

Het nationalisme en de dood

Jan Bauwens
Serskamp
2024

Het nationalisme en de dood

Artikels d.d. 5 februari 2024 t/m 1 mei 2024

Colofon

Titel: *Het nationalisme en de dood*

Artikels d.d. 5 februari 2024 t/m 1 mei 2024

D/2024/Jan Bauwens, uitgever

Copyright: Jan Bauwens, Serskamp 2024

Auteur: Jan Bauwens

Druk 2024

Cover: Jan Bauwens

ISBN: 90-77532-

NUR: 730

Trefwoorden: filosofie

Inhoudsopgave

Ondoorgrondelijke wegen.....	9
5G.....	11
Uw geld of uw leven!.....	14
Aftroggelaars.....	19
Kannibalisme en Lebensraum. Een interview met Omsk Van Togenbirger.....	25
Extreemrechts, symptoom van zwakte.....	30
De held en het geld.....	34
Het kaf en het koren	37
Een gelaat van zand.....	40
Het licht en de duisternis	45
Misschien het laatste interview.....	55
Volstrekt gewetenloos.....	58
Democratie en mensenrechten.....	63
De cultus van Mammon.....	80
Het wrange wringen van de macht.....	98
9 juni 2024 en de 'vrije' mening.....	104
9 juni 2024 en Sint-Grobian.....	107
9 juni 2024 en de stomme kinderen.....	109
9 juni 2024 en de frontsoldaten.....	111
9 juni 2024, extreemrechts en de tradities.....	116
Adolf Hitler en extreemrechts.....	120
1. Frustratie, haat en waanzin.....	120
2. Seksuele frustratie, machtswellust en oorlog.....	122
3. De megalomanie van de junkie.....	125
4. Voortekenen van de genocide	128
5. De shoa: het plan van een occulte sekte.....	132
6. God en Mammon: twee handen op één buik.....	137
7. De uithangborden van de doodsangst.....	140
Paternalisme.....	146

Massa-executie verkapt als volksgezondheid.....	154
1. Verklaren en verduisteren.....	154
2. Macht.....	157
3. Vertrouwen.....	164
4. Nut.....	167
5. Roversbenden.....	170
6. De droom van volmaaktheid.....	173
7. Massa-suicide.....	176
8. De ballade van Arie Hop of de consumptie van het eigen lijf.....	180
9. De slang die zichzelf in de staart bijt.....	184
10. De afgrond.....	188
De grote gijzeling.....	191
Isfahan en het sprookje van de kernbom.....	197
De lugubere sprookjes van extreemrechts.....	215
Extreemrechts en drogredeneringen.....	219
Het nationalisme en de dood.....	223

Ondoorgrondelijke wegen

Ze zullen nog water verkopen: aldus een profetie uit de mond van grootvaders grootvader maar nu verkopen ze al wind, zet je tanden maar eens in een boterkoek uit de supermarkt, je kijkt reflexmatig naar beneden omdat je een ogenblik denkt dat je lek rijdt. Er is weliswaar nog dat vliesje rond die blaas waarop wat suiker zit of iets met een smaak waarvan je later kanker krijgt. Water en wind worden dan nog eens de loef afgestoken door leugens want die stellen echt helemaal niets meer voor terwijl de huidige beschaving daar op rust: stel de leugens in vraag en de wereld stort in. Zoals nu gebeurt. En voor wie 'nog minder dan niets' onmogelijk achtten: dat zijn leugens omdat ze je op de koop toe bestellen: een cadeau popt up, je grabbelt en zowaar, je bent blut.

De verpakking met de gereclameerde leugens kost het honderdvoudige van de inhoud en voor de waarheid op het etiket moet je shoppen met de microscoop op zak. Maar wij weten nog uit het tijdperk van de kerk: de inhoud doet er niet toe, hoe waanzinniger de leugens, hoe groter het getal der gelovigen.

Men leest in de krant dat ergens te lande een man met het syndroom van Down werd uitgeroepen tot prins carnavel en dat is voorwaar een uitstekende zaak maar ik hoor een overgrootje zeggen dat bij voorkeur deze door en door serieuze mensen, die er niet aan denken om zich met leugens een weg door het leven te banen,

het meest geschikt zouden zijn als hoogwaardigheidsbekleders tout court.

Ware het niet verblijdend mochten zij onze huwelijken inzegenen? Zouden de kerken niet weer vol lopen indien uitgerekend zij de missen lazen, de heilige hosties uitreikten en, met in de ene hand een emmer en in de andere een borstel, door de middenbeuk van de kerk schrijdend, gul met wijwater sprenkelden? Zou de wereld er niet op verbeteren mochten zij worden aange-steld om recht te spreken?

Zeg het zelf: vindt de teleurgang van alle dingen zijn oorzaak in een of ander tekort in wetenschap of kunde of is het een zaak van geloofwaardigheid? En verdween dat probleem niet in één oogwenk met de aanstelling van mensen die er niet eens zullen aan denken om te gaan liegen?

De ambten van priester, bisschop, paus, rechter en koning mochten warempel niet langer worden bekleed door de carrièrejagers, de leugenaars, de bedriegers en de schoften die heden maar al te vaak en ten koste van ontelbare onschuldigen, op hoge tronen zetelen.

De suggestie van het overgrootje wordt alras onder de mat geveegd maar wij weten heel goed dat, indien zij werd gehoord, de machtigen der aarde op staande voet in hun hemd werden gezet.¹

¹Tekst d.d. 5 februari 2024.

5G

Hormonen, Fipronil, Monsanto, 3M, Covid-19 en nu ook 5G: de betrokken industrieën jagen ons hun producten door de strot en maken gigantische winsten. Het volk en de hele natuur worden ziek en protesteren...

Drink je één jaar lang dagelijks een glas bier, dan zal je daar waarschijnlijk niet eens dronken van worden maar nuttig je de hoeveelheid alcohol van 365 glazen bier in één teug, dan val je beslist onmiddellijk dood. Hetzelfde geldt voor onder meer gewoon kraantjeswater, geluidsoverlast, allerlei vergiften en zowel ioniserende straling - zoals röntgenstraling - als niet-ioniserende straling - betrokken in draadloze netwerken waarvan al verschillende generaties het licht zagen en waarvan nu de vijfde generatie (5G) in opspraak is.

De in België geldende normen van 1995 voor elektromagnetische straling werden in 2022 versoepeld, tegelijk met de berekeningsmethode voor de schadelijkheid ervan en bovendien werd abstractie gemaakt van de stralingsspreiding of dus van de bijzonder schadelijke stralingspieken. Dat alles met het oog op de uitrol van 5G, het stralingsnetwerk dat ons inzake draadloze communicatie de hemel op aarde niet alleen belooft maar ook verplicht te consumeren terwijl het geklungel met de veiligheidsnormen lijkt te resulteren in een regelrechte hel voor onze gezondheid.

Naast onder meer de vieze lucht, het giftige water, het besmette voedsel, de nieuwe ziekten en de dodelijke

medicijnen is de onzichtbare en daarom zo verraderlijke elektromagnetische straling die met de uitrol van 5G minstens veertig maal sterker wordt dan voorheen, een van de grootste bedreigingen voor de gezondheid van de mens maar ook voor die van de dieren en de planten.

Andermaal moet de veiligheid inzake de gezondheid (of dus: het leven) wijken voor de winst die de betrokken kapitalisten verblindt en die hen ertoe aanzet om er via corrupte beleidsmakers voor te zorgen dat de burgers met hun vragen hier omtrent om de tuin worden geleid.

Het beginsel dat iets schadelijk kan zijn totdat de veiligheid ervan bewezen is, werd onder druk van het winstbejag geperverteerd tot de kaduke richtlijn dat iets onschadelijk is totdat de schadelijkheid ervan bewezen werd.

Met betrekking tot de nieuwe technologie betekent dit dat wij allen, overigens samen met de hele natuur, ons gedwee moeten laten herleiden tot proefkonijnen van een niet verkozen, onverstandig, asociaal en onverantwoordelijk maar wel kapitaalkrachtig zootje. Met ons leven spelen deze geldwolven een spel dat lijkt op Russische roulette maar waarbij een patroon zit in elke kamer van de cilinder van de revolver.

Omdat hier het leven als zodanig op het spel staat, weerklinkt wereldwijd het protest steeds luider. In eigen land is er de organisatie van Savebelgium & StralingsArmVlaanderen die ook een informatieve brochu-

re verspreidt: *“In vogelvlucht. Draadloze technologie, welzijn en beleid.”*^{2 3}

²<https://drive.google.com/file/d/1jMqYotY9HB94FNmCqCc2r22Gdpruria/view>

³ Tekst d.d. 6 februari 2024.

Uw geld of uw leven!

Kanker is de ongebreidelde woekering van lichaamscellen in gevolge een ontregeling van het brein van de cel in de celkern waardoor de cel muteert, op zichzelf gaat leven en organen gaat aanvreten. De ziekte wordt veroorzaakt door erfelijke gebreken, tekorten of vergiften.

Wat betreft de niet erfelijke of verworven kankers heeft lange tijd de theorie standgehouden dat die te maken hebben met de energievoorziening op celniveau en meer bepaald met een onevenwicht tussen brandstof (voedsel) en verbrandingsstof (zuurstof), wat de cel ongelukkig deed overschakelen van normale verbranding mét zuurstof naar verbranding zonder zuurstof of 'gisting' en wat zich ging uiten in een toename van de zogenaamde beschavingsziekten die zouden resulteren uit de combinatie van een zittend leven en een overmaat aan voedselinname.

De toename van het aantal kankers bleek immers gelijke tred te houden met de overname van fysieke arbeid *“in het zweet des aanschijns”* of dus mankracht door machines en het uitblijven van oorlog en honger terwijl een bestrijding van de vermeende oorzaken van overconsumptie en een zittend levend middels dagelijkse uithoudingssportbeoefening met verhoogde zuurstofopname ingevolge beweging plus dieet, deze kwaal in toom leek te kunnen houden.

Het geloof in die theorie zorgde weliswaar voor een bijkomende bedrijfstak met het oog op preventieve gezondheidszorg waarbij allerlei sportaccommodatie werd geconsumeerd maar de nagestreefde resultaten werden toch vooral bereikt door het alterneren van de levenswijze waarbij in feite een paar loopschoenen konden volstaan om de hele malaise te lijf te gaan. De zorgsector echter welke een zeer vooraanstaande economische bedrijfstak vertegenwoordigt, zo niet de tak met de allergrootste omzet, leek te gaan lijden onder het inkrimpen van de consumptie van de curatieve geneeskunde: de doktersbezoeken, de ziekenhuisopnames, de verblijven in kuuroorden en de dagelijkse consumptie door jong en oud van allerlei medicijnen.

Toen na bijna exact een eeuw in 2019 een nieuwe pandemie de wereld aandeed ingevolge een uit een labo ontsnapt en door mensen gefabriceerd virus, sprongen de giganten van de farmacie een gat in de lucht en waar tot nog toe de aanmaak van een vaccin tegen een nieuw virus een investering van tenminste twintig jaar vereist had, wist de geneesmiddelenindustrie die klus nu warempel te kunnen klaren in een tijdspanne van amper twee maanden.

Ingevolge de economische belangen in het tijdperk van de hegemonie van de mammon, wil de kwestie of de wereldwijde vaccinatie een goede zaak was voor de volksgezondheid maar niet beantwoord worden maar zoals elke pandemie dat in het verleden heeft gedaan, is ook de recente plaag tenslotte weggeëbd en zoals de kranten schreven: zeer ten spijt van onze farmareuzen.

Hoe lucratief was het voor hen niet om zich te kunnen verrijken met wereldwijde massa-inentingen van oncontroleerbare vaccins met even oncontroleerbare resultaten, bovendien onder de druk van een eveneens gecreëerde massahysterie, gegarandeerd betaald door het belastingengeld via andermaal door het volk oncontroleerbare internationale politieke koepels onder de controle van 'de' Wereldgezondheidsorganisatie die na het debacle van de religies hun zijte is gaan innemen alsook hun schijn van heiligheid en onaantastbaarheid, gepaard gaande met een pop-up-regelgeving (met de instelling van verbijsterend strenge straffen) die zich inderhaast op welhaast onnaspeurbare wijze boven de democratische wetten heeft verheven zoals dat tot heden alleen het geval kon zijn in fascistische staten of onder totalitaire regimes.

Hoe jammer ook voor de heersers over de officiële zorgverstrekking dat pandemieën een einde kennen en dat dit ook het einde meebrengt van de ongeremde groei van hun fortuin, er werd uit alle macht getracht om middels de uitvinding van varianten alsook met boosters en met tweede, derde en vierde prikbeurten alsnog de inkomsten op peil te houden maar mooie liedjes duren nooit lang, de betrokken industrie was nog maar pas naar de zevende geldhemel gekatapulteerd of de fortuinen bleken al opgesoupeerd en de nostalgie naar de tijd van toen bleek een echte kwaal te worden: met man en macht werd gezocht naar een herstel of een herhaling van de helaas vergane 'moneytron', om het misschien niet al te ontoepasselijk

eens te benoemen met een term ontleend aan een van onze grootste meester-oplichters.

En wat een tegenvaller dat nu het geloof regeerde dat kanker zo vaak wordt veroorzaakt door een levenswijze die meestal met sport en matigheid en derhalve zonder medicijnen te bestrijden is! Was deze nummer één van alle ziektebeelden maar een gevolg van een virus-infectie! Denk je eens in: bijna de helft van alle mensen, acht miljard intussen, sterft aan kanker: wat een boost voor de nu in zak en as zittende pillenindustrie indien niet een paar loopschoenen volstonden om de onderhavige kwaal te decimeren maar een inenting!

Niet onmogelijk uiteraard, maar ook allerminst probleemloos: de inenting tegen kanker vereist vooreerst een wisseling van het geloof: de theorie dat kanker wordt veroorzaakt door een door uithoudingssport te bestrijden zuurstoftekort ingevolge een zittend leven, diende dringend te worden vervangen door een theorie die stelt dat de oorzaak van kanker moet gezocht worden in de besmetting met een bacterie of met een virus. Maar wat zeg ik? Zijn er immers niet heel wat soorten kankers, voor elk orgaan tenminste één? En betekent dat niet dat er dan ook meer soorten virussen of bacteriën in het spel zijn? Duizend kankers, duizend virussen, duizend vaccins?!

Warempel, de farmaceutische industrie wordt van haar ondergang gered! En voor wie denken dat dit fabeltje slechts een wensdroom van de betrokken potentaten is: vandaag pakt *Beursduivel* uit met de volgende kop:

“Aandeel Pfizer kan wel een booster gebruiken” en wij citeren uit het artikel: “De koers van het fonds kreeg enkele jaren geleden een flinke impuls dankzij een middel tegen corona, maar inmiddels is het terug bij af. Sterker nog, de waardering bevindt zich op het laagste niveau van de afgelopen tien jaar. (...). De definitieve jaarcijfers van eerder deze week stemden weinig vrolijk, maar het is uiteraard vooral zaak om vooruit te kijken bij beleggen.”⁴

En dat vooruitzicht heeft warempel nieuwe vaccinaties in het vizier want onderzoekers zijn erachter gekomen dat de oorzaak van vele kankers inderdaad moet gezocht worden bij virale of bacteriële infecties. Een nieuwe lente en een nieuw geluid. Een nieuwe theorie en een nieuw geloof: voortaan zullen kankers principieel preventief kunnen verholpen worden met... vaccins! Reeds gekende voorbeelden zijn het humaan papillomavirus (HPV), hepatitis C, humaan immunodeficiëntievirus (hiv), Epstein-Barr-virus (EBV) en helicobacter pylori maar het rijtje wordt in de zeer nabije toekomst beslist nog heel wat langer.⁵

⁴<https://www.beursduivel.be/Premium/Artikel/789850/Aandeel-Pfizer-kan-wel-een-booster-gebruiken.aspx>

⁵Tekst d.d. 7 februari 2024.

Aftroggelaars

Gij zult het nog meemaken dat ge allemaal uw persoonlijke computer zult hebben: het zijn de profetische woorden van onze onderwijzer uit het zesde studiejaar. Het geschiedde in het jaar des Heren 1970 en als de zeer geleerde man nog in leven is, moet hij heden zo wat honderdvijftien jaar oud zijn. Jan Schollaert schreef een boekje met als titel: *“Het binair talstelsel, het talstelstel van de computer”* met daarin allerlei rekenoefeningetjes inzake het tweetallig stelsel: die kennis zou ons immers nog van pas komen, later. De profetie werd bewaarheid omstreeks de jaren negentig.

Inmiddels vierenvijftig jaar later kampen wij tevens al een tijdje met de niet voorspelde maar wellicht door sommigen gevreesde bijwerkingen van het computergebruik en die zijn niet min. Naast de oogaandoeningen, de 'muisarm' en de vele vormen van artrose, vooral in nek en rug, hebben wij ook allemaal kennis kunnen maken met het kostenplaatje van die 'prutsen', zoals menig ondankbare ziel de nieuwe technologieën is gaan noemen. Maar de computer zelf is niet de schiet-schijf doch de daaraan verbonden commerce.

Alle bezitters van een auto weten hoe voorzichtig zij moeten zijn bij de keuze van een garagist en niet zo zeer diens kunde moet in vraag worden gesteld maar wel zijn betrouwbaarheid. Dat geldt ook voor het merk en het geldt voor alle mogelijke artikels, computers inbegrepen. Wij hebben evenwel niet te klagen van de verko-

per om de hoek: het probleem ligt bij de producent en zijn trawanten.

De hardware is één zaak, weinig verschillend van alle andere gekende apparaten; de software echter blijkt een heel ander paar mouwen. Via een internet dat alle persoonlijke toestellen ter wereld onderling verbindt, verspreiden zich naast nepnieuws, ongevraagde boodschappen en reclame immers ook allerlei 'virussen' en nog andere kwalen, onder meer veroorzaakt door zogenaamde 'cookies', die de werking van het persoonlijke toestel en derhalve de werking van onszelf, vertragen of zelfs onmogelijk maken.

Men kan de producent van de software ervan verdenken dat hij achter de productie van de virussen zit omdat hij er tenslotte winst uit slaat met de verkoop van antivirussoftware en dat geldt ook voor de genoemde cookies die het toestel als het ware verstoppert. Om de haverklap weigert het dan taken uit te voeren en bij die gelegenheid verschijnt in een hinderlijke kader die het halve scherm beslaat, het bericht dat er niet langer genoeg ruimte is om voort te kunnen werken. Men ziet zich genooddacht om een specialist in huis te halen maar na het bestuderen van dat kostenplaatje, kiest men alras voor plan B en dat is dan de aanschaf van een nieuw en zwaarder toestel.

De producent (die miljardair is) valt helemaal niets te verwijten want de PC is niet kapot, hij zit alleen maar vol en dan nog vol met cookies die zich hebben aange-

meld en waaraan men zelf de toestemming gegeven heeft om zich te komen parkeren op de PC in kwestie.

Allerlei nieuwe software biedt zich als onmisbaar aan want zij moet verhelpen dat virussen bezit nemen van informatie of dat ze die vernietigen; zij moet verhinderen dat derden meekijken in je eigen brein waarvan de inhoud immers zichtbaar wordt in je PC; zij moet voorkomen dat je privacy geschonden wordt, bijvoorbeeld omdat je bankverrichtingen onveilig verlopen. Je moet met andere woorden om de haverklap kosten maken die in principe niets vandoen hebben met het werktuig waarvan het inmiddels bovendien ondenkbaar is dat je het zou moeten missen.

En dat is nu het ergerlijke aan de hele zaak: als je je bewust wordt van het feit dat je nu in alles en nog wat afhankelijk geworden bent van die 'prutsen', is het niet langer ondankbaarheid die je ertoe brengt om de nieuwste technologieën 'prutsen' te gaan noemen maar wel een zeer gegronde ergernis. Want als je moet vaststellen dat de hier besproken malaise zich moet vertalen in de vaststelling dat je niet langer baas bent van jezelf, heb je het spek aan je been, je bent 'gesjareld'. Wil je alsnog voortwerken op je PC, dan moet je doorgaan met betalen op de een of andere manier en voel je je een ezel die aanloopt achter een wortel die bengelt voor zijn neus, net buiten het bereik van zijn bakhuis.

De computertechnologie is slechts een voorbeeld van een praktijk die aan de massa opgedrongen wordt zonder dat er vraag naar was maar die vraag schiet alras

wortel en neemt toe omdat de behoefte die ons met allerlei leugens aangepraat werd, al heel gauw een heuse verslaving wordt en dan raken wij van de regen in den drup. De historie van de auto die meer afstanden schept dan hij kan overbruggen, herhaalt zich telkenmale, het liedje van de tegendoelmatigheid dat reeds de basis vormde van de treurspelen der Hellenen, die samen met de christenen de vertegenwoordigers zijn van de bakermat van onze huidige beschaving.

Auto's en computers, het zijn slechts voorbeelden van 'prutsen' die ons leven binnendringen omdat ze ons gemak beloven maar die na korte tijd bezit nemen van al ons hebben en houden zodat ze alleen nog maar kunnen worden verwenst. Wij wilden het hier hebben over het allernieuwste product dat ons wordt opgedrongen en dat is: de oorlog.

De opperbevelhebber van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie die na de Tweede Wereldoorlog opgericht werd als een bondgenootschap van het Westen dat moet instaan van de verdediging van de betrokken landen, popt plotseling up in de media met het bericht dat wij ons allen moeten voorbereiden op de Derde Wereldoorlog. De vrede is niet langer een vanzelfsprekendheid - zo debiteert hij - en haal maar water, een zaklamp en een radio op batterijen in huis "en van die dingen" om de eerste zesendertig uren door te kunnen komen!

Mevrouw, meneer, u bent gewaarschuwd, de aanval is nakend, in China oefent men aldus met de kinderen op

school om van zodra de sirenes weerklinken, heel snel onder de bank te kunnen duiken en zoals ook het geval was met de coronamaatregelen, nemen wij andermaal een voorbeeld aan onze vijand, China. En Rusland uiteraard. En de “as van het kwaad” zoals men ze noemt “en van die dingen”.

De angst voor de oorlog wordt ons door de strot geramd, een vijand wordt ons aangepraat en men begint allerlei voorbereidingen te forceren in de aanloop naar 'tewerkstelling' van de massa aan het front, jawel, ons aller slachtbank. Kenner Jan Balliauw in het VRT-programma Ter zake geeft hiervan een voorbeeld en zegt heel serieus dat mensen die goed overweg kunnen met computers, misschien drones kunnen gaan besturen.

Besturen vanachter de PC met een zak chips met paprika. Drones, wel te verstaan niet geladen met zakken chips met paprika maar met bommen, bedoeld om de ledematen van de mensen van de tegenpartij te verbrijzelen zodat zij de rest van hun bestaan moeten doorbrengen met hun stompjes in een karretje. Tenminste als zij de aanval al overleven. En als zij niet eerst ageren want in dat geval ben jij degene die na het puzzelen van wat nog rest van je gebeente, met je stompjes in het karretje belandt of op het kerkhof rond het monument van de oud-strijders voor het vaderland.

En al deze voorwendsels dienen voorlopig één groot doel, ladies and gentlemen, namelijk bewapening en dat wil zeggen: de aankoop van wapens. Wat de opperbevelhebber van de NAVO doet, is ons verplichten tot

de aankoop van oorlogsmateriaal dat zal geleverd worden door Amerika. Heeft hier iemand een idee van de prijs van een tank, een gevechtsvliegtuig of een raket? En ergens zal er wel een front bestaan waar vuurwerk wordt gemaakt en helden sneuvelen voor een vaderland, ongeacht hetwelke. Maar ophoesten is de boodschap.⁶

⁶Tekst d.d. 7 februari 2024.

Kannibalisme en Lebensraum. Een interview met Omsk Van Togenbirger

Het werd de hoogste tijd maar nu liepen we hem nog eens tegen het lijf, een intussen al redelijk bejaarde man en hopelijk nog bij de pinken.

Goede middag, Omsk Van Togenbirger!

Ook een goede middag. Val maar met de deur in huis want mijn tijd is beperkt. Je wilt het beslist hebben over politiek?

Ook over politiek als u het niet erg vindt maar eerst misschien een meer persoonlijke vraag...

Ga uw gang!

Levensbeschouwing: hoe is het intussen gesteld met uw levensbeschouwing, als wij dat mogen vragen want het is allemaal niet meer zo klaar voor ons.

Dat zijn de zogenaamde levensbeschouwingen zelf ook niet meer, mijn beste!

Wat bedoelt u dan?

Je vraagt mij tot welk kamp ik behoor maar zijn er nog wel kampen of heeft het nog langer zin om in kampen of in vakjes te denken als het daar over gaat?

U vraagt zich af of er nog verdedigbare ideologieën bestaan?

Inderdaad: een ideologie is sowieso een gedrocht, ideologieën zijn in hetzelfde bedje ziek als politieke partijen.

Ja?

Met de regelmaat van de klok blijkt een ideologie niet langer houdbaar en dan probeert men de kool met de geit te sparen: men wil zijn ideologie niet opgeven omdat men eraan gehecht is maar anderzijds kan men er niet blijven aan vasthouden omdat zij vloekt met steeds weer nieuwe feiten die aan het licht worden gebracht.

Een voorbeeld?

Neem de drie openbaringsgodsdiensten, aangehangen door de helft van de wereldbevolking met samen 4 miljard gelovigen waaronder christenen, islamieten en joden: alle drie verwijzen zij naar het Oude Testament met de jaloerse God Jahweh die van zijn gelovigen eist dat zij hun oudste zoon onthoofden en op een brandaltaar aan Hem offeren om aldus te tonen dat zij meer houden van hun god dan van hun eigen kinderen.

Inderdaad, een wrede God...

Maar Hij is nog wreder, mijn beste want je kent toch het vervolg op de historie van de mensenoffers?

Ja, toen Abraham zijn zoon Isaak wilde doden om hem te offeren, zond Jahweh zijn engel om hem daarvan te weerhouden: voortaan zou Hij vrede nemen met dierenoffers.

Jaja, maar verder? Hoe vervolgt die historie?

Geen idee...

Mijn beste, je weet toch dat een paar duizend jaar later God zelf zijn goddelijke zoon geofferd heeft... aan de mensen!

Inderdaad, nu u het zegt...

Waarmee Hij zijn liefde voor de mensen heeft betuigd. Het ging bovendien om een zoenoffer en dat offer werd dit keer niet vereist door God maar door de duivel!

Maar... is dat zo!?

Herlees Genesis! Het raakt kant noch wal maar we zijn er nu eenmaal aan gewend geraakt. Naar mijn persoonlijke aanvoelen volstaan deze gegevens om dat geloof ten gronde te verwerpen.

Maar de helft van de wereldbevolking belijdt het nog wel?

Daar zeg je het: belijden! Niet geloven maar wel belijden en dat is een groot verschil. Ik zei het eerder al, denk maar aan Orwell: men heeft iemand in zijn macht als men hem kan doen belijden dat de som van twee en twee gelijk is aan vijf. Uiteraard gelooft niemand dat twee opgeteld bij twee gelijk is aan vijf maar precies daarom getuigt die belijdenis van machteloosheid en van onderworpenheid. Men heeft macht over wie men kan doen liegen; men heeft macht over wie men kan doen doden. Men heeft macht over wie men zijn wil

kan opleggen. Alleen macht zorgt ervoor dat dergelijke belijdenissen blijven standhouden. Men belijdt een geloof zoals men een ideologie belijdt. Mettertijd wordt duidelijk dat zij geen steek houdt maar men blijft ze verdedigen omwille van allerlei... bijwerkingen, zal ik maar zeggen.

Als ik het goed begrijp, verwerpt u dan de christelijke ideologie?

De jaloerse Jahweh die mensenoffers eist en die op de koop toe zijn eigen zoon doodt, verschilt in geen enkel opzicht van de Griekse god die zijn kinderen opeet.

Kannibalisme?

Zeg dat wel: in de wekelijkse heilige mis nuttigen de mensen het lichaam van hun God ter herinnering aan het kannibalisme als heilige praktijk. Geen wonder dat de mensen dit nabootsen.

Hoezo?

Wel ja, maak je geen illusies, de hele geschiedenis lang doen de mensen dat: vandaag, bijvoorbeeld, worden aan beide zijden van het wereldoorlogsfront de mensen met geweld in autobusjes gesleurd om verplicht te gaan sneuvelen in de loopgraven. Het doet denken aan de busjes waarin met geweld joden, psychiatrische patiënten en nog andere burgers werden gesleurd om dan te worden getransporteerd naar hun massagraven, je weet wel, die busjes met daarop de tekst: "Kaisers Kaffee". Daarom ook herhaal ik dat het front een concentratie-

kamp is. Weet je nog wel? Eerst libricide, dan genocide! Lebensraum, mijn beste! Lebensraum! Tot kijk!⁷

⁷Tekst d.d. 9 februari 2024.

Extreemrechts, symptoom van zwakte

“Gender en seksuele politiek zijn geen bijzaak voor extreemrechts - ze staan centraal.” Aldus de Amerikaanse socioloog Peter Drucker.⁸ Met de groei van extreemrechts nemen de aanvallen op LHBTI-rechten toe, aldus Drucker, en zo verklaarde de Braziliaanse extreemrechtse president Jair Bolsonaro openlijk dat hij de voorkeur geeft aan een dode zoon boven een homoseksuele zoon: zijn uitspraak resulteerde in een toename van geweld tegen LHBTIQ-leden. Ook Trump spande processen aan tegen antidiscriminatie maatregelen en trachtte aan transseksuelen de toegang tot het leger te verbieden. In Italië probeerde de Lega samenlevingscontracten van mensen van hetzelfde geslacht middels amendementen te blokkeren en in Spanje noemde Vox de pride 'schandalig'. Volgens Drucker is dit niet zozeer (politieke) homofobie omdat die term doet denken aan geestesziekte maar veeleer 'hetero-nationalisme'.

Waarom valt extreemrechts homo's aan? Peter Drucker: *“Een belangrijke reden is (...) misogynie, die verband houdt met de tegenstrijdige relatie met het neoliberalisme. De combinatie van vrouwenhaat en economisch populisme steunt de aantrekkingskracht van extreemrechts op boze, heteroseksuele mannen. De (...)*

⁸Zie het artikel d.d. 16.08.2019, getiteld: *“LHBTIQ's tegenover extreemrechts: slachtoffers, meelopers, verzetsstrijders”*, dat in een Nederlandse vertaling van de redactie van Grenzeloos de inhoud weergeeft van een jeugdkamp van de Vierde Internationale op 25 juli 2019, eerder verschenen in het Engels op de website ESSF: <http://www.europe-solidaire.org/spip.php?article49833>

recessie (... heeft het gevoel van mannelijkheid van veel mannen ondermijnd. Veel cisgender hetero-mannen geven vrouwen en LHBTIQ's de schuld hiervoor.”

Drucker refereert naar George Mosse die wijst op het verband tussen sterk agressief nationalisme en een beperkt concept van mannelijkheid, waarbij de vrouw een tweederangsmens is en men in de LHBTIQ-mensen symptomen ziet van een tanende morele kracht. De nazi's dachten dat dit het Arische meestersras verzwakte en gelijkaardig is de houding van de paus inzake 'gender-ideologie'. Tot zover de Amerikaanse socioloog Drucker.

Het verband tussen mannelijkheid en heldhaftigheid is echter pure inbeelding en het meest tot de verbeelding sprekende voorbeeld dat een aanfluiting is van het voorgewende devies van “vrouwen en kinderen eerst”, geeft ons de alom beruchte geschiedenis van het vergaan van de Titanic, waar gebleken is dat de reddings-sloepen quasi uitsluitend gevuld waren met volwassen mannen. Wel blijkt er een verband tussen testosteron en impulsief agressief gedrag, al is het tevens zo dat men een tekort daaraan vaker probeert te verbergen met het opzetten van een grote mond en het historisch voorbeeld daarvan is Adolf Hitler. Tevens blijkt dat eerder moeders dan vaders bereid zijn om voor hun kroost in de bres te springen. Fascisten zullen overigens nooit zelf vechten, zij bewapenen en beveiligen zichzelf tot het absurde, hun paranoia laat geen zweem van twijfel bestaan over de vreesachtigheid en de kleinzerigheid van deze met bodyguards en voorproe-

vers omringde angsthazen die anderen de dood injagen terwijl zij vanuit diepe schuilkelders bevelen uitdelen en commentaar geven; ze zijn er specialist in elkaar in de rug aan te vallen en hun geliefkoosde moordwapen is vergif.

Overigens zijn er wellicht meer helden onder de vrouwen en tot de mooiste voorbeelden behoren Rosa Parks die in 1955 in haar dooie eentje door een moedige verzetsdaad het einde inluidde van de apartheid in de Verenigde Staten⁹ en dr. Frances Oldham Kelsey die, omstreeks 1960, als verantwoordelijke in de V.S., eveneens op eigen houtje, weerstand wist te bieden aan de druk van farmareus Chemie Grünenthal om ook in Amerika thalidomide (Softenon) te gaan slijten nadat het sedativum in Europa al tienduizend gevallen van focomelie veroorzaakt had bij kinderen van de moeders die het hadden gebruikt.¹⁰

Dit alles welbeschouwd moeten de opstoten van extreemrechts in de samenleving gezien worden als symptomen van vreesachtigheid en van het onvermogen om met complexe maatschappelijke problemen om te gaan. Daarom trachten agitators van extreemrechts bij de massa in het geveel te komen. Daarom ook neigt extreemrechts naar conservatisme of vrees voor vooruitgang en naar de van naïviteit getuigende irrationaliteit van aftandse geloofssystemen waarin mensen be-

⁹https://nl.wikipedia.org/wiki/Rosa_Parks

¹⁰https://nl.wikipedia.org/wiki/Frances_Oldham_Kelsey

scherming hopen te krijgen van die goden aan wie zij
bereid zijn hun kinderen te offeren, Mars inclus.

De held en het geld

Volgens de Russische nieuwsberichten overleed Aleksej Navalny enkele dagen geleden op 47-jarige leeftijd in een strafdok in Siberië waar hij gevangen zat wegens extremisme. Volgens de Russische autoriteiten werd hij onwel en overleed hij zoals mensen dat gewoonlijk doen nadat zij onwel geworden zijn. Volgens het Westen alsook volgens de aanhangers van Navalny in Rusland werd hij op de een of andere manier onder de verantwoordelijkheid van de Russische regering omgebracht: hetzij door vergiftiging, hetzij ingevolge het strenge regime dat hij moest ondergaan, uiteraard nadat zijn gezondheid eerst fel geleden had onder een verleden vergiftiging van vier jaar geleden waarvoor hij zelf zijn politieke tegenstanders verantwoordelijk hield. Samen met zijn aanhangers in Rusland, beschouwt het Westen Navalny als een activist en als een held die streed tegen de corrupte Russische potentaten. Hij was de hoop van vele Russen daar hij de belangrijkste tegenstander was van Poetin in de presidentsverkiezingen waaraan hij helaas niet meer zal deelnemen.

De zaak is nu dat de geschiedenis van deze Russische held, deze in Oekraïne geboren luis in de pels van het huidige Russische regime, zoals de media getuigen, reeds nu gebruikt wordt door de Amerikaanse autoriteiten en hun aanhangers om in de Europese Unie elke mogelijke kritiek op verdere wapenleveringen aan Oekraïne in de oorlog tegen Rusland, in de kiem te

smoren. Dit terwijl ook het westen en meer bepaald de Verenigde Staten sinds jaar en dag kampen met eigen luizen in de eigen pels en de bekendste onder hen is nu wel de intussen 52-jarige Australische internetactivist Julian Assange. Deze klokkenluider moest onderduiken nadat hij vogelvrij verklaard werd; hij werd alras gearresteerd en gevangen genomen en heeft daaraan een bijzonder slechte gezondheidstoestand te danken waaronder ook hij dreigt te zullen bezwijken. Assange zette zijn leven op het spel met WikiLeaks en een volgehouden strijd tegen de corrupte westerse regimes met onder meer hun oorlog in Irak, waarvan men zich bijvoorbeeld de perikelen omtrent de Abu Graibgevangenis nog zal herinneren: de martelpraktijken van de westerse bezetters tegen de Irakezen. WikiLeaks publiceerde met "*Collateral Murder*" het bewijsmateriaal in de vorm van videobeelden van de moord in 2007 van Amerikanen per helicopter op twaalf Iraakse burgers alsook op enkele journalisten van Reuters.

Potentaten zijn corrupt, zowel in het Oosten als in het Westen als in het Noorden als in het Zuiden. Vroeg of laat krijgen zij allemaal te kampen met heldhaftige klokkenluiders die er dan het leven bij inschieten. In 1916 kreeg mensenrechtenactivist Roger Casement na valse beschuldigingen eenzame opsluiting in de Londense Pentonvillegevangenis waar hij werd opgeknoopt door verwanten van de megalomane Belgische vorst Leopold II die met zijn jacht op ivoor en rubber in de Congo miljoenen slachtoffers had gemaakt onder de zwarten en wiens wrede praktijken Casement onder

de aandacht van de wereld had gebracht. Navalny en Assange zijn als het ware elkaars spiegelbeelden in de huidige tijd en aan hun voorspelbaar einde gaat een arrestatie vooraf zoals nauwkeurig beschreven door Aleksandr Solzjenitzyn in zijn *“Goelag Archipel”*. Men houdt het niet voor mogelijk, de werkelijkheid overtreft de stoutste fantasie: het eerste hoofdstuk uit dat boek dat ook de titel *“De arrestatie”* draagt, zou in deze tijd in alle kranten moeten worden afgedrukt. Andermaal heeft de wereld te maken met het *“Heart of Darkness”*, zoals ook de titel luidt van het literaire verslag dat de eveneens Oekraïense romancier Joseph Conrad in 1899 over de genocide in Belgisch Congo schreef.^{11 12}

11 Zie voor *“De Arrestatie”* van Aleksandr Solzjenitzyn:
https://archive.org/details/TheGulagArchipelago-Threevolumes/The-Gulag-Archipelago_voll_I-II_Solzhenitsyn/page/n13/mode/2up ;
Zie ook het artikel: *“De arrestatie achterna”*:
<https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3310434>

12 Tekst d.d. 16 februari 2024.

Het kaf en het koren

De duivel gunt de mens zijn vrijheid niet. Zoals in 1654 Joost van den Vondel dichtte, benijdde Lucifer God en de naar zijn beeld en gelijkenis geschapen mens, te meer omwille van Gods aangekondigde menswording en de plicht voor alle engelen om voortaan de mens te dienen. Daarop bracht de gevallen engel de mens met zijn nageslacht ten val en werd hij zelf uit de hemel verbannen naar de hel.¹³

De duivel gunt de mens zijn vrijheid niet omdat de mens met zijn vrijheid samenvalt en dat in tegenstelling tot de dieren, de planten en de stenen die blind gehoorzamen aan de natuur. Deze laatsten worden in de ruimte rondgeslingerd, zij worden door de wind bewogen en door instincten, hierin onderscheiden van de mens die vrij kan zijn - tenminste als hij daarvoor kiest.

Want niet alle mensen kiezen voor de vrijheid, niet allen willen mens zijn ofschoon dat in hun vermogen ligt: velen en misschien wel de meesten nemen vrede met het dier en zij zoeken ijverig naar het meest profijtige evenwicht tussen de lasten en de lusten waarbij zij ernaar streven om de laatst genoemden voor zichzelf te houden en de eerst genoemden over te laten aan een ander.

13

De duivel gunt de mens zijn vrijheid niet, hij ontnemt ze hem en hij doet dat door hem te ketenen aan alles wat niet van geest is; zijn geest vernietigen kan hij immers niet maar waartoe hij wel in staat is, is de in beslagname van zijn onstoffelijkheid of zijn geest die daarmee samenvalt en die nog overblijft als alle stof is uitgezongen. Inbeslagname van de menselijke geest of van de mens tout court betekent in bezit name en wie in bezit genomen werden, zijn bezeten. En bezetenheid is altijd het in bezit genomen worden door wat vreemd is aan degene die bezit wordt en die daardoor ophoudt om bezit te zijn van zichzelf. Met andere woorden is de bezetene dan degene die zichzelf heeft verloren.

Het in beslag genomen worden of het weggetrokken worden uit zichzelf gebeurt middels verleiding en vergt derhalve de toestemming van wie aan de verleiding worden blootgesteld omdat wie weerstand bieden, al beslist hebben om bij zichzelf te blijven, om zichzelf te blijven, om niet te buigen voor een zeker aanbod waarvan altijd veel te laat aan het licht komt dat het bedrieglijk is, dat het een aas is dat uitgeworpen werd, dat het zich als een geschenk voordoet dat echter een roof verkapt en niet de geringste omdat hier niets minder dan het bezit van zichzelf in het geding is en dat betekent het bestaan zonder meer. Dat de duivel aan de mens zijn vrijheid niet gunt, betekent daarom dat hij hem ertoe verleiden wil om zichzelf af te staan en dat is niet minder dan de verleiding tot de dood, waarbij de dood weliswaar verkapt wordt als iets dat het leven zelf nog overtreft.

De duivel kan de vrije mens niet luchten: de Poetins en de Bidens dulden geen mensen zoals Aleksej Navalny en Julian Assange omdat de eerst genoemden Lucifer vertegenwoordigen en de laatst genoemden de mens. Alles wat daartussen zit is - vreselijk om zeggen maar wellicht waar - kaf.^{14 15}

14“*INHOUDT. Lucifer, d'Aertsengel, opperste, en doorluchtigste boven alle Engelen, hoovaerdigh en staetzuchtigh, uit blinde liefde tot zijn eige, benijde Godts onbepaelde grootheid, oock den mensch, naer Godts beelt geschapen Ben in het weeligh Paradijs met de heerschappije des aerdtbodems begiftichtticht Hij benijde Godt en mensch te meer; toen Gabriël, Godts Herout, alle Engelen voor dienstbare Geesten verklaerde, en de geheimenissen van Godts toekomende mensch worden hun ontdeckte; waer door het To Engelsdom voorbygegaen, de 'waerachtige menschelijke natuur, met de Godtheit vereenight, een gelijcke maght en Majesteit te verwachten staat: zvaerom de hoovaardige en nijdige Geest, poogende zich zelven Gode gelijk te stellen, en den mensch buiten den hemel te houden, door zijne medestanders, ontelbare Engelen oprockende, wapende, en tegens Michaël, 's hemels Veltheer, en zijne heerkrachten, onaengezien Rafaëls waarschuwinge, aenvoerde; en afgestreden, na de neërlaegh, uit wraecke, den eersten mensch, en in hem- alle zijne nakomelingen, ten val broght, en by zelf met zijne weerspannelingen ter helle gestort, en eeuwich verdoemt Wert.*”
(Zie:

https://www.dbnl.org/arch/vond001luci04_01/pag/vond001luci04_01.pdf#page=1)

15Tekst d.d. 21 februari 2024.

Een gelaat van zand

Een groep van artsen wensen nu dat alle burgers een verklaring ondertekenen waarop zij invullen of zij zich al dan niet laten vaccineren en indien niet waarom dan, waarbij zij kunnen kiezen uit een tiental opgesomde redenen.¹⁶

Uiteraard loopt een dergelijk initiatief van bij de aanvang mank aangezien wij intussen leven in de wereld van de vrije markt. Als u, mijnheer, mevrouw, een fabriekje hebt waarin u, om maar iets te zeggen, confituur van aardbeien produceert, en u wenst dat alle burgers van het land een papier invullen met betrekking tot uw product waarop zij verklaren of zij al dan niet uw confituur zullen eten en indien niet waarom dan niet, waarbij zij dan kunnen kiezen uit een tiental opgesomde redenen (1. Ik lust geen aardbeien; 2. Ik krijg huiduitslag van aardbeien; 3. Ik teel mijn eigen aardbeien en maak zelf aardbeienconfituur, ...) dan zal men u gewis en terecht aanwrijven aan grootheidswaanzin te lijden. Immers, de wil om de hele consumerende bevolking van dit land te kunnen dwingen om stelling in te nemen tegenover een eigen marktproduct, kan inderdaad niet anders dan als waanzin worden weggezet: mocht iedereen dit eisen, dan was het leven miljarden keren te kort om de navenante paperassen in orde te

¹⁶<https://artsencollectief.nl/wp-content/uploads/2023/09/Geinformeerde-vaccinatiebeslissing-DEF.pdf>

krijgen en er waren veel te weinig bomen om het papier daarvoor te kunnen leveren.

Weliswaar worden dit soort van verantwoordingen vaak van het volk geëist, meer bepaald in post-dictatoriale perioden. In dictaturen immers worden ideeën als ook andere producten aan het volk opgedrongen en worden weigeraars veroordeeld tot onder meer verbanning, gevangenisstraf of ter dood veroordeling. Zwakt de dictatuur af, dan stelt men iedereen voor een keuze waarbij men wel meent te mogen eisen van de weigeraars van het product in kwestie dat zij openbaar en dus op een kwetsbare wijze - voor een rechter ofwel publiekelijk - hun keuze verantwoorden.

Zo is bijvoorbeeld de kerk erin geslaagd om quasi iedereen in de gechristianiseerde of door haar onderworpen werelddelen te dwingen tot stellingname tegenover haar deviezen: wie volgden, hoefden verder niets te doen maar twijfelaars en ongelovigen zagen zich genoodzaakt om desnoods dikke boeken te schrijven onder titels in de trant van: "*Waarom ik niet (meer) geloof*". En nu de kerk alhier heeft afgedaan, zijn in hetzelfde bedje ziek (met de plaag van de hoogheidswaanzin) de opvolgers van de klerikale dictators, zijnde de politici alsook steeds vaker de medici en alle andere wetenschapslui (weliswaar met uitzondering van de wiskundigen wiens bedrijvigheid in wezen een spel is).

Ligt de dictatuur in een wat verder verleden, dan voelt niemand zich uiteraard nog verplicht om stelling in te nemen tegenover ongeacht welke uitlating vanwege

ongeacht wie omdat het zich verantwoorden pas een plicht kan zijn van onderdanen jegens oversten of van mensen die verplichtingen hebben tegenover anderen aan wie zij zekere dingen verplicht zijn. En hier ziet men alras het probleem opduiken van de objectieve ethiek met de discussie rond de deviezen van Immanuel Kant als mogelijk model, een kwestie die niet in één adem van de hand gedaan kan worden. Welke plichten hebben mensen tegenover medemensen in het tijdperk dat volgt op de hegemonie van de religie(s)?

Velen en niet in het minst de aanvoerders van de betrokken machten zullen nu aanvoeren dat het algemeen belang op het spel staat waar van wetenschappen sprake is maar dat argument verschilt in geen enkel opzicht meer van wat destijds de kerk aanvoerde ter handhaving van haar positie: het is voor uw eigen welzijn dat wij u tot gehoorzaamheid willen kunnen dwingen, zo verzekerden ons de vaders van het heilige en onfeilbare instituut waarvan Dostojevski in zijn fabel van *De Grootinquisiteur* de ware aard aan het licht bracht en in dezelfde lijn wordt nu geschermd met het algemeen goed van onder meer de volksgezondheid, het algemeen welzijn en de welvaart als argumenten om gehoorzaamheid aan de nieuwe instellingen te kunnen afdwingen.

Het mag duidelijk zijn dat, nu de vrije markt gezorgd heeft voor de privatisering van zowat alles, inclusief de opvoeding, de gezondheid en de wetenschappen, geen enkele van al deze tenslotte te consumeren zaken ook maar iets nog verplichten kan, aangezien het koopwaar

is dat zich positioneert tegenover cliënten die nog steeds zelf beslissen wat ze met hun geld gaan doen, tenzij een politieke overheid zich het recht toe-eigent om die klus af te handelen in hun plaats, zoals dat het geval is met de aankoop van vaccins maar ook met betrekking tot de financiering van de openbare omroep, de onderwijsinstellingen, de landsverdediging en nog zoveel andere zaken waarvan de noodzakelijkheidskwestie in steeds nauwere schoentjes komt te staan. Moeten wij ons leven gaan riskeren aan een front waar wordt gevochten om principes die men heeft alleen maar omdat men hetzij aan deze hetzij aan gene zijde van dat front geboren is? Is het correct dat de belastingen die de overheid aan iedereen oplegt, geïnvesteerd worden in de promotie van culturele richtlijnen waarmee per definitie niet iedereen het eens kan zijn? Is het geen aanfluiting van de fundamentele mensenrechten wanneer ons spreekrecht en onze keuzevrijheid gelijkgesteld worden met het recht, of veeleer nog met de plicht om de eigen mening in te passen in vooraf bekokstoofde antwoorden in de vorm van multiplechoice-antwoorden? Mag de bijzonder misleidende vooringegenomenheid waarbij voor waar wordt aangenomen dat de kwestie van de gezondheid gelijklopend is met die van de volksgezondheid dan niet aan kritiek worden onderworpen? Om het bij een voorbeeld met betrekking tot het laatstgenoemde te houden, kan hier verwezen worden naar het jammerlijke historische onverstand dat zich nu dreigt te herhalen en waarmee Adolf Hitler de volksgezondheid meende te ondersteunen door massaal de zieken om te brengen.

De theologie heeft weliswaar haar tijd gehad maar nu zij in een groot deel van de wereld zo niet wereldwijd werd vervangen door het gedrocht van de economie van de vrije markt, staan onderwijs, gezondheid, politiek en noem ze maar op, alle mogelijke openbare sectoren, onverbiddelijk onder de niets en niemand meer ontziende heerschappij van Mammon: het goede is wat de economie doet draaien, ook als dat gebeurt ten koste van de welvaart van quasi alle enkelingen die haar torsen en in wiens dienst zij zou moeten staan zoals elk nuttig werktuig, en deze spijtige middeldoelomkering kentekent derhalve niet alleen alle dingen maar tevens alle mensen. Het tijdperk van de golem heerst: de onmens die allen onderworpen heeft en het niet kan laten om ijverig door te gaan met het doordrijven van zijn waanzin totdat hij allen zal verpletterd hebben. De Franse filosoof Michel Foucault besloot in 1966 *De woorden en de dingen* met de uitspraak dat weldra de mens dreigt te verdwijnen zoals een gelaat van zand aan de oever van de zee.¹⁷

¹⁷Tekst d.d. 22 februari 2024.

Het licht en de duisternis

I

Het kwaad schuwt het licht. Dat houdt echter niet in dat kwade dingen die zich een positie onder de zon weten te verwerven, daardoor ook goed worden. Het kwaad kan zich pas in de schijnwerpers begeven op voorwaarde dat het beschermd wordt door machten die mogelijke tegenstanders van die activiteit naar het leven staan. Dat gebeuren volstrekt zich dan zoals de beroemde stoet met daarin de keizer met zijn nieuwe kleren. Immers, wat zo doende openbaar gemaakt wordt, moet tegelijk worden verzwegen. Het wordt getoond aan de ogen maar die moeten in het gesprek met zichzelf, dat noodzakelijk voorafgaat aan het gesprek dat hun bezitters hebben met anderen, zeggen dat ze iets anders zien dan hetgeen ze zien. Vervolgens moeten die anderen deze leugen beamen als waarheid, wat tot gevolg heeft dat de ogen zelf bij hun bezitters gaan inboeten aan krediet. De leugenachtige communicatie versterkt het in de kiem smoren van de meest directe getuigen die onze zintuigen zijn en die ons aldus worden onvreemd. De machten die de leugenachtigheid in kwestie afdwingen, gaan derhalve niet slechts de geest van hun slachtoffers beïnvloeden, zoals ideologieën dat doen, maar ze gaan ook de zintuiglijke wereld waarin de lichamen van de slachtoffers leven, vervormen. Die vervorming is niet zomaar een geringe aantasting van een beeld zoals dat gebeurt met het beeld achter een ruit waarop regendroppels uiteenspatten: het gaat om

een totale vervanging van wat men werkelijk meende te zien door iets dat er helemaal niet is maar dat zich wel opdringt als een bestaande. Dit maakt het slachtoffer niet allen blind maar het geeft aan het slachtoffer tevens ogen die een heel andere en onechte wereld zien welke een maaksel is van de boosdoeners in kwestie die hun slachtoffers in die waan opsluiten. In deze tijden waarin mét het bestaan van God ook het bestaan van de duivel (omschreven als de niet-persoon bij uitstek) ontkend wordt, kan niemand er omheen dat hij de gevangene is van een waanwereld die hem niet loslaat zolang hij zich niet weet te bevrijden van de betrokken machten die hem het zicht op de oorspronkelijke werkelijkheid benemen. Onze zintuigen en onze lichamen zijn niet langer de onze, ze zijn het bezit van vreemde machten en aldus worden wij bezeten.¹⁸

2

In de supermarkt liep ik hem dit keer letterlijk tegen het lijf en het scheelde geen haar of een hoge rek volgestapeld met flessen rode en witte wijnen, rosé en cava viel om maar het bleef bij een muzikaal gerinkel dat eerst luid klonk zoals kerkklokken van over verre akkers en dan wegstervend zoals een in de mist verdwijnende stoet met karren vol belletjes van kristal en zilverwerk. Pas toen het weer stil was en de voor de duur van enkele seconden tot gipsen beelden geworden voorbijgangers begonnen weer te leven en verder te wandelen alsof er niets gebeurd was, herkende ik de

¹⁸Tekst d.d. 23 februari 2024.

dader, de nu wel stokoude Omsk Van Togenbirger, fel vermagerd als hij was en werkelijk gekrompen tot amper de helft van de lichaamslengte waarvan ik geloof dat hij die had bij onze jongste ontmoeting. Hij had mijn gedachten gelezen want hij zegde prompt:

Maar ook gij zijt ouder geworden!

Weet ik, zo antwoordde ik hem, zo lang ik maar niet wijzer word!

Inderdaad, zei hij: wijsheid is ongetwijfeld een wel heel pijnlijke zaak!

Zo bedoelde ik het niet, antwoordde ik, maar wat bedoelt gij dan?

Wijsheid komt pas met de jaren: men snapt pas hoe de zaken draaien als men oud geworden is en het helaas te laat is om daar nog iets te kunnen aan doen.

Dat is waar, zo beaamde ik zijn woorden, en bij wie de wijsheid aan de grijsheid voorafgaat, worden prompt vermoord!

Gij bedoelt Navalny?

Bijvoorbeeld, ja. Ik las onlangs zijn politieke levensgeschiedenis en die verschilt kennelijk amper van deze van de activisten in het westen. Het is een lange strijd tegen de fraude en de corruptie bij de politici.

De politiek is een voorwendsel, zo repliceerde Van Togenbirger bitsig: politici zijn gewiekste commerçanten, legale dieven, zij houden zich helemaal niet bezig met

de staat en met het welzijn van de mensen. Politici zijn superdieven.

In Rusland dan toch, zo probeerde ik hem te temperen.

Overal, mijn beste! Gij weet toch waarom mensen in de politiek gaan?

Vertel het mij!

Commerçanten, fraudeurs en dieven hebben een veel te lastig leven, dat is de reden. Een dief moet zorgen dat hij aan een wapen komt, hij moet zijn slaap inkorten om des nachts op pad te gaan, hij neemt het risico dat hij op heterdaad betrapt wordt, misschien wordt hij wel neergeschoten op zijn werk ofwel belandt hij in de gevangenis en hij riskeert torenhoge boetes. Wie in de politiek gaan, hebben het geld voor het rapen!

Is dat niet een beetje kort door de bocht?

Betaalt gij dan geen belastingen, mijn beste? Geen mens ontsnapt er aan! En hoeveel van uw zuur verdiende centen vloeien aldus naar de staat? Een derde, zegt gij? Dat zijn dan alleen de rechtstreekse taksen. Maar op alles wat men koopt en verkoopt, wordt een tol geheven: op arbeid, eigendom, voedsel, drank, woongelegenheid en kortom alles wat gij ziet en niet ziet. En die belastingen belanden op een grote hoop: een geldberg om het zo te zeggen. Die geldberg, mijn beste, bevindt zich in Brussel, onze hoofdstad. Rond die geldberg zitten in een wijde kring de politiciers. En zij bedienen zichzelf, ja, naar believen nemen zij onop-

houdelijk briefjes, stapeltjes bankbiljetten van de berg en vullen daarmee hun zakken. En die berg, mijn beste, en dat is nu het leuke, wordt helemaal niet kleiner, omdat de toevoer van biljetten nimmer ophoudt. En als hij dreigt te krimpen, gaan degenen die er omheen zitten en er hun zakken mee vullen, gewoon nieuwe belastingen heffen, taksen allerhande met nieuwe en modieuze namen, namen die bovendien geen tegenstand dulden. Geen nachtwerk meer, geen risico om geklist te worden door champetters, om boetes toebedeeld te krijgen of om jaren in een cel te moeten slijten. Straffen zijn ver weg omdat er helemaal geen getuigen zijn: men hoeft alleen te weten wie allemaal rond de berg gezeten zijn en graaien en dat volstaat, de ene immers moet zwijgen voor de andere.

Maar ik zie die geldberg helemaal niet!?

Dat komt omdat het kwaad zich altijd en overal verbergt, mijn beste. En de beste plaats om zich te verbergen, bevindt zich in het volle licht. Lees er maar Edgar Allan Poe op na, ik geloof dat het in *De gestolen brief* is dat hij dit griezelige thema aankaart, dat in feite zou oud is als de mens zelf. Poe schreef *De gestolen brief* zo'n honderdtachtig jaar geleden maar het onderwerp werd reeds in de oudheid geliefkoosd door de dramaturgen. Maar wees gerust, de geldberg bestaat echt, en wat meer is: het is nu een put geworden die er alsnog in slaagt om zich als een berg voor te doen en die warmpel heel wat beleggers lokt met staatsbons en nog vele andere listen, al is het einde van dat liedje nu in zicht.

Is dat zo?

Ik vrees het, er is immers niet alleen die berg in onze eigenste hoofdstad want de wereld telt honderdzesennegentig erkende staten met elk een eigen hoofdstad en een geldberg. Het is een eigenschap van geldbergen dat zij ook onderling kunnen concurreren en dat bovendien onafgebroken doen. De berg in Brussel is een put geworden zoals ook die in Parijs, Berlijn, London en noem ze maar op, de Europese grootsteden die geloofden dat zij met hun euro onaantastbaar waren, dat zij, om maar iets te zeggen, de Amerikaanse dollar een hakje konden zetten. Wat in Washington dreigde een put te worden, is nu Hocus Pocus weer een heuse berg dankzij de wapenhandel. In de westerns immers hoort men alom het refrein dat iedereen doet beven: “*Uw geld of wat dacht u van uw leven?*”¹⁹

3

Het kwaad verbergt zich altijd en overal maar wat gebeurt er nu als het zich niet meer verbergen kan? Want het tijdperk van de controlefreaks is aan de gang; alom hangen de onzichtbare doch alziende en alles horende camera's; de klok rond en tot in de verste uithoeken van de wereld zitten in de burgerinformatienetwerken die doen denken aan de massahysterie ten tijde van Ceausescu van Roemenië, voortaan alle burens elkaar te begluren en ofschoon de kerk destijds met haar sprookjes over biecht en zonden aan haar gelovigen, verzonken in veel diepere dromen, de les bleef spelen

¹⁹Tekst d.d. 24 februari 2024.

tot in het ledikant, steekt het kristallen paleis, zoals Dostojevski de anonieme en onmenselijke staat genoemd heeft, vandaag de paus van Rome naar de kroon. Wat overigens niemand mag verbazen omdat diezelfde grote schrijver in zijn parabel van de grootinquisiteur de kerkvorst dwong tot de bekentenis dat hij met de duivel samenzweert in hoogst eigen persoon.

Wat wij eerder zegden over het derde stadium dat op de twee van Augustinus volgt, is ook hier nog van tel. Ter herinnering wees deze kerkvader op het feit dat voor de zondeval de menselijke vrijheid zich vertaalde in de mogelijkheid tot zondigen (*“posse peccare”*), na de zondeval veranderde die toestand in de onmogelijkheid om niet te zondigen (*“non posse non peccare”*) en op het Einde van de Tijden volgt noodzakelijk de derde fase waarin het zondigen zelf onmogelijk werd gemaakt (*“non posse peccare”*) - uiteraard ingevolge een ongeziene dwingelandij. Die dwang resulteert zoals iedereen wel weet uit de controle omdat wie beseffen dat zij in de gaten worden gehouden, hun gedrag spontaan gaan afstemmen op wat van hen verwacht wordt.

De zonde tegen door dwingelanden opgelegde wetten kan zich niet meer verbergen en omdat het *“kunnen zondigen”* met de mogelijkheid van de vrijheid samenvalt en zo ook met het mens-zijn als zodanig, verandert dit verzet van strategie: het gaat zich prompt vermommen. Nu de rust van de nacht met zijn nare maar ook zoete geheimen voorgoed de doodsteek kreeg door de eeuwige schijnwerpers, de camera's, de betaalkaarten, de identiteitscontroles, de vaccinatiepassen en nog vele

andere kettingen en sloten waarbij in eenzelfde beweging de identiteit van elke menselijke persoon meedogenloos werd afgemaakt zodat van ons aller wezen alleen nog de lege huls overblijft, kunnen wij wat alsnog rest van onze vrijheid alleen nog overeind houden door de misleiding van het Alziend Oog middels de bontste verkleedpartijen en zo ziet de eertijds doodserieuze wereld zich genoodzaakt om te transformeren in een eeuwig carnaval. “*Die stillschweigende Abmachungen zum Verständnis der Umgangssprache sind enorm kompliziert*”²⁰, zo luidt de slotzin in de stelling 4.002 van Ludwig Wittgensteins *Tractatus Logico-Philosophicus*. En deze zin wordt voorafgegaan door de volgende diepzinnige frasen: “*Die Umgangssprache ist ein Teil des menschlichen Organismus und nicht weniger kompliziert als dieser. Es ist menschenunmöglich, die Sprachlogik aus ihr unmittelbar zu entnehmen. Die Sprache verkleidet den Gedanken. Und zwar so, daß man nach der äußeren Form des bekleideten Gedankens schließen kann; weil die äußere Form des Kleides nach ganz anderen Zwecken gebildet ist als danach, die Form des Körpers erkennen zu lassen.*”²¹

Dat de mens voortaan nooit meer onverkleed zijn stek verlaat, betekent meer bepaald dat hij zich ervoor zal hoeden om nog langer te zeggen wat hij denkt of te doen wat hem goed dunkt: met de recuperatie van de eigen ziel als oogmerk, gaat hij zich gedragen als een robot nog vooraleer hij daartoe door de dwingeland

20<https://www.gleichsatz.de/b-u-t/trad/witt.html>

21<https://www.gleichsatz.de/b-u-t/trad/witt.html>

herleid kan worden, zodat de duivel nimmer zien kan of hij nu te maken heeft met mensen of met reeds onmenselijke hulzen. En zo heeft het licht van Lucifer dat in de duisternissen schijnt om daar zijn rivaal die de mens is te verjagen, alleen nog een verpakking in 't vizier terwijl de ziel die zich gedwongen weet om zich almaar dieper te verbergen, uit de wereld wegebt. Of het alvast daarvan de schijn heeft dat het dat is wat zij doet.²²

4

Alleen middels repressie kan de keizer vrij en onbekommerd de straat op met zijn nieuwe kleren; alleen door dit kwaad wordt de belijdenis afgedwongen dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie en zo manifesteert het zich ook; alleen door dwang kunnen waarheid en leugen worden verwisseld, werkelijkheid en fictie, oorlog en vrede. Waar de betrokkenen bezwijken, stemmen zij ermee in dat hun wil wordt ontkoppeld van wat ze doen en aldus worden hun lichamen bezeten of het bezit van een ander - een massa, kuddemensen, robots, frontsoldaten.

Omzeggens naar het voorbeeld van de gestolen brief van Edgar Allan Poe kan dit kwaad zich verbergen in het volle licht van zodra de plek onder de schijnwerpers het territorium werd van de niet-persoon. Pas middels vermomming kan de ziel die perversie overleven en zo ontstaat de taal en kan Wittgenstein stellen: “*Die Sprache verkleidet den Gedanken.*” De joden zingen

²²Tekst d.d. 26 februari 2024.

“*Die Gedanken sind frei*” en dat is niet het geval omdat zij verzwegen worden maar omdat de taal ze onttrekt aan de ogen van de duivel.

Het licht van Lucifer kan de ziel niet detecteren omdat zij zich verhuult in een taal die aan zijn begrip ontsnapt, daar hij uitsluitend het “*rechnende Denken*” van Heidegger verstaat en de wiskunde die de planeten in hun banen houdt. Lucifer is weliswaar in staat om partituren te lezen maar voor de muziek die zich immers aan de noten zelf onttrekt, blijft hij potdoof; nog beter dan de beste machine kan hij mechanisch rijmelen en stafrijmelen maar de poëzie zelf ontgaat hem volkomen en hij beseft het niet; hij calculeert, bootst na en reproduceert maar hij benijdt de mens zijn deelname aan het goddelijke in de kunst van de *creatio ex nihilo*: de schepping blijft aan elk schepsel vreemd dat niet werd geschapen naar zijn Scheppers beeld en gelijkenis en derhalve ook aan de engelen die ofschoon zij zuivere geesten zijn, de opdracht kregen de mens te dienen. De ziel verbergt zich, ver voorbij de logica en de ratio, in de kunst die ontsnapt aan het verstaan van de boze: zij bevindt zich in een klaarte die niet van zonlicht is gemaakt en evenmin van de geest die de engelen delen en die klaarte wordt pas mogelijk onder vermommingen die de schijnwerpers verblinden.²³

5

De weg naar boven is de weg naar beneden, aldus Herakleitos, de allereerste wijsgeer. Van zodra Escher zijn

²³Tekst d.d. 27 februari 2024.

wereld laat kantelen loop je op de trap naar boven recht de diepte van de kelder in. Het huis waarin wij wonen, is het niets tussen de muren. De taal wordt verstaan in de stilte achter de woorden. De aanwezigheid van het afwezige is meer aanwezig dan wat dan ook. Het licht beneemt ons het zicht op wat alleen de blinde ziet en terwijl wij geloven dat wij ons zien aan onze eigen ogen danken, zijn zij slechts gaten waar de dag in valt. Het licht verstroot ons daar het alles rondom ons aanwezig maakt, daar het de zintuigen en de zinnen prikkelt en de fantasie op hol doet slaan, doch wie zien willen en begrijpen, sluiten prompt de ogen en trekken zich terug in 't donker waar de geest in lichterlaaie staat.

Zo raakt de duisternis ook niet degene die de ogen sluit en tevens geldt: de dood raakt nooit de betrokkene zelf doch steeds een ander want niemand zal zichzelf ooit moeten missen. Om dezelfde reden staat sociale uitsluiting gelijk aan moord, want alleen een god kan doden doen herrijzen. Dat vrede oorlog is en oorlog vrede, volgt uit de repressie van een tirannieke geest. Maar ook de omkering van licht in duisternis en van duisternis in licht, resulteert uit een repressie, dit keer uitgeoefend door de duivel zelf.²⁴

Misschien het laatste interview

Ik ben een oude man, zegt Omsk Van Togenbirger in een interview dat naar zijn eigen zeggen misschien wel

²⁴Tekst d.d. 29 februari 2024.

zijn laatste is: als ze mij vermoorden, maken ze geen grote buit maar ik vrees veeleer dat ik niet meer spreken zal omdat straks misschien de wereld weg zal zijn. Ik spreek dan ook vrijuit.

Wat Joelia Navalnaja zegt²⁵ is waardig, waar en moedig. God behoeft dat het niet gebeurt maar omdat niemand in de toekomst kijken kan, moet ik hier wel zeggen: misschien vindt zij straks haar lotgenote in de weduwe van Julian Assange.

Stella Moris zal dan beslist mogen spreken voor het Russische parlement maar hier zal zij evenmin te zien zijn of te horen als de weduwe van Aleksej Navalny nu te zien is of te horen in gans Rusland. En ook zij zal het bij het rechte eind hebben, waardig spreken en van moed getuigen.

Poetin is de leider van een criminele bende maar is zijn tegenvoeter in dezelfde functie dat niet eveneens? De speling van het lot wil nu dat Joelia Navalnaja haar toespraak richt tot politici en dat zij zegt, heel letterlijk, dat Poetin geen politicus is maar wel een monster en de leider van een criminele bende.

Edoch, één opgeteld bij één is twee en nimmer drie en maak nu zelf de optelsom en antwoord eerlijk zonder bang te zijn: zijn wij niet dag in dag uit getuige van de fratsen van de dievenbende die voor filantropen willen doorgaan maar die het volk bestelen en bedriegen en straks ook nog vermoorden aan het front?

²⁵<https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3334371>

Want de speling van het lot wil ook dat de getuigenis over de waanzin van de 'wereldleiders' die nu voor het westen maar straks met evenveel bravoure voor het oosten wordt vertoond, slechts de oorlog kan bespoedigen omdat zij de partijdigheid aanwakkert en meteen ook de polarisering van de bevolking van de hele wereld.

Men dient heel goed te beseffen dat dit pas mogelijk is omdat het volk alom gehoorzaamt aan die leiders die hun functie helemaal niet waard zijn. En zo verschijnt spontaan een tweeëntachtigjarige Russin die bloemen neerlegt bij de gedenkplaats van de held die wij straks moeten begraven en die over de onmens zegt: “Waarom hem gehoorzamen? Wij zijn met 140 miljoen!”^{26 27}

²⁶https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20240226_93771973

²⁷Tekst d.d. schrikkel dag 2024.

Volstrekt gewetenloos

De Amerikaanse socioloog Peter Drucker stelt dat “*gender en seksuele politiek geen bijzaak zijn voor extreemrechts - ze staan centraal.*”²⁸ Die stelling blijkt te worden bewaarheid nu de huidige Russische tiran komt aandraven met het absurde en kaduke voorwendsel dat de oorlog in Oekraïne in wezen een deugdelijke verdediging zou zijn van het christendom tegen de 'gefeminiseerde westerlingen', want aldus bestempelen oorlogszuchtige barbaren nu eenmaal progressieve pacifisten die zich niet langer wensen te bezondigen aan de moordlust.

Van het geloof dat door Poetin wordt voorgewend heeft de geschiedenis zelf definitief brandhout gemaakt en de moedige weduwe van zijn door hem tot de dood toe gemartelde politieke tegenstander Navalny heeft met recht op spreken daarover onder meer in verschillende videoboodschappen maar ook in een recente rede tot het Europese parlement een niet mis te verstaan oordeel gevelde.²⁹

²⁸Zie het artikel d.d. 16.08.2019, getiteld: “*LHBTIQ's tegenover extreemrechts: slachtoffers, meelopers, verzetsstrijders*”, dat in een Nederlandse vertaling van de redactie van Grenzeloos de inhoud weergeeft van een jeugdkamp van de Vierde Internationale op 25 juli 2019, eerder verschenen in het Engels op de website ESSF: <http://www.europe-solidaire.org/spip.php?article49833> Zie ook ons artikel d.d. 11 februari 2024, getiteld: “*Extreemrechts, symptoom van zwakte*”: <https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3333284>

²⁹Zie: <https://www.hln.be/buitenland/joelia-navalnaja-noemt->

Als nu op de dag zelf van de teraardebestelling van de Russische held voor de vrijheid, de katholieke paus de genderideologie bestempelt als “*het lelijkste gevaar van deze tijd*”³⁰, kunnen zijn woorden niet anders geïnterpreteerd worden dan als het bekennen van kleur in de schaamteloze en barbaarse moordpartij die op een kernoorlog dreigt uit te draaien.

Het mag evenwel niet verwonderen dat de kerkvorst volgens het dictatoriale devies “*divide et impera*” het volk verdeelt middels de zoveelste poging tot demonisering van de LGBTQIA+-gemeenschap, daar een andere Russische vrijheidsstrijder deze superdictator want zelfverklaarde “vertegenwoordiger van God op aarde” reeds in de honderdvijfenveertig jaar oude parabel, “*De Grootinquisiteur van Sevilla*”, heeft ontmaskerd als de rechterhand van de duivel.³¹

De strijd voor gelijke rechten voor vrouwen wordt door de Romeinse keizer prompt weggezet als “*het uitwissen van alle verschillen tussen mannen en vrouwen*” en de tiran die kennelijk terug wil naar de era der slavinnen dat ook het tijdperk was van de aartsvader van de “*religies van het Boek*”³² verwijst op het betreffende internationaal congres op het Vaticaan van 1 maart

[poetin-een-monster-in-europees-parlement-hij-is-de-leider-van-criminele-organisatie~a42f4b84/](#)

³⁰<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/01/paus-noemt-genderideologie-lelijkste-gevaar-van-deze-tijd/>

³¹Zie:

https://nl.wikipedia.org/wiki/De_grootinquisiteur_van_Sevilla

³²De “religies van het Boek”, waarmee de Bijbel wordt bedoeld, zijn naast het christendom ook het jodendom en de islam.

2024 naar de destijds ook door René Stockman³³ aangehaalde woorden “*Man en vrouw schiep Hij hen*” in het boek Genesis, hetzelfde boek waarin de jaloerse God Jahweh aan de gezinshoofden van zijn uitverkoren volk gebiedt om hun oudste zonen te onthoofden en op een brandstapel aan hem te offeren waarmee hij de belijdenis afdwingt van het feit dat zij hem meer beminnen dan hun eerstgeborene.

“*Man en vrouw schiep Hij hen*”, zo staat het in de Bijbel en derhalve hebben wetenschapslui die wijzen op het bestaan van intersexen het bij het verkeerde eind - immers: “*Quod non est in Scriptis, non est in mundo*”, zoals de middeleeuwen het zegden: “*Wat niet in de (Heilige) Schrift staat, bestaat ook niet in de wereld.*” Waar men gelooft iets waar te nemen in de wereld dat echter niet in de Schrift terug te vinden is, wordt men derhalve prompt door zijn zintuigen bedrogen. Wie tegenwerpen dat zij god niet zien, die zien hem alsnog want hij is onzichtbaar - zo immers wil het de Bijbel waarmee sinds oudsher alle tirannen schermen om ganse volkeren middels de meest absurde voorwendsels aan zich te onderwerpen en hen vervolgens tot op het bot te kunnen pluimen.

Door het te hebben over “*gender-ideologie*” insinueert de paus in weerwil van de wetenschappelijke bevindingen dat verschillen in gender objectief onbestaande

³³Zie: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/05/16/generaal-overste-broeders-van-liefde-jaagt-nu-ook-dokters-wetens/> en ook: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/01/broeders-van-liefde-verontschuldigen-zich-ook-voor-zwijgcultuur/>

zouden zijn en slechts geïnduceerd zouden worden door een welbepaalde ideologie maar door die benaming bovendien van (de superlatief van) het adjectief “*lelijk*” te voorzien en te spreken over “*genderideologie*” als over het “*lelijkste gevaar*” waarmee we in deze tijd geconfronteerd zouden worden, pookt hij bovendien de haat op die de verdedigers van het machisme delen jegens wie door hen als gefeminiseerd moeten worden bestempeld en dat zijn de pacifisten en in de context van de huidige oorlog degenen die de westerse waarden van vrijheid en gelijkheid voorstaan en die de tirannie bestrijden die haar wortels heeft in het geloof dat alle macht van boven komt en dat derhalve ongehoorzaamheid aan het gezag verwerpelijk is want ketters, zoals ook de democratie en de zelfbeschikking van het volk die immers aan de macht der papen vreten en aan de hegemonie van de dictators.

Dat in de eenentwintigste eeuw de zo gevreesde terugkeer naar de barbarij waarvoor gewaarschuwd door “de laatste getuigen” (van de Tweede Wereldoorlog met zijn concentratiekampen) alsnog mogelijk blijkt en ook met de dag waarschijnlijker wordt en dan nog door toedoen van wie zichzelf “het grootste moreel gezag ter wereld” achten, wordt heden prangend, vooreerst door toedoen van de brutale moord op een vooraanstaand cultuurdrager en vrijheidsstrijder maar veeleer nog door toedoen van de besproken 'geste' van de paus van Rome die op een uitgekiend moment *de sedia gestatoria* aan de minderheden en de zwakkeren de natrap van

hun leven toebedeelt, zich aldus andermaal profilerend als hyperhypocriet en zonder enig schuldbewustzijn.³⁴

³⁴Tekst d.d. 2 maart 2024.

Democratie en mensenrechten

1

Het ideaal dat iedereen evenwaardig is, verwerpt de dictatuur en zo lijkt de democratie of de volksmacht ook de juiste keuze voor het volk precies zoals voor het ego het egoïsme de juiste keuze lijkt. Maar egoïsten willen anderen kunnen overtroeven: de vrijheid van het egoïstisch liberalisme vecht met de gelijkheid van het socialisme. Bovendien is ook een volksmeerderheid die aan de minderheden de les spelt, dictatoriaal: rechten dankt men niet aan (getal)sterkte maar aan het gelijkheidsbeginsel omdat het 'recht van de sterkste' rechteloosheid is of barbarij.

De verzoening van vrijheid met gelijkheid vergt een dynamiek die het principe van de vrije concurrentie overstijgt: we zijn vrij om ons vanuit onze principiële gelijkheid te ontwikkelen tot onderling verschillende individuen maar waar die ontwikkeling het samenleven in de weg staat, moet dit verhaal beëindigd worden omdat mensen net als mieren, bijen en nog vele andere soorten tot samenleven veroordeeld zijn.

Op te merken valt dat in het oude Athene, bakermat van de 'democratie', de stemgerechtigde burgers een absolute minderheid vormden - de overgrote meerderheid van het volk waren slaven en zonder hen kon van een 'democratie' geen sprake zijn.

In feite is hetzelfde aan de hand met onze westerse 'democratieën': zonder de derde en de vierde wereld die de (neo)gekoloniseerde mensen vertegenwoordigen met een verhouding van veertig feitelijke slaven tegenover één 'democraat', kan van de zogenaamde democratie helemaal geen sprake zijn. Een 'democratie' is een onzichtbare dictatuur omdat zij haar slaven verborgen houdt.

Op die manier bestaat het democratische België enkel dankzij de mensen in haar kolonies (die nu haar neokolonies zijn) en bijvoorbeeld ook de mensen die hier (in de illegaliteit van valselijke constructies zoals onderaanneming) bijna alles wat wij al liggende van achter onze pc bestellen, al lopende tot op onze deurdrempels brengen. Zij wonen in hokken, zoals iedereen weet, zij draaien overuren, zij zijn ondervoed en wachten zelfs niet meer op de fooi.³⁵

2

De conclusie van het eerste deel van dit artikel luidt dat een 'democratie' een onzichtbare dictatuur is omdat zij haar slaven verborgen houdt.

Immers, waar geen slaven te zien zijn, ziet men ook niet wie de staat recht houden en kunnen onnadenken: de lieden al gauw de indruk krijgen dat de welvaart van de staat te danken is aan de burgers die wél zichtbaar zijn, aan hun stemgedrag en aan de inspanningen van de door hen verkozenen.

³⁵Tekst d.d. 7 maart 2024.

Edoch, andermaal: het staat als een paal boven water dat elke democraat, zoals een westerling zichzelf graag noemt, zijn welstand dankt aan veertig à vijftig derde en vierde wereldburgers die onderbetaalde of geheel onbetaalde arbeidskrachten zijn, anders genoemd: slaven.

En of de verkozenen, die zichzelf graag als politici bestempelen, inspanningen leveren die de burgers en de sans-papiers ten goede komen, is een vraag die we hier nog open laten. Alvast blijkt het een feit dat zij zichzelf rijkelijk verlonen met de rijkdom die uiteraard de vrucht is van werkelijk arbeidende mensen en die zeker niet werd verzameld door de burgerij wiens taak zich immers vaak beperkt tot stemmen.

Bij die stemming zorgen de burgers van de 'democratie' er dan ook voor dat die politici aan de macht blijven die er op hun beurt voor zorgen dat de politieke werkelijkheid zoals hier beschreven, voortgezet wordt, wat wil zeggen dat men lustig de leugenachtige fabel kan blijven vertellen dat de welstand van de staat te danken is aan de burgers met hun stemrecht en dat er in een 'democratie' helemaal geen slavernij bestaat.

De veelheid aan partijen werkt bovendien mee aan de verdoezeling van de werkelijke gang van zaken omdat zij de valse indruk wekt dat men kan kiezen uit alle kleuren van de regenboog terwijl wij allen heel goed weten dat, afgezien van de vorming van kartels en nog andere dergelijke bedrieglijke afspraken, de partij voor de afschaffing van de slavernij a priori gedemoniseerd

wordt en weggezet als communistisch of extreemlinks, waarbij de feitelijke machthebbers ervoor gezorgd hebben dat alle burgers deze benaming spontaan gaan associëren met onheil, onvrede, armoede en godbetert slavernij!³⁶

3

Een 'democratie' is een verkapte dictatuur: haar ideologische bril verbergt de slaven en spiegelt ons hun bevrijders als verknechters voor: geweld bedient zich nu eenmaal van de leugen. Bevrijding daarentegen vereist waarheid. Klokkenluiders in het spoor van Karl Marx brengen de slavernij aan het licht en worden om die reden door geweldenaars gevreesd en monddood gemaakt.

In de dictatuur wordt het bestuur van middel (namelijk: voor dienstverlening) tot doel (namelijk: macht om de macht). Maar middel en doel kunnen niet worden omgekeerd zonder dat ook waarheid en leugen worden verwisseld. Immers, om zijn doel te bereiken moet de dictatuur kunnen doorgaan voor democratie en moet de bevrijder als verknechter kunnen worden weggezet.

Middel en doel worden verwisseld alsook waarheid en leugen maar ten derde worden ook de rollen van dader en slachtoffer omgekeerd en derhalve worden goed en kwaad onderling verwisseld. De dader wordt immers onzichtbaar als boosdoener doordat hij erin slaagt om het slachtoffer als weldoener onzichtbaar te maken: dat

³⁶Tekst d.d. 9 maart 2024.

is precies wat gebeurt in de tirannie die zich weet te verkappen als een democratie door het bestaan van de slaven (van de derde en de vierde wereld) aan wie de staat haar welzijn dankt, gewoon dood te zwijgen. Immers, mét de gevolgen van het aangerichte kwaad verdwijnt ook de boosdoener uit het vizier.

Uiteindelijk monden de genoemde perversies uit in de verwisseling van het leven met de dood: in de kapitalistische economie probeert het morsdode geld dat nooit zal leven zich voor te doen als een te bezaaien vruchtbare akker want als de plek bij uitstek om te investeren. Het voedsel daarentegen dat moet leven ten-einde ons te kunnen voeden, wordt als chantagemiddel ingezet en desnoods vernietigd in functie van geldelijk gewin of macht over anderen.

De dictatuur, de tirannie, het fascisme en het totalitarisme kunnen niet bestaan zonder de genoemde perversies en om die reden proberen machtswellustelingen deze perversies tot elke prijs in stand te houden. Zij vinden medewerkers middels de omkoperij of de chantage en derhalve door alle leven het mes op de keel te zetten. Zij bestaan bij de gratie van verraders terwijl zij zich voordoen als de bejubelde schenkers bij uitstek van welvaart, gezondheid en geluk.

Wie een nieuwe identiteitskaart nodig hebben, moeten sinds kort ook de vingerafdrukken inleveren: deze vervolledigen, naar het voorbeeld van de biecht, de verborgen camera's, de af luisterapparatuur en de burgerinformatienetwerken die van ons allen potentiële misda-

digers maken. Zij zullen eerlang worden aangevuld met stalen van ons DNA dat nu reeds gewijzigd wordt met het oog op totale controle of onderwerping. De overheid eist van de burger blind vertrouwen terwijl zij hem tot in den treure wantrouwt en wij weten allen dat een huwelijk onder die condities tot mislukken is gedoemd. Het hele toneel voltrekt zich onder de vlag van vrijheid en gelijkheid. Laten wij, zo niet optimistisch dan toch poëtisch, andermaal afsluiten met de beroemde en nu welhaast geheel bewaarheide woorden van de wijsgeer die de mens ziet verdwijnen “zoals een gelaat in het zand aan de kant van de zee”.³⁷

4

De reeds door Aristoteles (in de vierde eeuw voor Christus) en later door Alexis de Tocqueville (in 1835-1840) beschreven zogenaamde “*tirannie van de meerderheid*” wordt door de band beschreven als het onrecht waarbij de meerderheid haar wil oplegt aan een minderheid. Edoch, in een minder in het oog springende vorm kan het hier ook gaan om een minderheid die haar wil oplegt aan een meerderheid, met name waar deze minderheid stemgerechtigd is en de meerderheid niet en in dat geval hebben wij te maken met een vorm van het recht van de sterkste, eventueel gekoppeld aan bijvoorbeeld nationalisme.

Dit euvel doet zich vandaag voor waar het rijke noorden haar poorten sluit voor mensen uit het arme zuiden: de vooralsnog welvarende landen metamorfoser

³⁷Tekst d.d. 10 maart 2024.

tot heuse fort en houden, in weerwil van het asielrecht, armlastige vluchtelingen, op de loop voor oorlogen en dictators, buiten hun grenzen middels hekken over de hele breedte van een kontinent alook middels omkoopsommen waar behalve de rijke landen, alleen de dictators in de arme streken wel bij varen.

Men ziet hierbij over het hoofd dat dit geweld pas mogelijk is door onheuse voorrechten en dat een beantwoording ervan middels tegengeweld te verwachten valt aangezien de vluchtelingen, ofschoon zij arm en rechteloos zijn, alsnog een absolute meerderheid vormen.

De mondiale herschikkingen van de ekonomie welke heden aan de gang zijn, gaan uiteraard gepaard met oorlogen omdat de oorlog het verlengstuk is van de ekonomie. Omdat ook daar het recht van de sterkste van kracht is, bestaat er weinig twijfel over de uitkomst van deze wereldwijde gedaanteverandering, te meer daar deze zich voedt met het kolonialisme en het neokolonialisme dat nu als een boemerang terugkeert naar het noorden dat zich in feite rijk gestolen heeft en dat nu in weerwil van de met juridische hoogstandjes gefabriceerde en in stand gehouden 'schulden' van de derde wereld, op het wereldtoneel wordt geconfronteerd met dit gigantische onrecht van de voorrechten, met in zijn zog de plicht tot "*Wiedergutmachung*" die neerkomt op een af te lossen schuldenberg die de Mount Everest naar de kroon steekt.

Een verschijnsel dat dikwijls wordt omschreven als 'immanente rechtvaardigheid' zal er wellicht voor zorgen dat de hekken die bedoeld waren om de vluchtelingen uit het zuiden buiten het noordelijke fort te houden, weldra gaan functioneren als de tralies van een noordelijke gevangenis van zodra de oorlog hier goed en wel voet aan wal zal gekregen hebben en de bevolking zal gevraagd worden zich te begeven in de richting van het front.

Afgezien van avonturiers, 'plichtsbewuste' burgers en ook lui die niet beseffen waaraan ze beginnen, zullen wellicht amper mensen bereid zijn om spontaan gevolg te geven aan die oproep: velen zullen het hazenpad kiezen, wat zich zal vertalen in een stroom van vluchtelingen, dit keer vanuit het rijke noorden richting het arme zuiden, waarbij zij tegen de eigen hekken gaan aanlopen vooraleer zij beslist niet met open armen ontvangen zullen worden in de door hen leeggeplunderde gebieden.³⁸

5

Een dictator onderdrukt het volk maar in een democratie wordt hij uiteraard door het volk zelf verkozen en die paradox kan een feit worden doordat alleenheersers ook dikwijls populistten zijn: zij maken zich populair, zij weten het volk voor zich te winnen door standpunten in te nemen inzake een agenda die weliswaar gedeeld wordt door een anonieme (en derhalve onverantwoordelijke) massa maar die op de keper beschouwd

³⁸Tekst d.d. 11 maart 2024.

helemaal niet realiseerbaar is omdat de realisatie van immorele plannen moet gebeuren door *personen* die daarvoor dan uiteraard de verantwoordelijkheid dragen en uiteindelijk (en meer bepaald op het ogenblik dat zij hun macht verliezen) veroordeeld zullen worden.

Die penibele situatie doet zich vaker voor waar sociale onvrede heerst en naar zondebokken wordt gezocht. De opkomst van Adolf Hitler geschiedde in de economische crisis van de jaren dertig van de voorgaande eeuw en precies zoals dat vandaag het geval is, ging een groot deel van het volk ertoe neigen om de schuld voor de malaise in de schoenen te schuiven van zekere segmenten van de bevolking zoals de joden, de Roma en nog andere groepen. Die minderheden werden dan gedemoniseerd met het oog op het vergemakkelijken van hun sociale en later ook fysieke uitschakeling.

De tragedie van de genocide die ook deze is van de oorlog situeert zich in de overgang van de immorele verzuchtingen van een anonieme massa (waarbij nog geen sprake kan zijn van schuld omdat men nu eenmaal mag *denken* wat men wil) naar de *uitvoering* daarvan door welbepaalde (door het volk verkozen) *personen* die dan uiteraard verplicht zijn om daarvoor de verantwoordelijkheid op te nemen en in geval van immorele daden, de schuld.

Edoch, van immoraliteit is binnen de natie in kwestie geen sprake zolang de betreffende houdingen en handelingen een wettelijke status genieten, zoals dat bijvoorbeeld het geval is met het racisme onder een racis-

tisch regime binnen de betrokken natie. Het aan het licht brengen van die immoraliteit en de veroordeling ervan worden pas mogelijk door stemmen die van buiten de betrokken natie afkomstig zijn en meer bepaald vanuit de internationale gemeenschap, die immers ontsnapt aan de druk van het te veroordelen regime.

Worden dictators en hun trawanten van de macht verdreven, dan blijken zij meestal voet bij stuk te houden en ontkennen zij ook alle schuld omdat hun immorele handelingen zich hebben voltrokken in de legaliteit van bijvoorbeeld een fascistisch regime.

Zo wenst een anonieme massa van egoïsten aan onschuldige oorlogsvluchtelingen het asielrecht te onthouden, waarna een populist aan die massa de belofte doet dat als zij hem aan de macht brengt, hij die wens ook zal vervullen, bijvoorbeeld door hekken te gaan bouwen om migratie fysiek onmogelijk te maken. En belofte brengt schuld: eenmaal de betrokken populist verkozen is, staat hij bij de massa in het krijt en kan hij zijn schuld bij de massa pas afbetalen door zijn belofte gestand te doen door zich persoonlijk te lenen tot het effectief uitvoeren van de immorele wens van de anonieme massa. Met de van de immorele massa ontvangen macht legaliseert hij de immoraliteit waarna zich bijvoorbeeld een genocide kan voltrekken welke onbestraft blijft zolang het regime standhoudt.

Nu wordt het rijke noorden niet alleen gekenmerkt door het 'democratisch' karakter van de betrokken naties maar evenzeer en in de jongste decennia misschien

wel *veeleer* door het verkapte populisme dat daarin in feite werkzaam is. Op die manier voltrekt zich (in het slechtste geval globaal) een sluikse metamorfose van democratie naar fascisme. Onder het voorwendsel dat de wereld gedemocratiseerd moet worden, kunnen zich dan strijdperken ontwikkelen die alleen maar resulteren in het schrikbeeld van een wereldwijd totalitarisme.³⁹

6

Democratie houdt verband met gelijkheid, met vrijheid en met de queeste naar een evenwicht tussen die twee - een queeste die zich noodzakelijkerwijze afspeelt als een open debat omdat democratie ook te maken heeft met wetenschappelijkheid en met rechtspraak.

Rechtspraak is de basis van de wetenschappelijkheid omdat wetenschap naar waarheid zoekt terwijl de waarheid altijd zoekt om aan het licht te komen. Dit zeer in tegenstelling tot de leugen die zich voor het licht verbergt. Rechtspraak vereist recht gearde retorica met respect voor de wetten van de logica (in tegenstelling tot een andere retorica die ook wel doorgaat voor 'de kunst van het liegen'). Logica is wiskunde in de betekenis van “wis en konstig” en zo ook retorica en wetenschappelijk onderzoek op voorwaarde dat zij zich blootstellen aan kritiek, wat betekent dat zij hun waarheden principieel als voorwaardelijk aanvaarden en dus als principieel bereid om middels (vanzelfsprekend principieel verifieerbare of falsifieerbare) argumenten weerlegd te worden door ongeacht wie, wat meteen

³⁹Tekst d.d. 12 maart 2024.

verwijst naar de universaliteit van deze disciplines en naar de alomtegenwoordigheid van de rede als een bovenpersoonlijke werkelijkheid die door elk redelijk wezen geëerbiedigd wordt.

Er kan derhalve geen sprake zijn van democratie waar zekere standpunten de ronde doen los van personen die zich daar borg voor stellen door met die standpunten in de openbaarheid te treden waar zij die dan te verdedigen hebben. Zo bijvoorbeeld is racisme geen redelijk verdedigbaar standpunt, alleen al omdat er geen rassen bestaan, zodat al wie het racisme pogen te verdedigen, hierdoor in tegenspraak zijn met de rede zelf. Die standpunten, tenminste als men ze nog zo mag noemen, ontspringen nimmer aan redelijk overleg maar hebben onvermijdelijk een duistere of irrationele oorsprong, zoals bijvoorbeeld angst of haat. Maar stellingen zijn niet waar of onwaar omdat ze door iemand verlangd, gevreesd of gehaat worden: ze zijn waar omdat of in de mate dat ze onweerlegbaar zijn.

Irrationeel zijn derhalve die standpunten die zich ophouden in het domein van het onpersoonlijke, in de menigte of in de massa maar bijvoorbeeld ook in de irrationaliteit van verzinsels, zoals voor heilig gehouden geschriften, of in de irrationaliteit van zelfverklaarde autoriteiten, zoals profeten, zieners of religieuze leiders. Het gaat tevens om standpunten die niet in grammaticaal correcte zinnen kunnen worden verwoord omdat de grammatica redelijkheid vereist en uitspraken verdedigbaar moeten zijn. 'Irrationele overtuigingen', als dit niet al een contradictio in terminis is, kunnen

slechts worden geuit als uitroepen, verzuchtingen, imperatieven, aanbevelingen en dies meer omdat ze niet refereren naar de rede maar ontspringen aan voor de redelijkheid blinde emoties en driften.

Wanneer de democratie aan iedereen stemrecht toekent of dus beslissingsmacht om zekere leiders te verkiezen, moet erkend worden dat het gehalte aan redelijkheid in de daad van het stemmen volstrekt oncontroleerbaar is, wat wil zeggen dat daar de vrije teugel wordt gelaten aan de willekeur. Niemand hoeft zich te verantwoorden voor zijn of haar stem, zij is zelfs gewaarborgd geheim, wat daar op neerkomt dat zij zich ophoudt waar de openbaarheid, die de ultieme voorwaarde is voor de redelijkheid, helemaal niet kan en ook niet mag komen. Eenzelfde drama voltrekt zich waar parlementsleden hun redelijke discussies besluiten met stemrondes over de in te nemen standpunten omdat de act van het stemmen zelf uiteraard de ontwaarding van de redelijke argumenten inhoudt. De argumenten immers hebben een zekere kwaliteit, ze zijn al dan niet verdedigbaar, maar de stemming betekent de reductie van die kwaliteiten tot een kwantiteit: niet het standpunt met de beste verdediging wint maar wel datgene met het grootste aantal stemmen.

De democratie is met andere woorden nimmer in staat om zich te bevrijden van de irrationaliteit die zij wil bannen zodat de redelijkheid die zij nastreeft, buiten haar bereik blijft vallen en derhalve ook de waarheid en het recht.⁴⁰

40Tekst d.d. 12 maart 2024.

Eerlang (als het niet al aan de gang is) worden de burgers van de deelstaten van de NAVO ertoe aangezet, om niet te zeggen verplicht, om de democratie te gaan verdedigen en zij zullen dat niet doen met argumenten, zoals dat in het kader van de redelijkheid passend is, maar wel met geweld en met de inzet van hun leven. Zij zullen dat ook niet doen in vrijheid en op basis van redelijk inzicht (alleen al omwille van de gigantische twijfels die moeten rijzen bij het onderzoek naar de fundamenteën van de zogenaamde democratie - zie daarvoor de voorgaande afleveringen) maar op commando van de autoriteiten en onder de druk van het regime waarvan zij de dupe zijn. Ook de autoriteiten die van de burgers eisen dat zij hun leven op het spel gaan zetten voor de verdediging van de 'democratie', verdedigen de democratie niet met argumenten en zelfs niet met geweld maar wel met de inzet van *andermans* leven want zelf gaan zij niet vechten aan het front. Bovendien weten zij ook niet of het spel dat zij spelen met het leven van ontelbare anderen die zich aan hen hebben toevertrouwd, een andere uitkomst zal hebben dan de massamoord gepleegd door de ergste tirannen.

Alleen verregaande indoctrinatie, wijdverbreid onverstand en volstrekt afwezigheid van redelijkheid kunnen verklaren waarom, als puntje bij paaltje komt, de zogenaamde democraten zich gedwee naar het front begeven, een opleiding volgen en vervolgens alles in het werk stellen om zoveel mogelijk mensen die net zoals zichzelf zijn, te doden of kreupel te maken, waarbij zij

tevens het eigen leven riskeren. En verregaande indoctrinatie, wijdverbreid onverstand en volstrekt afwezigheid van redelijkheid zijn allerm minst kenmerken van de democratie: zonder enige twijfel zijn zij de attributen van een dictatoriaal systeem.⁴¹

8

Dat de verregaande indoctrinatie, het wijdverbreide onverstand en de volstrekte afwezigheid van redelijkheid niet de democratie kenmerken maar wel de als democratie verkapte dictatuur, betekent echter niet dat een aperte dictatuur de voorkeur heeft boven een schijn-democratie. De oorlog voltrekt zich allerm minst tussen naties of tussen ideologieën maar wel tussen klassen, de mens is immers een wolf voor zijn medemensen.

Het dictatoriaal systeem waarvan sprake betreft een klassenstrijd waarbij een machtsgroep welke de afzonderlijke naties te boven gaat en die momenteel bestaat uit de priesters van de religie van Mammon, regeert over acht miljard quasi volstrekt onwetende mensen zoals veehouders regeren over hun veestapel: het vee weet niet waartoe het gevoed wordt en blijft rustig tot dat het de stank van bloed ontwaart bij de poorten van het abattoir; de veehouders sussen het eigen geweten (als ze dat nog hebben) met het argument dat hun varkens in tegenstelling tot hun soortgenoten die vrij in het wild leven, honger noch kou moeten lijden en zelfs de geneeskundige zorgen krijgen die anders alleen aan de menselijke soort te beurt valt.

⁴¹Tekst d.d. 12 maart 2024.

Het vee wordt gedomesticeerd met het oog op zijn consumptie (vlees, melk, eieren, pluimen, wol,...), zijn lastarbeid (paarden, ezels, olifanten, rendieren,...) en de vruchten van africhting waar de prestaties van dieren deze van robots overtreffen (honden voor bewakingsdoeleinden of voor het opsporen van drugs; dolfijnen voor het transport van explosieven onder de waterspiegel; muizen, konijnen en apen voor het uittesten van vaccins en medicijnen,...). Mensen worden met gelijkaardige taken belast in ruil voor een inkomen dat de hoop op hun voortbestaan moet voeden en het betreft zowel die taken waarvan ze zich bewust zijn als deze waarvan ze helemaal niet weten dat zij ze uitvoeren.

De heersende klasse organiseert de oorlog zoals zij ook de verdeling van de wereld in naties organiseert volgens het oude en beproefde devies van *“verdeel en heers”* en met betrekking tot de oorlog die niets anders is dan het verlengstuk van de economie, drijft zij de concurrentie die met de hebzucht als verborgen motor de ijver aanwakkert, op de spits waardoor zij de economische concurrentieslag laat exploderen om die daarna te kunnen vernieuwen, precies zoals men een stal uitmest en ontsmet om die daarna van vers stro te voorzien. Dat gebeurt telkenmale als het nodig is, wat wil zeggen: wanneer de lasten de baten beginnen te overtreffen en wij laten het hier aan de economen over om te beschrijven onder welke voorwaarde die situatie zich voordoet waarin het bijsturen van de aan de gang zijnde bewegingen niet langer helpt.

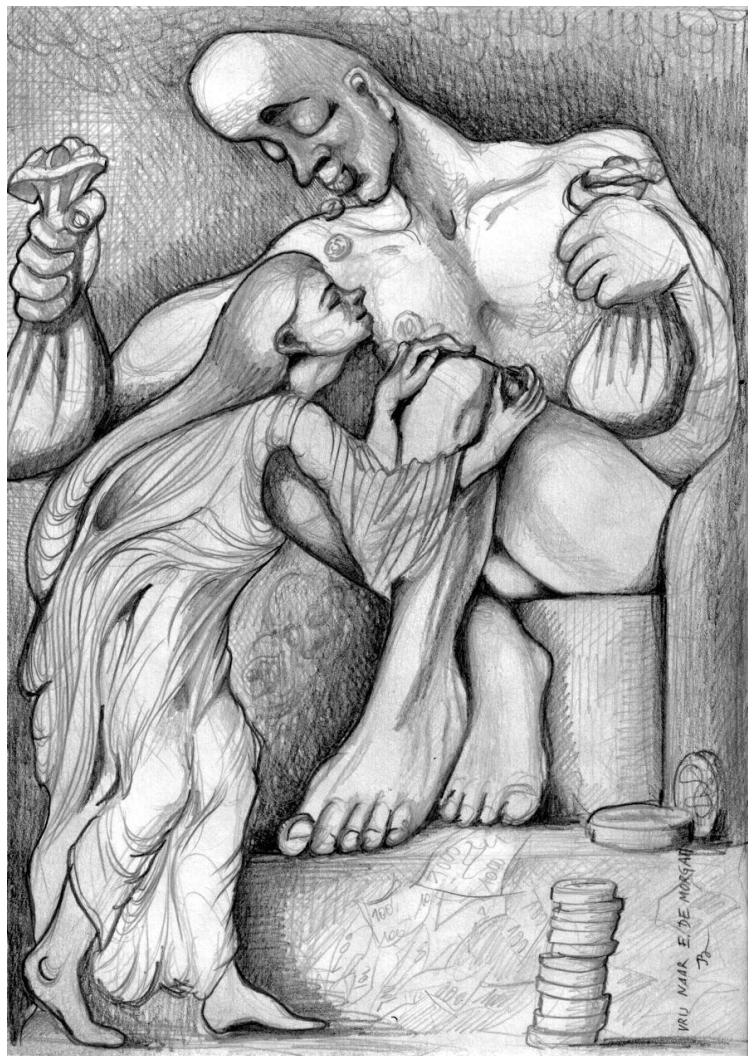
Aan het volk aan de twee kanten van de strijdlinie wordt geleerd dat het de heilige plicht heeft om met vaderlandsliefde zijn vrijheid en die van de zijnen aan het front te gaan verdedigen met het eigen leven tegen de aanvallen van de vijand, waarbij zowel de vijand als de plichtenleer als al die andere bijkomende krachten constructies zijn waarmee de opperpriesters het ganse mensdom manipuleren of naar hun hand zetten totdat zij helemaal opgebruikt zijn. De creatie van een oorlogsfront heeft als enige bedoeling, zoals destijds volmondig uitgesproken door Adolf Hitler, “*Lebensraum*” te scheppen, wat betekent: een “*Endlösung*” te zijn voor het vraagstuk van de overbevolking, het vernieuwen van de slavenmoraal onder de druk van het te allen prijze te mijden alternatief en het opnieuw in het gareel doen lopen van de burgers.

Andermaal citeren wij de vogelvrije artiest die de genoemde priesters als bloedhonden afschilderde en die zijn naam moest veranderen en vluchten om aan vervolging te ontkomen: “*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.*”^{42 43}

42 <https://heartfield.adk.de/node/5609>

43 Tekst d.d. 13 maart 2024.

De cultus van Mammon

Op 30 augustus 1855 werd in een welgestelde kunstzinnige Londense familie de (prerafaëlitische) kunstschilderes Mary Evelyn Pickering geboren, bekend als Evelyn De Morgan. Haar thematiek werd onder meer bepaald door het pacifisme, het feminisme, het toentertijd modieuze spiritisme en de Griekse en Bijbelse mythologie en in dat kader situeert zich haar werk getiteld *“De aanbidding van Mammon”*. De afgod Mammon verpersoonlijkt de geldzucht en deze vorm van hebzucht is een verslaving te wijten aan de specifieke middeleeuwsheid waarin een ruilmiddel het geschopt heeft tot een heuse god.

Geld wordt door de band geassocieerd met puur materialisme maar geheel onterecht: in zekere zin verbindt de cultus van Mammon het materialisme met het spiritualisme (in feite: het spiritualistisch idealisme) dat een immaterialisme is en wel omdat geld enerzijds weliswaar een materialistisch connotatie heeft maar tevens bestaat het als een volstrekt onbepaald en derhalve geestelijk wezen want als iets dat tegen ongeacht welk (materieel) goed geruild kan worden - volgens sommigen kan met geld ook het immateriële worden verwezenlijkt, zoals bij uitstek het geluk.

Geld en gewin hebben te maken met tellen en met algebra: 'al zebra' betekent 'de streepjes' (waarmee men telt). De in feite onmogelijke negatieve getallen zijn in de amorele en allerm minst aan de tijd onderhevige algebra naar binnen geslopen via de werkelijkheden van

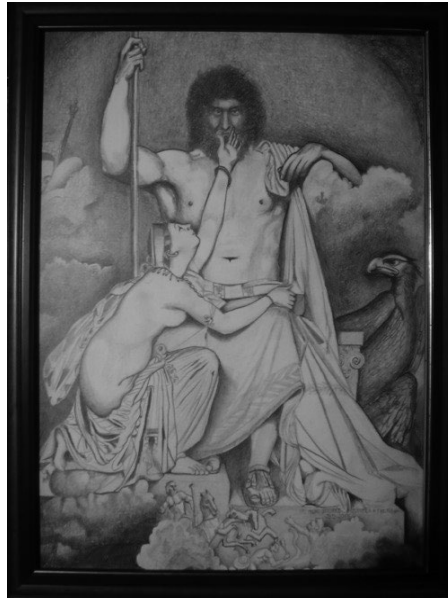
schuld, tegoeden en verdienste welke thuishoren in de ethiek die het materiële overstijgt, waardoor de algebra en dus ook de cultus van Mammon (of de financiële wereld) worden verbonden met uitstel en met tijd, met schuld, boete, vrees en verlangen, die daar een cruciale rol gaan spelen.

Al deze elementen zijn ook duidelijk aanwezig in “*De aanbidding van Mammon*” van Evelyn De Morgan. Het werk in olieverf op doek beeldt een vrouw uit die zich niet langer richt op de zak met geld: haar aandacht heeft zich verplaatst van de hebzucht naar de aanbidding van macht (Mammon zelf) en aldus voltrekt zich de tragedie van haar verdoemenis. In de huidige tijd regeert deze cultus over de wereld waarbij de verpersoonlijking van het geld geëvolueerd is van een loutere abstractie naar een onloochenbare bikkelharde en 'be-mande' werkelijkheid.

2.

“En de dagen verliepen, en ten twaalfden dage rees, naar hare belofte, Thetis ten grooten hemel op, en ten Olumpos. En tot Zeus gekomen, met de linkere hand omvatte ze zijne knieën, terwijl hare rechtere neemt hem bij zijnen kinne. En met woorden, zoeter dan honig, biedt ze de bede haars zoons, 'dat zwaar Agamemnoon hij straffe. Maar de wolkenverzaëmlende Zeus zweeg. - En ten tweeden male, zijn knieën beroerend, zoo sprak Thetis, lang, hare bede. (...)” (Homeros, *Ilias*, boek I).⁴⁴

⁴⁴Uit de *Ilias* van Homeros in een vertaling van Karel van de

(J.B., naar J.A.D. Ingres, *Zeus en Thetis*, 1811)

“*Zeus en Thetis*” is een werk in olieverf op doek uit 1811 van Jean Auguste Dominique Ingres waarop de kunstenaar uitbeeldt hoe de nimf Thetis, moeder van Achilles, in het gevecht tracht te komen bij de oppergod Zeus om het conflict tussen haar zoon en Agamemnon te beëindigen dat de Trojaanse oorlog is.

Een smeekbede om macht kan vruchten afwerpen als zij gericht is tot de oppergod bij wie men aapt op zijn gunsten door hem te dienen, wat betekent dat men aan

Woestijne: . Karel van de Woestijne, Verzameld werk, Deel 2, Epische poëzie, Fragmenten, Ilias-vertaling. Uitgeverij C.A.J. Van Dishoeck, Bussum, 1949. Zie: https://www.dbnl.org/tekst/woes002verz04_01/woes002verz04_01_0019.php#17

hem boven al het andere de voorrang geeft. Voor de dienaren van Mammon is het geld de eindwaarde of de ultieme referentie, de laatste parameter aan de welke alle andere waarden worden afgemeten. Waar Mammon heerst, wordt de waarde van de dingen maar uiteraard ook de waarde van de mensen uitgedrukt met een prijskaartje, wat wil zeggen dat de dingen en de mensen precies zoveel waard zijn als men bereid is daarvoor te bieden op de markt: hun waarde hangt af van het spel van vraag en aanbod.

Met Mammon als oppergod vallen alle dingen, mensen, dieren, planten en zo verder samen met hun marktwaarde, wat meebrengt dat alles en allen a priori gedgegradeerd worden tot verkoopsartikelen. Het bevreemdende van die realiteit is wel dat wij dat door de band helemaal niet beseffen en dat wij heimelijk de veronderstelling blijven koesteren dat, als puntje bij paaltje komt, men ons nog wel als mensen zal erkennen.

Helaas is dat een kostelijke illusie. Nog nooit is een koninklijke hoogheid die bij zijn of haar verstand was in het huwelijk getreden met een schooier. Nog nooit heeft een kassierster aan een klant die bij het afrekenen aan de bodem van zijn portemonnee gekomen, één cent tekort kwam, hem die schuld kwijtgescholden. En wanneer mensen munten werpen in het kroesje van een schooier in de drukke winkelstraat, is het meestal omdat zij er op de een of andere manier voordeel uit putten; is het ultieme motief de beloning in het hierna maals, dan dient te worden opgemerkt dat door de eeuwen heen ook het katholieke paradijs altijd al afkoop-

baar is geweest met geld - niemand minder dan de grote Dostojevski heeft via de inquisiteur de paus zelf laten verklaren een dienaar te zijn van Lucifer. Ja, de religie zelf die het begrip van de afgod Mammon heeft ingevoerd, heeft deze afgod prompt gepositioneerd boven de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde en van al wat zichtbaar en onzichtbaar is - middels het systeem van de aflaten of anderszins - waarbij zondaren schuld afkopen en op die manier betalen voor hun plekje in het paradijs zoals de happy few dat doen voor hun plekje in de opera.

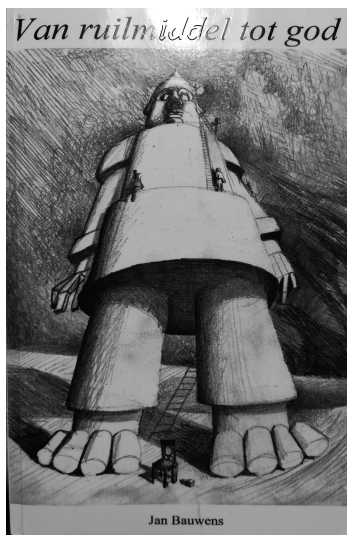
3.

(J.B., 'Menseneter')

Met Mammon als oppergod wordt alles en iedereen gereduceerd tot zijn marktwaarde en derhalve is een

mens nog zoveel waard als men bereid is daarvoor neer te tellen: de waarde van een mens is zijn (actueel en potentieel) bezit. In de economische realiteit van vandaag betekent dit concreet dat mensen nog louter elkaars (actuele en potentiële) klanten zijn en met het oog op een steeds uitgebreider cliënteel, wordt volop handel gedreven in persoonlijke data en dat is het soort van informatie die toelaat om in te schatten wie wel en wie niet tot klant kunnen gemaakt worden, wie met dat oogmerk benaderd kunnen worden en ook hoe die benadering moet verlopen. Mensen ontmoeten elkaar niet langer omdat zij voortaan alleen nog jacht maken op elkaar, alle burgers hebben elkander vogelvrij verklaard, mensen zijn voortaan alleen nog wolven voor hun medemensen.

De handel in data floreert: wie beschikken over geboortedata kunnen gericht reclame voeren naar bij-

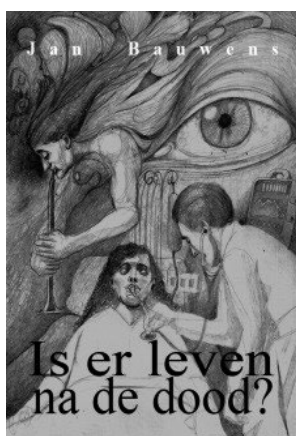
voorbeeld ouderen toe om hen begrafenisverzekeringen aan te smeren en met lijsten die de namen bevatten van alle kaalhoofdigen kunnen op een meer rendabele manier haarstukjes aan de man worden gebracht. Deze voorbeelden kunnen simplistisch lijken maar de mens wordt ook heel simpel als hij in de eerste plaats een prooi is die kan worden verschalkt, gevangen en ver-slonden.

Mensen consumeren elkander, voortaan zijn mensen elkaars kannibalen, mensen vermoorden alleen nog hun medemensen en op die manier worden niet alleen abortus en euthanasie een goed waar zij winstgevend zijn maar ook de moord op onder meer dementen, gehandicapten, gevangenen en illegalen. Er wordt lustig gemarchandeerd in methoden om verlieslatende categorieën van mensen te demoniseren teneinde hun levensbeëindiging als een deugdelijke onderneming te kunnen wegzetten zoals dat ook gebeurde in het Derde Rijk.

Het begint met het vervangen van rechten door voorrechten (en 'narechten') of de schending van het gelijkheidsbeginsel en de retorica van de duivel of kunst van het liegen gaat functioneren om die transitie naar allerlei vormen van rechteloosheid aannemelijk te maken met 'vanzelfsprekendheden' zoals '*eigen volk eerst*' en '*ziekenzorg ondermijnt de volksgezondheid*'. Overbevolkingstheorieën floreren in de stormloop op *Lebensraum*, het territoriaal instinct krijgt de wind in de zeilen met de jacht op nieuwe territoria, het jachtinstant en de daaraan verwante moordlust worden gesubsidieerd

en een markt van sterilisatietechnieken ontplooit zich, medicijnen die de infertiliteit bevorderen worden alom aangeprezen en het leven wordt op duizend en een manieren gerelativeerd. Het bedrieglijke concept 'volksgezondheid' neemt het over van de gezondheidszorg zoals gedefinieerd door Hippocrates en alras wordt de verpleging van hulpbehoevenden vervangen door de moord op deze economisch niet (langer) rendabele mensen *“omdat een gezonder volk een volk met minder zieken is”*.

Allang is de waarde van een mensenleven niet langer absoluut, risicogedrag wordt het nieuwe normaal van zodra men de gevaren heeft aanvaard die bij de economische bedrijvigheid van het leven horen; wie de auto afzweren en al die andere moordtuigen, kunnen niet langer met anderen wedijveren en vallen uit de boot. Waarheid is overgegaan in waarschijnlijkheid, rechtspraak in de kunst van het compromis en wijzelf zijn enkel nog voer voor statistieken.

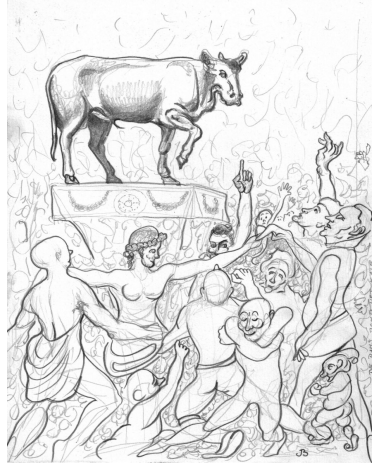

De cultus van Mammon reduceert mensen tot in feite levenloze en vervangbare instrumenten en de verdedigers van het onverdedigbare maken zich sterk dat er uiteindelijk geen enkel verschil is tussen het levende en het levenloze, tussen mensen en andere dingen, tussen personen en robots. Er zijn wereldburgers met veel geld (en derhalve met veel invloed op de massa) maar helaas met weinig verstand, die niet alleen beweren dat mensen in feite robots zijn maar tevens dat zijzelf (uiteraard) binnenkort robots gaan maken die mensen zullen overtreffen. In feite hebben zij gelijk op het punt waar de wereldse invloed van het ruilmiddel die van de mens lijkt te overtreffen maar invloed en waarde zijn totaal andere attributen.

Het onzinnige materialisme dat achter het belachelijke geloof in "*L' Homme machine*"⁴⁵ schuilgaat, is echter wel noodzakelijk voor wie geloven dat geld de eindwaarde van alle dingen is. Het dienaarschap van het gouden kalf betekent dat men zijn hele leven richt op het verzamelen van geld en daarin begrepen zijn uiteraard ook de opvattingen over de aard van de uiteindelijke werkelijkheid. Een simplistisch (maar afdoende)

45 "*L'Homme machine*" is een werk van de Julien Offray de La Mettrie uit 1747, leerling van de wereldberoemde filosoof, theoloog, wiskundige en geneeskundige Hermanus Boerhaave, op zijn beurt leerling van de grote geneeskundige en toneelschrijver Govert Bidloo die in 1715 de Russische tsaar Peter I Aleksejevitsj Romanov (Peter de Grote) behandelde - diens neef Nicolas was al sinds 1702 lijfarts van de tsaar.

voorbeeld: geld kan men niet meenemen naar het hiernamaals en dus mag er geen hiernamaals bestaan voor wie ook echt geloven dat het geldbezit de eindwaarde is.

J.B., Het gouden kalf

Het materialisme is inmiddels een verouderde opvatting waarvan enkele modernere uitlopers nog steeds aangehangen worden door een aantal hardnekkige droogstoppels. Op een nader te beschrijven ongelukkige manier hebben zij uit de theorie van het microreductionisme (die zegt dat alle materie principieel kan herleid worden tot de kleinste onderdelen) een conclusie getrokken die bijzonder kort door de bocht is, namelijk de opvatting dat, ook andersom, uit de kleinste onderdelen het geheel opnieuw kan samengesteld worden, alsof de natuurlijke groei (de schepping zo men wil) identiek was aan de 'samenvoeging' van de in en door de groei geordende elementen. Uit een in onderdelen te

ontleden graantje groeit een korenaar waarin weer graantjes zitten die leven maar niemand is ooit in staat geweest om met die 'onderdelen' weer een graantje 'samen te stellen' dat groeit en vruchtbaar is.

Via een heel andere weg dan de filosofische en meer bepaald via de geneeskundige praktijk heeft de Nederlandse cardioloog Pim Van Lommel in 2001 in het gerenommeerde medische vaktijdschrift *The Lancet* de resultaten gepubliceerd van zijn onderzoek van dertig jaar naar BDE of Bijna Dood Ervaringen,⁴⁶ in 2007 verschenen in boekvorm onder de titel *Eindeloos Bewustzijn*,⁴⁷ waar geconcludeerd wordt dat hersenwerking en bewustzijn verschillende dingen zijn. De Vlaamse auteur Ludo Noens heeft zich gespecialiseerd in de studie van de BDE wereldwijd en doorheen de ganse geschiedenis en in onder meer zijn in 2023 verschenen “*Signalen uit een verzwegen wereld*”⁴⁸ verdedigt hij met betrekking tot de wijsgerige opvattingen over de grondslagen van de werkelijkheid een visie die de materialistische opvatting bestrijdt dat de geest een product zou zijn van de hersenwerking. De visie van Noens is verwant aan het inzicht dat de hersenwerking veeleer beperkend dan verruimend is voor het bewust-

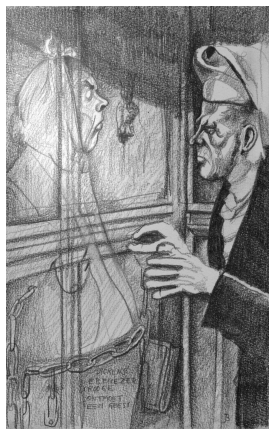
46Lommel, Pim van, Ruud van Wees, Vincent Meyers, and Ingrid Elfferich. “Near-Death Experience in Survivors of Cardiac Arrest: A Prospective Study in the Netherlands.” *The Lancet* 358, no. 9298 (December 15, 2001): 2039–2045.

47https://pimvanlommel.nl/?pim_van_lommel Op de webstek van d auteur vindt men tevens een verfilming van het thema.

48Ludo Noens, “*Signalen uit een verzwegen wereld – het mysterie en de ontstolen dimensie*”, Aspekt Soesterberg 2023.

zijn omdat het bewustzijn als zodanig veel breder zou zijn dan de hersenwerking want als de hersenen werken, specificeren ze de aandacht naar slechts onderdelen van het mogelijke object van het bewustzijn.

Dat is overigens ook de basis van zekere oude oosterse opvattingen die dan hun religieuze praktijk vinden in onder meer meditatietechnieken waar men leert om de werking van de hersenen zo niet stop te zetten, dan toch te beheersen zodat men niet door zijn gedachten meegesleurd wordt. Het resultaat daarvan ervaart men in de praktijk en het resultaat van de toepassing blijkt geen geestloosheid of een 'niets' maar een 'zuiver bewustzijn' dat niet verengd wordt door specifieke punten die de aandacht trekken.

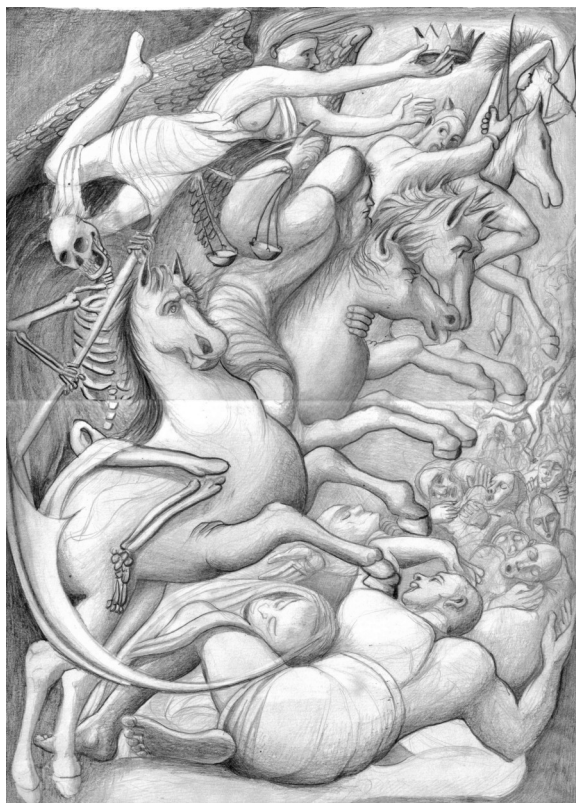
J.B., *Ebenezer Scrooge*

Misschien kan dit verduidelijkt worden met het gegeven dat ook conversaties meer zijn dan de loutere woorden die uitgewisseld worden: er zijn ook het on-

gezegde en het onzegbare, de totaalindruk, het begrip en het contact. De gesprekspartners moeten het doen met hun woorden, zichzelf zijn essentieel maar blijven buiten beeld; zij moeten wel verondersteld worden te bestaan, anders heeft ook het wél waarneembare (de woorden van het gesprek) uiteraard geen zin. Dat is overigens ook aan de orde waar muziek beluisterd wordt: niet de afzonderlijke zintuiglijke indrukken, de klanken, vormen de muziek omdat de muziek “tussen de noten zit”, waaronder moet verstaan worden dat (onder meer) de melodie de geheugenwerking van de luisteraar vereist om tot leven te kunnen komen en zo zal de geest van de luisteraar in feite her-samenstellen wat de componist bedoeld heeft. En uit de waarnemingspsychologie weten we overigens dat reeds de waarneming onmogelijk is zonder de activiteit van het subject. Hiermee samenhangend treedt tevens een bijzonder intrigerende kwestie naar voren inzake het werkelijkheidsgehalte van onder meer romanpersonages die ontspringen aan het scheppend vermogen van de artiest en waarmee menig denker al indrukwekkende kanten van onze realiteit aan het licht heeft gebracht, zo bijvoorbeeld in het zog van Unamuno.⁴⁹

5.

⁴⁹Zie: Costica Bradatan, “*Wij zijn slechts goddelijke droombeelden. Het verhaal als Imitatio Dei bij Miguel de Unamuno*”. Zie voor een Nederlandse vertaling: <http://blogimages.bloggen.be/ludonoens/attach/93208106080.pdf>

J.B., *De vier ruiters van de apocalyps*, nagetekend naar Gerard van Groeningen (1563 - 1574).

Een half millennium geleden maakte de Nederlandse tekenaar en graveerder Gerard van Groeningen, naar het voorbeeld van de houtsnede uit 1498 van Albrecht Dürer, een afbeelding van de vier ruiters van de apocalyps, overeenkomstig het joodse boek *Zacharia* beschreven in *Openbaring* 6 van de apostel Johannes, de zoon van Zebedeus en de geliefde leerling van Christus.

In een visioen beschrijft de ziener een boek verzegeld met zeven zegels, alleen te verbreken door het Lam Gods (Christus), waarbij de eerste vier slaan op vier ruiters. Na het verbreken van het eerste zegel verschijnt het witte paard van de overwinning van de Antichrist; na het verbreken van het tweede, het vuurrode paard van de oorlog; na het verbreken van het derde, een zwart paard waarvan de ruiter een weegschaal draagt; de ruiter van het vaalgele, vierde paard is de dood met in zijn zog het dodenrijk met de opdracht het vierde deel der mensen te doden met het zwaard, de honger, dodelijke ziekten en wilde dieren.

Het derde, zwarte paard met de ruiter met de weegschaal zou dus verband houden met het geldwezen: honger, (voedsel)schaarste en de onrechtvaardige verdeling van de rijkdommen. De ziener hoort een stem die zegt: *“Een dagloon voor een portie tarwe en hetzelfde bedrag voor drie porties gerst. Maar laat wijn en olijfolie ongemoeid”*⁵⁰, wat zou betekenen dat de schaarste het voedsel voor het lichaam betreft (tarwe en gerst) en niet dat voor de geest (gesymboliseerd door wijn en olie).

Blijkt dus dat het (gebrek aan) geld of de honger een van de vier thema's is die in de eindtijd aan bod komen, na de Antichrist en de oorlog en voorafgaand aan de dood: de Antichrist brengt oorlog, oorlog brengt honger en honger brengt dood. Het geld is een ruilmiddel en heeft derhalve te maken met de schaarste omdat er in tijden van overvloed helemaal niet gewogen hoeft

⁵⁰Openbaring 6:5-6.

te worden. De weegschaal heeft te maken met recht, dat altijd recht is op leven en derhalve recht op voedsel, gesymboliseerd in tarwe en gerst, met andere woorden: ons dagelijks brood.

Het koren moet worden gedorst en dat gebeurt sinds het begin der tijden op de tempelberg in Jeruzalem. De tempelberg werd in de oudheid bovenaan vlak gemaakt om gebruikt te worden als dorsvloer. Bij het dorsen wordt het kaf van het koren gescheiden, wat ongetwijfeld de rechtspraak symboliseert en volgens de overlevering zou dat ook gebeuren met betrekking tot het mensdom, als de Antichrist zegeviert, op het einde der tijden, op dezelfde plek, na het armageddon (de eindstrijd, de oorlog) en voorafgaand aan de dood.⁵¹

Dat alles welbeschouwd kan worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat alom wordt verondersteld, namelijk dat de Antichrist een soort van duivel is, het noodzakelijk zo moet zijn dat Antichrist of Tegen-Christus duidt op de (zoals aangekondigd) in de Eindtijd wedergekeerde, enige en dezelfde Christus uit het begin der tijden.

Het geld geeft rechten in de wereld en wordt ook vaak als zodanig uitgedrukt en zo wordt aan wie met pensioen gaan de uitkering medegedeeld met het bericht dat zijn of haar 'rechten' zijn berekend. Maar de wereldse rechten die door Mammon aan zijn dienaren worden toegekend, zijn uiteraard niet dezelfde als deze die re-

⁵¹Zie ook: <https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3331394>

sulteren uit de goddelijke rechtspraak, zoals blijkt uit Christus' oordeel (in Mattheüs 6:5) over de huichelaars: “*Zij hebben hun loon reeds ontvangen.*”⁵²

⁵²Tekst d.d. 14-19 maart 2024.

Het wrange wringen van de macht

In het artikel: *Vlaams Belang geeft inkijk in verkiezingsprogramma: "Geen subsidies meer voor multiculturele clubjes"* schrijft Stefan Grommen dat Vlaams fractievoorzitter van Vlaams Belang Chris Janssens meent dat momenteel heel wat woke organisaties onder dewelke de vzw Orbit die werkt rond onder meer superdiversiteit (waaronder seksuele diversiteit) onterecht subsidies krijgen. Janssens zegt een partij te dienen "die opkomt voor onze culturele identiteit en onze tradities en die worden zijns inziens door heel die "woke onzin" in gevaar gebracht." Stefan Grommen merkt op dat de term 'woke' onder meer wordt gebruikt bij "minderheden die in het verleden belachelijk zijn gemaakt, zijn uitgesloten, of gediscrimineerd, bijvoorbeeld op basis van hun seksuele voorkeur of genderidentiteit." Janssens meent dat subsidies ook moeten verdwijnen voor wie zich bezondigen aan (positieve) discriminatie of multicultureel diversiteitsbeleid.⁵³

Nu kan men een dergelijke mening weliswaar verwachten van een Vlaams Belanger maar niet zozeer van iemand die enkele jaren geleden uit de kast kwam als homoseksueel.⁵⁴ Maar Janssens is geen unicum: hij wordt geflankeerd door tallozen doorheen de geschiedenis en weliswaar ongewild getuigen zij allen van de

⁵³Zie: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/16/vlaams-belang-geeft-inkijk-in-verkiezingsprogramma-geen-subsid/>

⁵⁴https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20211217_97431887

wrange manier waarop macht zich manifesteert - 'wrang' komt van het werkwoord 'wringen'.

Toen bijna tot het einde van de vorige eeuw de ongedoopten geen toegang kregen tot de jobs bij instellingen welke toebehoorden aan de kerk (zoals het onderwijs, de hele zorgsector en wegens de verzuilde politiek uiteindelijk *alle* maatschappelijke activiteiten) en ook toen ten tijde van de jongste pandemie de vaccinatiereligie dreigde de niet-gevaccineerden wereldwijd aan de kant te zetten, trokken de potentaten zich uit de slag met de drogreden dat men niet moet klagen omdat men vrij is om zich wél te laten dopen of te laten vaccineren en dat het bovendien gratis is om dat te doen.

Nu is dat sofisme tenminste vijfhonderd jaar oud: in het *Requerimento* uit 1514 van paus Alexander VI waarmee na de inval van Columbus in Amerika in 1492 en de daar op volgende pauselijke 'schenking' van Amerika aan Spanje met de opdracht om de Indianen te kerstenen, deze volkeren werden aangemaand om zich te onderwerpen aan de Spaanse kroon en zich te laten dopen op straffe van gevangenschap en slavernij, luidt de schijnargumentatie als volgt: “*Uw gevangenschap en uw terdoodveroordeling zijn uw eigen keuzes want u bent vrij om zich te onderwerpen!*”

Uiteraard betekenen dergelijke verordeningen voor het volk de vrije keuze tussen slavernij en slavernij! De eerste vorm heet slavernij uit vrije keuze, de tweede is de waan van vrijheid. En waar potentaten nu de ganse wereldbevolking voor exact dezelfde keuze stellen,

ontvangt het mensdom in feite zijn niet helemaal onverdiende loon.

Worden immers vluchtelingen die illegaal ver van hun door oorlog verwoeste thuisland als slaven aan de kost moeten komen niet met exact hetzelfde dilemma geconfronteerd? En worden de uitvoerders van deze executie door de sluwe potentaten dan niet gerekruteerd uit hun eigenste middens, zoals destijds door de nazi's ook joden werden uitgelezen om hun volksgenoten om te brengen in aan het oog onttrokken kampen? Was bijvoorbeeld hier te lande een van de verantwoordelijken voor het asielbeleid niet afkomstig uit dezelfde streek waarheen de nu uitgehongerde slaven teruggedreven worden in de handen van een niets en niemand ontziende taliban?⁵⁵ En wat is er legaal aan het dulden van illegalen uitsluitend met het oog op het drukken van de prijs van de consumptiegoederen en aldus het vrijwaren van de levensstandaard van de slavendrijvers die deze 'illegalen' aldus eeuwig in de tang wensen te houden? Het antwoord luidt onmiskenbaar dat die eeuwigheid slechts duurt totdat de vernederden zelf gaan kiezen voor de dood.⁵⁶

Macht wordt door een der grootste schrijvers van de twintigste eeuw (en we hebben het hier uiteraard over

⁵⁵CD&V-voorzitter Sammy Mahdi is de zoon van een Irakese vader die eind jaren 1970 als politiek vluchteling naar België kwam. In 2020 werd Sammy Mahdi staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

⁵⁶Zie ook: Jan Bauwens, *“Het nieuwe geweld en de hypocrisie naar religieus model”*, in: *“Het grote interview met Omsk Van Togenbirger en andere teksten over de totalitaire wereld”*, Serskamp 2022, pp. 368-371.

George Orwell in zijn 1984) impliciet gedefinieerd als het vermogen om anderen te laten liegen. Vrijheid is de vrijheid om te zeggen dat twee opgeteld bij twee gelijk is aan vier. Vrijheid is de vrijheid om de waarheid te zeggen. Macht is het vermogen om aan mensen de vrijheid te ontnemen, inclusief de vrijheid om de waarheid te zeggen. Macht manifesteert zich waar men anderen kan doen liegen. Nog meer macht is nodig om anderen te laten moorden of om hen zichzelf te doen vermoorden. Men heeft mensen in de tang als men hen daartoe kan bewegen aan zichzelf schade te berokkenen.

In *Collegium Cardinalium*, het negende hoofdstuk van *Sodoma. Het geheim van het Vaticaan* uit 2019 onderzoekt de Franse socioloog en journalist Frédéric Martel de uitoefening van dit geweld van de macht in de praktijk van de clerus en hij beschrijft hoe paus Joannes-Paulus II “werd omgeven door intriganten en een groot aantal homoseksuelen die zelf nog in de kast zaten en zich in het openbaar ook homofob uitlieten, om nog maar te zwijgen van hen die pedofiele priesters in bescherming namen. Paulus VI had homoseksualiteit veroordeeld maar pas onder Joannes-Paulus II werd er een heuse oorlog tegen gays gelanceerd. Ironie van de geschiedenis: de meeste hoofdpersonen in deze onbeteugelde campagne tegen homoseksuelen waren zelf homoseksueel. (...) Ze stortten zich in een morele suicidale oorlog die ze wel moesten verliezen, omdat ze bevochten wat ze zelf waren.”⁵⁷

⁵⁷Frédéric Martel, *Sodoma. Het geheim van het Vaticaan*, Uitgeverij Balans Amsterdam 2019 (oorspr.: Éditions Robert

Mensen met zichzelf laten vechten, dat zou wel eens het kenmerk bij uitstek van dictatoriale regimes kunnen zijn: mensen ertoe dwingen om te doen wat zij eigenlijk niet willen. Nicolae Ceaușescu van Roemenië, bewonderaar van China en van Noord-Korea en tevens stalinist, was daartoe in staat met zijn repressieve regime; het volk leek aan zijn voeten te liggen maar toen hij werd vermoord (in 1989) samen met zijn vrouw Elena, die mede aan het hoofd stond van zijn Securitate (de voorloper van het verraderlijke burgerinformatienetwerk), kon de vreugde bij het Roemeense volk niet op.

(Religieuze) dictaturen hebben doorheen de eeuwen gespeeld met de genoemde paradox waarbij zij enerzijds bejubeld lijken te worden maar anderzijds, van zodra zij hun vat op hun slachtoffers verliezen, worden zij gehaat en in mootjes gehakt. De ultieme verklaring luidt dat zij helemaal niet op handen werden gedragen doch gevreesd. Vandaar de zwijgplicht en de cellen in de slotkloosters, de staatsgeheimen, de mysteries, het verbod op samenscholing, de omerta, de camera's, de vingerafdrukken en het DNA. De clerus werd en wordt gevreesd omwille van haar wreedheid en daaraan ontleen ook Mao, Stalin, Poetin en de populistten van extreemrechts hun macht. In nauwe hypocrietenschoentjes worden zij gewrongen die ten prooi zijn aan de willekeur van deze glimlachende hyena's zoals John Heartfield ze verbeeldde en men spreekt daar ook wel eens over het Stockholmsyndroom, waarbij de gegij-

Laffont, Parijs 2019), pag. 238.

zelde sympathie lijkt te ontwikkelen voor zijn gijzelnemer; het lijkt in feite veeleer op chantage en soms spreekt men van een traumaband die het gemanipuleerde en beschadigde slachtoffer wel wil maar nimmer kan verbreken; wie in een dergelijk post traumatisch stress syndroom verwickeld zijn, zullen hun mishandelaar die zij niet kunnen verlaten, zelfs gaan verdedigen tegenover derden. Men ziet het meelijwekkende verschijnsel bij ongeëmancipeerde vrouwen, bij gewezen slaven, bij uitgebuite arbeiders en zeer zeker ook bij onderdrukte homo's die uit de kast kwamen maar nog te bang zijn om helemaal '*woke*' te wezen.⁵⁸

⁵⁸Tekst d.d. 23 maart 2024.

9 juni 2024 en de 'vrije' mening

Naar het voorbeeld van het Vlaamsch Nationaal Blok van het met nazi-Duitsland collaborerende VNV werd vierendertig jaar na Hitlers nederlaag en de ontdekking van de vernietigingskampen, door zowel medeplichtigen en hardnekkige nazi-sympathisanten als getraumatiseerden kampend met het stockholmsyndroom, in 1979 het Vlaams Blok opgericht.

Naoorlogse analyses van vooral journalist en socioloog Maurice De Wilde maakten duidelijk dat het enthousiasme van VNV-kopstukken vooral te wijten was aan de gigantische toelagen aan onder meer Staf De Clercq die in 1937-'39 1.200.000 F nazi-geld ontving van Hitlers Propagandaministerie (Promi) van de nazi-partij (NSDAP) die zich in de vooroorlogse crisisjaren populair maakte onder de dekmantel van een volkspartij die de migranten zou verjagen, Duitsland zou teruggeven aan de Duitsers en de koopkracht zou herstellen.⁵⁹ De VNV ging onder het eigen volk spioneren voor de fascistten die hen financierden. Waar hebben we dat allemaal nog gehoord?

In 1979 opgericht met de wortels in het nazisme bleef het Vlaams Blok vijftientwintig jaar lang bestaan totdat het in 2004 voor (met de mensenrechtenverklaring strijdig) racisme en discriminatie veroordeeld werd en

⁵⁹<https://blog.seniorennet.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2576209>
Zie ook: Maurice De Wilde, *De Nieuwe Orde*, De Nederlandsche Boekhandel, A'pen/A'dam (Tweede druk), 1982, pp. 9-12 en 14.

daarop veranderde de partij met dezelfde bemanning haar naam naar 'Vlaams Belang', een partij die het racistische programma (het zgn. 70-puntenplan) nog twintig jaar later, bij de nakende verkiezingen van 9 juni 2024, nog steeds niet zal hebben afgezworen en waarvan het eerste punt luidt: *“Opdoeken van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding”*.

Vanuit hun egoïsme demoniseren en criminaliseren extreemrechtse politici de vluchtende slaven uit hun (neo)kolonies en wenden zij het gevaar van een vreemdelingenlobby voor die zij beloven te ontmaskeren en te ontmantelen. Zij proberen de massa op hun hand te krijgen om het volk tegen de zwakkeren op te zetten, de vrije meningsuiting aan banden te leggen alsook de godsdienstvrijheid. Ze willen apartheid invoeren (punt 19 pleit voor *“de oprichting van een apart onderwijs-net voor islamitische vreemdelingenkinderen”*) en verwerpen de realiteit van de open wereld die zij (in punt 20) bestempelen als *“mundialistische en multiculturele indoctrinatie”* om terug te keren naar de bekrompen politiek van elk zijn eigen 'volk'. Extreemrechts wil de mensenrechtenverklaring weg: het wil fascistische regimes elders hun gang laten gaan; die zouden dan het recht hebben om ongestoord hun eigen volk te mishandelen. Het wil de eigen nationaliteit bewaken met gesloten opvangcentra voor asielzoekers buiten de bebouwde zones, met het bestraffen en terugsturen van vreemdelingen (punt 40 wil de oprichting van een vreemdelingenpolitie) en met het (onder meer door ex-

tra belastingheffingen) bemoeilijken van hun tewerkstelling in België (punt 52). Antidiscriminatiepolitiek jegens vreemdelingen maar evenzeer jegens vrouwen en homo's (verbod op het homohuwelijk) wordt voortaan te bestrijden onzin genoemd, waarmee de aansluiting wordt gerealiseerd met de gruwel van extreemrechts in Rusland, China en nog andere dictaturen en totalitaire systemen vandaag.

De wreedheid van het programma dat zonder meer gelijkkluidend is aan dat van de nazi's vereist uiteraard een schutskring ('cordon sanitair') maar die heeft ervoor gezorgd dat de partij zich nu de slachtofferrol aanmeet en extra sympathie ontvangt van een menigte aan kiezers die jammer genoeg onwetend blijken omtrent wat geschied is en wat te verwachten valt van populistische racisten die toch ook wel een eigen 'mening' mogen hebben, of niet dan? Wel, nog enkele keren slapen en als het feest van de nationalistes doorgaat, wordt ook hier te lande discriminatie een heuse burgerplicht!⁶⁰

⁶⁰Tekst d.d. 26 maart 2024.

9 juni 2024 en Sint-Grobian

Het narrenschip van Plato (*De Staat*, boek IV) zinspeelt op wanbestuur in de democratie ingevolge onbekwaamheid: niet de relevante bestuurskwaliteiten maken dat iemand kan regeren maar wel allerlei eigenschappen die niet ter zake doen, zoals een elegant kapsel of een beroemde papa. Plato schrijft: “*Aldaar is de eigenaar van het schip, groter en sterker dan iedereen op het schip, maar ietwat doof en nogal kortzichtig, met kennis over zeilen die past bij zijn gezichtsvermogen.*”⁶¹ Erasmus met zijn *Lof der Zotheid* uit 1509 werd voorafgegaan door humanist en theoloog Sebastian Brant (Sebastianus Titio) van wie in 1494 in Basel *Daß Narrenschyff ad Narragoniam*⁶² of *Das Narrenschiff* (in het Latijn: *Stultifera Navis*) verscheen: Narragonia is het narrenparadijs en de door Brant gefantaseerde beschermheilige der dwazen is Sint-Grobian of Sanctus Grobianus ('grob' is Middelhoogduits voor 'vulgair' of 'grof').

Vandaag wordt China geregeerd door een dictator die Mao naar de kroon steekt; Rusland wordt geleid door

61(en) Plato "Book 6, 488b-489a". In Ferrari, G R F (ed.) Vertaald door: Griffith, Tom. Cambridge University Press. P. 191-192 books.google.com; geraadpleegd: 02-03-2021 in Wikipedia: https://nl.wikipedia.org/wiki/Schip_der_Dwazen

62Voor de oorspronkelijke tekst, zie: https://de.wikisource.org/wiki/Doctor_Brants_Narrenschiff Voor een synthese, zie: <https://www.getabstract.com/de/zusammenfassung/das-narrenschiff/7172>

een wreedaard die op het punt staat de Derde Wereldoorlog te ontketen met alles erop en eraan; in de Verenigde Staten dingen twee ouderlingen naar de macht die beiden wartaal uitslaan; in de Europese regeringen wemelt het van de dieven en nu de verkiezingen voor de deur staan vertellen ons de prognoses dat de massa een boontje heeft voor populistten die geen enkele moeite meer doen om hun machtsgeilheid te verkopen. Kortom: Sint-Grobian blijkt een bijzonder machtig man.⁶³

⁶³Tekst d.d. 27 maart 2024.

9 juni 2024 en de stomme kinderen

Volwassenen mogen gaan stemmen, ze moeten het zelfs doen maar voor kinderen geldt een stemverbod, kinderen krijgen geen stem, zij horen stom te blijven. En de volwassenen blijken weg te komen met de uitleg dat kinderen nog niet *kunnen* stemmen, ze zijn immers nog te klein, ze kunnen niet bij het schapje met het rode potlood en meer nog van die onzin. Dit terwijl iedereen heel goed weet dat de verkiezingen altijd over de belangen van de kinderen gaan omdat zij nu eenmaal en zonder pardon de toekomst van het mensdom zijn.

Alleen in België sterven 1 op 250 mensen in het verkeer en het aantal gewonden met blijvend letsel is daar een veelvoud van. Jaarlijks krijgen vierhonderd kinderen jonger dan zestien kanker⁶⁴ en tenminste een derde van hen zal voor de leeftijd van vijfenzeventig jaar kanker krijgen, terwijl we weten dat tachtig percent van alle kankers te maken hebben met milieuvervuiling.⁶⁵ Uit een rondvraag van seniorennet d.d. november 2023 waarbij de kwestie aan bod komt voor welke partij de senioren stemmen, blijkt dat de milieupartij die opkomt voor zuivere lucht, zuiver water, een leefbare aarde en een veilige wereld, amper 1,8 percent van de stemmen haalt.⁶⁶

⁶⁴<https://www.uza.be/behandeling/kanker-bij-kinderen>

⁶⁵<https://www.gezondheid.be/artikel/milieuvervuiling/80-procent-van-kankers-veroorzaakt-door-milieu-3278>

⁶⁶<https://www.seniorennet.be/polls/archive?page=2>

In acht genomen dat senioren vijftigplussers zijn en derhalve ook vaak ouders, grootouders en overgrootouders vertegenwoordigen, is de trieste betekenis van de genoemde poll dat, enkele uitzonderingen niet te na gesproken, mensen zich op geen enkele manier bekommeren om het leven van hun nazaten.

In de geheime ruimte van het stemhokje waar niemand het kan horen, zeggen ze verbeten tot zichzelf: *“Het zal onze tijd wel duren!”* De stemgerechtigden blozen niet maar de verkiezingsuitslag maakt het gruwelijkste geheim publiek: *“Wij geven geen cent om onze kinderen!”*.

“How dare you!”, zo sneert een tiener die een stem geeft aan haar generatie maar zij wordt afgeblaft door Trump en compagnie, door de economen en de wolven van het geld die kinderen er godbetert van beschuldigen dat zij gebruikt worden door hun politieke rivalen.

Voor kinderen geldt een stemverbod. Volwassenen mogen gaan stemmen, ze moeten het zelfs doen en zij worden niet gestraft.⁶⁷

⁶⁷ Tekst d.d. 27 maart 2024.

9 juni 2024 en de frontsoldaten

Bij zijn medewerking aan de realisatie van John Heartfields schrikbeeld "*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen*"⁶⁸ is uiteraard geen enkele burger bereid om over één nacht ijs te gaan en om zijn maatpak of zijn vrijetijdskledij te ruilen voor het militaire uniform: de omscholing van de jan met de pet tot de jan met de baret vergt een heus meesterschap over de kunst van het liegen of over hoe men leugens welsprekend laat klinken. De productie van frontsoldaten mag een huzarenstukje heten omdat alle neuzen spoorlags moeten wegwijzen van de pool van peis en vree naar die van oorlog. De omscholing van de creatieve arbeider naar de koele killer kan niet anders dan met bijzonder gesofisticeerde leugens worden gerealiseerd en daar laat men zo te zien ook geen gras over groeien.

Oorlog vereist vooreerst partijdigheid en zo wordt voortaan elke beweging die deze partijdigheid tegenaanstaat, in de kiem gesmoord. Dat gebeurt uiteraard door alles wat gezegd, geschreven en getoond wordt, bij voorbaat verdacht te maken zoals men ook doet met alle burgers die bij het afhaken van hun nieuwe identiteitskaart niet alleen hun handtekening en hun pasfotootje moeten inleveren maar nu ook hun vingerafdrukken en straks bovendien hun DNA. Partijdigheid betekent vooreerst dat men het eens moet zijn met het standpunt van het eigen regime en van zodra dat regime oorlog voeren wil, betekent dit dat men het eens

⁶⁸<https://heartfield.adk.de/node/5609>

moet zijn over de vijand en dat men vervolgens moet gaan vechten om hem te verslaan.

Bekijken we eerst het eerst genoemde punt: men moet het eens zijn over het feit dat er een vijand is en over wie dat dan wel mag wezen.

Wat betreft dat punt, duikt vooraf een waarheid op uit de psycho- en sociologie, welke luidt dat niets mensen zozeer verenigt als het hebben van een gemeenschappelijke vijand. Dat houdt uiteraard ook in dat in tijden van democratie met elk zijn eigen mening, wat uiteraard verdeeldheid meebrengt, de creatie van een gemeenschappelijke vijand de oplossing biedt door het volk weer één te maken.

Jammer genoeg kan een één gemaakt volk of een volk bestaande uit burgers met allemaal dezelfde mening, elke mogelijke staatsvorm verdragen behalve de democratie, zoals gezegd omdat in een democratie de gelijkheid van alle burgers de vrijheid van mening centraal stelt, wat meebrengt dat de meningen ongelijk worden net zoals de burgers die ze delen. Om democraten naar het front te krijgen ter verdediging hun democratie, moet men aldus vooreerst van de democratie een dictatuur maken want alleen een dictatuur is in staat om er voor te zorgen dat de neuzen van alle jannen met de pet veranderen in neuzen van jannen met de baret die dan niet langer wijzen naar de pool van peis en vree maar naar die van oorlog en leed.

Van zodra het eerste punt werd afgehandeld en alle burgers het eens geworden zijn over het feit dat er een

vijand is en wie dat dan wel mag wezen, verwisselen zij hun vrijetijdskledij voor het kaki uniform zodat zij er niet alleen allemaal hetzelfde uitzien en hetzelfde zijn (namelijk vervangbaar en dus te zonder bezwaren te vernietigen) maar tevens door die camouflage onzichtbaar worden in de wildernis waarin een wereld die in oorlog komt, alras verandert - van zodra dat gebeurd is, komt het tweede punt aan bod: hoe krijgt men de geüniformeerde soldaten naar het front?

En zo leest men dezer dagen in de krant onder de titel *“Gewezen baas van militaire inlichtingendienst over buitenlandse inmenging: “Ook aanwijzingen van inmenging rond rechtszaken als die tegen Acid”*”⁶⁹ dat militairen opstaan om ons daaraan te herinneren dat kritiek of onpartijdige informatie voortaan 'nepnieuws' heten zal, of eerder nog: 'fake news', om alvast bij voorbaat elke twijfel weg te nemen over het te kiezen kamp.⁷⁰

“Onderwerpen die breed leven en voor polariserende meningen zorgen, worden door landen als Rusland gebruikt om de westerse democratie aan de kaak te stellen”, aldus (d.d. 27 maart) een hoge militair. In haar artikel schrijft Stien Schoofs: “Via onze smartphones en sociale media is er kans op buitenlandse beïnvloeding. Daarvoor waarschuwde de Nationale Veiligheidsraad vandaag. Zeker in aanloop naar de verkiezingen vin-

⁶⁹<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/acid-buitenlandse-inmenging/>

⁷⁰<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/hoe-rusland-ook-ons-land-online-viseert-van-evras-tot-decroomu/>

den de federale regering en Staatsveiligheid het belangrijk om daar extra oplettend voor te zijn."⁷¹

Met andere woorden zal met het getwitter en het schrijfverkeer op de sociale media de vrije meningsuiting aan banden worden gelegd en veeleer zal het onmogelijk worden gemaakt dan verboden te worden: het tijdperk van de volstreekte onvrijheid of het "*non posse peccare*" wordt effectief ingeluid en zoals Heinrich Heine tweehonderd jaar geleden heeft gewaarschuwd zal deze hedendaagse libricide worden gevolgd door een even hedendaagse genocide.

Het onvermijdelijke daarvan wordt nu helder: men krijgt het volk pas naar het front als wij niet alleen een uniform dragen maar als wij tevens uniform *zijn* en zoals iedereen kan vaststellen, voltrekken die twee zich onder strikte dwang. "*De Belgische inlichtingendienst gaat extra monitoren op sociale media*".⁷² Immers, de vijand wakkert de polarisatie aan, zo menen de militairen, en "*door die polarisatie groter te maken wordt de Belgische democratie aan de kaak gesteld en wordt het justitiesysteem nog meer in twijfel getrokken.*"⁷³

Staatsveiligheid poogt met andere woorden het vertrouwen van de bevolking in het Belgische gerecht te herstellen door de zaken zo voor te stellen alsof niet

⁷¹<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/acid-buitenlandse-inmenging/>

⁷²<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/acid-buitenlandse-inmenging/>

⁷³<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/acid-buitenlandse-inmenging/>

corruptie onder rechters en onder andere gezagsdragers verantwoordelijk is voor het feit dat de burgers hun overheid in vraag gaan stellen maar godbetert de Russen! (Tussen haakjes, valt nog op te merken dat ofschoon het Russische regime niet democratisch oogt, ook Poetin net als destijds Hitler democratisch werd verkozen - de communistische partij speelt al een hele poos de tweede viool.)

Om je te weren tegen 'fake news' moet je kritisch zijn, aldus minister Annelies Verlinden en Staatsveiligheid treedt haar bij: *“We moeten zeer assertief kunnen zeggen wat fake news is, dat wordt de uitdaging.”*⁷⁴ Met andere woorden: *“Luister alleen naar het officiële nieuws!”* Eén nieuwsbron en één waarheid, jawel, u hoort het goed: een heus ministerie van waarheid! Waar hebben we dat nog gehoord? Maar 1984 geldt niet alleen met betrekking tot het Oostblok want ook daar klinkt *eenzelfde* refrein en aan *beide* zijden van het front wordt aldus het volk bewerkt, produceert men met die methode letterlijk honderden miljoenen frontsoldaten die dan *elkaar* met een *gelijkaardig* 'enthousiasme' gaan verminken en gaan uitmoorden.

Dan nog maar een keer John Heartfield: *“Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.”*⁷⁵

⁷⁴<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/03/27/acid-buitenlandse-inmenging/>

⁷⁵Tekst d.d. 28 maart 2024.

9 juni 2024, extreemrechts en de tradities

Het nationalisme dat de twee voorbije eeuwen heeft gekenmerkt, kan weliswaar binnen een land het volk verenigen maar het verdeelt de naties onderling en sinds de wereld een dorp geworden is, heeft dat alleen maar (wereld)oorlogen meegebracht. Cohesie bevordert weliswaar de productie van frontsoldaten maar vaak zijn reeds de middelen om die eendracht te bekomen oneigenlijk, zoals bijvoorbeeld het traditionalisme dat vooral door (extreem)rechts in het vaandel wordt gevoerd.

Nationalisten pleiten voor het behoud en de terugkeer van tradities maar of het doorgeven van gebruiken en gewoonten van de ene generatie op de andere een goede zaak is, valt nog te bezien: behoudsgezindheid werkt stagnatie in de hand en houdt evolutie tegen en wie beweren dat handelingen hun deugdelijkheid danken aan het feit dat ze altijd al gedaan werden, hebben wellicht een punt waar kan aangevoerd worden dat zij dan toch de tand des tijds doorstonden maar zij moeten anderzijds wel toegeven dat zij de noodzaak van aanpassing schromelijk onderschatten, temeer daar de betekenis van aanpassingsvermogen bijzonder verwant is met die van intelligentie. Waaruit dan onmiddellijk volgt dat onverstand wel moet te maken hebben met stilstand of met een gebrek aan creativiteit.

Weinig creatieve alsook vreesachtige mensen hebben meer dan anderen nood aan gewoontegetrouw hande-

len, zij vinden houvast in geijkte gebruiken en zij lijken daarom voorzichtiger zonder dat ook te zijn omdat zij achterom zien en niet vooruit zoals wie zich van hun verstand durven te bedienen. Deze laatsten leggen alras een veel grotere bereidheid aan de dag om aanpassingen door te voeren en inzichten bij te sturen en zij kunnen vlotter met onzekerheden omgaan en zich aan veranderingen adapteren. De traagheid die terugrijpt naar gewoonten en gebruiken kenmerkt de logge menigte of de massa terwijl de lenigheid van geest meestal een zaak van enkelingen is. Uitvindingen worden bijna uitsluitend door enkelingen gedaan en hetzelfde geldt voor kunstzinnige scheppingen en heldendaden terwijl vergetelheid, onverschilligheid en de veel grovere 'cultuur' van brood en spelen veeleer eigenschappen van de anonieme massa zijn.

Gewoontegetrouwheid heeft het ingrijpend psychologisch effect van geruststelling maar dat betekent tevens dat men niet meer op zijn hoede is zoals vereist: tradities werken omzeggens slaapverwekkend, wat dan ook fel contrasteert met de door behoudsgezinde lieden uiteraard verwenste wakkerheid, 'woke', 'awakening', alertheid of het zelfbewustzijn, de weerstand tegen onrechtmatige beïnvloeding. Het traditionalisme eert de herhaling van steeds hetzelfde en schuwt dikwijls de geringste afwijking daarvan, waardoor het neigt naar de psychopathie zoals dat het geval is in de dwangneurose: zij is overduidelijk aanwezig bij het letterlijk volgen van millennia oude voorschriften die vandaag geen enkele zin meer hebben, zoals in het jodendom het be-

waren van melkproducten en vlees in aparte koelkasten of het in acht nemen van de heilige eroev. Maar zij is evengoed aanwezig in het klakkeloos volgen van voorschriften zonder aantoonbare zin, in het aframmelen van religieuze formules en gebeden en in de bezweringen uitgevoerd over borelingen, over huwendes en zelfs over overledenen. Waar dit in alle ernst gebeurt, kan het niet anders benoemd worden dan als waanzin met verworven rechten; in alle andere gevallen is het een spel waarvan de zin alsnog in vraag gesteld kan worden.

Bijkomende factor die andermaal het onverstand etaleert en die misschien wel de doorslag geeft, heeft te maken met het feit dat de tradities die men zo hoog inschat, vaker niets te maken hebben met de eigen volksaard en de eigen bodem: zij werden op gewelddadige wijze opgedrongen door overheersers aan wie het volk werd onderworpen. Het Romeinse Rijk bijvoorbeeld christianiseerde met wapengekletter de halve wereld en op gelijkaardige wijze is de geloofsbelijdenis van het gros der aardbewoners afkomstig uit den vreemde. Onze tradities zijn de onze niet en ga maar na: de klederdracht is vreemd aan 't eigen land en zelfs de taal van de toverformules die men dient uit het hoofd te leren, verstaan wij niet. En zo werd in onze gewesten tot voor kort nog het (kerk)Latijn over de hoofden van de mensen heen gebrabbeld zoals dat vandaag het geval is met het Amerikaans. Wanneer een partij het over tradities begint te hebben, antwoorden wij vanuit datgene

wat ons nog resteert aan zelfbewustzijn: neen, dank u,
het is nu welletjes geweest.⁷⁶

⁷⁶Tekst d.d. 30 maart 2024.

Adolf Hitler en extreemrechts

1. Frustratie, haat en waanzin

Als wij de naam Bourgondiërs horen, denken wij aan het goede leven met op de eerste plaats de overdadige feestdis maar de Boergonden zijn een Oost-Germaans volk dat in de Grote Volksverhuizing vanaf de eerste eeuw uit het Scandinavische Burgundarholm afzakte via Polen naar het gebied van het huidige Duitsland waar dan in de dertiende eeuw het drieëntwintighonderd-strofige *Nibelungenlied* ontstond dat de lotgevalen van dat volk beschrijft en dat aldus zowat de Germaanse Ilias is. Het eerste deel van het sprookjesachtige epos is de sage van de held Siegfried die de draak Fafnir doodt, getuige het bloed dat aan hem kleeft en dat hem onkwetsbaar maakt maar hij wordt alsnog vermoord met een lafhartige dolkstoot in de rug.

Richard Wagner schreef in 1853 tot 1874 de driedelige opera *Der Ring des Nibelungen* met *Der junge Siegfried* als titel van het eerste deel en het waren de nazaten van de componist die er voor zorgden dat tijdens het uitzitten van zijn straf voor een in 1923 in München mislukte staatsgreep, Hitler zich in 1924 in de gevangenis van Landsberg am Leg in comfortabele omstandigheden kon bezighouden met het dicteren van *Mein Kampf*. Overigens bevat dat boek een niet geringe inbreng van tenminste een vijftal anderen onder wie zijn secretaris Rudolf Hess, zijn medestanders Ernst Hanfstaengl, E.H. Bernard Stempfle en Karl Haushofer

(geopolitiek) alsook ideeën van de Amerikaanse autofabrikant Henry Ford (1863-1947).

Bepaalde boeken zijn agenda met voorschriften of plannen die naderhand ook uitgevoerd worden. Er zijn de religieuze boeken die het leven van miljarden mensen determineren en er zijn ook de ideologische en politieke programma's. Tot die laatste categorie behoren *Manifest der Kommunistischen Partei* (1847) en *Das Kapital* (1867-1884-1895) van Karl Marx en Friedrich Engels, *Der Judenstaat* (1895) van Theodor Herzl en ook *Mein Kampf* (1924) van Adolf Hitler - de dystopische roman *1984* (1948) van George Orwell werd tegen wil en dank gerealiseerd door de geschiedenis zelf.

In *Mein Kampf* (*Mijn strijd*) uit Hitler zijn ongenoegen over de afloop van de Eerste Wereldoorlog die een strijd was tussen aanvankelijk enerzijds Engeland, Frankrijk en Rusland en anderzijds Duitsland, Oostenrijk-Hongarije en Italië: in het Verdrag van Versailles (11 november 1918) werd Duitsland zeer zwaar belast met herstelbetalingen, gebiedsafstand en nog andere verplichtingen aan de winnende partijen en de Duitse ondertekenaars werden door Hitler en zijn nazipartij verraders genoemd (*Novemberverbrecher*), van wie hij vooral de joden, de pacifisten en de communisten beschuldigde. Zoals de onoverwinnelijke drakendoder Siegfried alsnog bezweek door een laffe dolkstoot in de rug, zo ook ging het moedige Duitsland aan verraad ten onder. Hitler zou zijn nazipartij aan de macht brengen en zijn volk wreken. Het verhaal van de nederlaag door laf verraad paste niet alleen bij het Germaanse

heldenepos: ook de zondebokken waren welkom om de woede op te koelen in de crisis van de jaren dertig waar naar schuldigen werd gezocht.⁷⁷

2. Seksuele frustratie, machtswellust en oorlog

Hitler was vierentwintig jaar oud toen Sigmund Freud in 1913 *Totem und Tabu* publiceerde over het verband tussen het zieleleven van wilden en dat van neurotici. De totem is bijvoorbeeld het tabernakel dat de joden met zich meezeulden in hun trektochten door de woestijn en overal waar zij ten strijde trokken tegen de vijand. De totem is heilig, wat wil zeggen onaantastbaar, omdat hij traditie is, het leven van het volk draagt, de voorouders die de zege verzekeren, het 'Emmaüs' of 'God-met-ons' en aldus de verzekering van de oorlogs-overwinning. Wie aan de totem raken, raken aan het volk omdat hij de ziel ervan is, het leven zelf, de belofte die de essentie van het leven is. De totem symboliseert de geschiedenis van het volk zoals ook het heldenepos doet: met zijn totem of zijn vlag valt het volk ook samen, net zoals een mens zijn geschiedenis is, het *curriculum vitae* waarmee hij solliciteert.

Sigmund Freud publiceerde ook over Eros en Thanatos, figuren uit de Helleense mythologie die de libido symboliseren en de dood, de levens- en de doodsdwang, die met elkaar nauwer verwant zijn dan wij bereid zijn toe te geven. Nog steeds is de seksualiteit en in het bijzonder het psychologische aspect, de seksuele aantrek-

⁷⁷Tekst d.d. 31 maart 2024.

kingskracht, een met mysteries omhulde realiteit die in een dichte nevel baadt van taboe en daardoor ook van onwetendheid.

Seksualiteit is ook vervlochten met macht via de factor van de aantrekkingskracht maar ook die van de (doods)angst: macht erotiseert onmiskenbaar op biologische gronden omdat vrouwelijke dieren met de sterkste mannetjes paren met het oog op het optimaliseren van de overlevingskansen van hun kroost maar macht is ook de macht om anderen - vijanden - van het leven te benemen.

In de overweldiging van het vrouwelijke door het mannelijke dier, is een geweld aan de orde dat het vrouwtje zich laat welgevalen met het oog op de voortplanting van de soort en dat daarom overgaat van (doods)angst in (levens)verlangen of levensdrift. Het quasi samenvallen van die twee tegengestelde en tegenstrijdige gevoelens is wellicht hetgeen zorgt voor de psychische en tegelijk fysieke opwindning gepaard gaande met het geslachtelijk verkeer, dat in het ongelukkige geval van verkrachting niet zelden resulteert in regelrechte moord. Het 'zondige' genot van het paren contrasteert op legendarische wijze bijzonder scherp met de reeds in het Boek van de Oorsprong, Genesis, beschreven pijn van het baren waarbij de schenking van het leven (aan een kind), het leven (van de moeder) op het spel zet.

De erotische overweldiging is ergens verwant aan de jacht, getuige reeds de verwisseling van termen vanuit

beide gebieden, en de overgave van de prooi aan het roofdier lijkt op het zich ondergeschikt maken van de vrouw aan de menselijke soort, gesymboliseerd door de (blinde) man (want liefde is blind), waar zij zich onderwerpt aan de act die de voortzetting van de soort moet voltrekken. Misschien onderwerpt de prooi zich wel aan het roofdier op het ogenblik dat elke hoop op ontkomen opgegeven wordt en is het deze onderwerping aan de dood die de illusie meebrengt van nieuw leven zoals beschreven in de zogenaamde bijna-doodervaringen of de ervaringen van wie 'teruggekeerd' zijn uit de dood nadat zij geloofd hebben dat die hun deel was.

Machtswellust, overheersingsdrang en moordlust zijn zeer zeker met de seksualiteit verwant daar zij de kop blijken op te steken waar de seksualiteit gefnuikt wordt, zoals dat het geval is bij de clerus, al hebben religieuzen wel een heel andere uitleg klaar voor het (overigens niet door Christus geïnitieerde) celibaat. Seksualiteit heeft daarom ook te maken met agressie en met onderwerping, met vernietigingsdrang en met doodsdrang en zo ook met oorlog. Wie in hun seksueel driftleven geremd worden, gaan zich vaker ontpoppen als potentaten, zij verwisselen als het ware het voor de hand liggende object van hun veroveringsdrang, een soortgenoot, met een heel volk, nadat zij zichzelf als enkeling verwisseld hebben met het eigen volk door identificatie met de held (en bij uitstek de held uit het heldenepos) die het eigen volk symboliseert.⁷⁸

⁷⁸Tekst d.d. 1 april 2024.

3. De megalomanie van de junkie

Mein Kampf ontleent zijn lezenswaardigheid uitsluitend aan het feit dat het geschreven werd door een van de grootste massamoordenaars aller tijden, zoals ook de wereld aan de lippen hangt van pakweg Xi, Poetin of Biden omdat de wijsvinger van de rechter hand van dit bijzondere soort van dwazen de rode knop aait waarvan het indrukken in één enkel ogenblik de aardse geschiedenis kan beëindigen. Meer dan een weinig origineel samenraapsel van andermans wormstekige theorieën in functie van het aantonen van het eigen gelijk, heeft het boek helemaal niet te bieden maar een kenname van de inhoud is interessant omdat die nu eenmaal als programma heeft gediend voor het ontketenen van de Tweede Wereldoorlog met zo'n vijftig miljoen doden en in Duitsland de geïndustrialiseerde massamoord op zes miljoen onschuldige eigen burgers in gruwelijke vernietigingskampen. Wanneer extreemrechtse militanten in dit tijdperk van wereldwijde libricide lopen te zwaaien met het kaduke geschiedboek van hun waanzinnige held (dat zijn hoge oplage vooral dankt aan het feit dat het toentertijd door de staat cadeau werd gedaan aan alle nieuw gehuwden), vertelt ons dat zonder mankeren alles over het intellectueel niveau van neonazi's en als wij Hannah Arendt mogen geloven die misdaad linkt aan een gebrek aan intelligentie, wordt ook duidelijk hoezeer het gevaar van extreemrechts vandaag nog onderschat wordt en hoe misplaatst alle neigingen tot tolerantie jegens deze als een pandemie om zich heen grijpende extreemrechtse beweging wel zijn. Men mag ook niet vergeten dat de

'geniale messias' een junkie was: Hitlers lijfarts Theodor Morell behandelde de Führer voor impotentie en toen Hitler W.O. II startte, was de zelfingenomen 'rede-naar' al helemaal verslaafd aan heroïne en methamfetamine; hij drogeerde overigens ook zijn troepen.⁷⁹

Een volumineus hoofdstuk wijdt Hitler aan zijn opvattingen over ras en volk en zo lezen wij: *“De sterkere moet heersen, en mag niet met de zwakkere smelten, om zo zijn eigen grootheid te verspelen. Alleen een geboren zwakkeling kan deze natuurwet wreed vinden, maar daar is hij dan ook slechts een zwak en bekrompen mens voor; want indien deze wet niet van kracht was, dan zou er immers geen veredeling van de levende natuur denkbaar zijn.”*⁸⁰

Hitler huldigde het recht van de sterkste en geloofde dat men hierin de natuur van dienst moest zijn. Die opvatting dook dan in zijn redevoeringen op en ging er bij de massa in als zoete koek: *“Moeten jonge en gezonde mensen dan aan het front gaan sneuvelen om de zieken in leven te houden?!”* Hitler geloofde dat hij de volksgezondheid diende door de 'rotte appels' uit de mand te verwijderen: hij verving de geneeskundige zorg door euthanasie en de dokters door beulen. Die

⁷⁹<https://historianet.nl/oorlog/tweede-wereldoorlog/hitler/hitler-was-in-de-tweede-wereldoorlog-aan-de-drugs> ;
<https://www.demorgen.be/nieuws/hitler-en-zijn-troepen-zaten-massaal-aan-de-drugs~b1e86ac8/?referrer=https://www.google.com/>

⁸⁰Adolf Hitler, *Mein Kampf*, Nederlandse vertaling 2018 (oorspr.: 1925), pp. 351v. elfde hoofdstuk: *Volk en ras*. Zie: https://archive.org/details/AdolfHitlerMeinKampf_201808/page/n1/mode/2up

aanpak was trouwens ook een veel goedkoper en prompt vindt men de berekeningen van de aldus geboekte besparingen terug in de verslagen over de nazi-documenten: *“In de veronderstelling dat de [71.088] patiënten nog gemiddeld tien jaar te leven hadden en wetende dat zij 3,5 Reichsmark per dag kostten, berekende men dat in de genoemde periode de massamoorden een besparing hadden opgeleverd van 885.439.800 Reichsmark. De besparing aan voedsel bedroeg 141.775.573,8 Reichsmark.”*⁸¹

Hitler volgde de rassentheorie van zijn tijd en maakte er zelfs een eigen versie van met de Duitsers, de Ariërs, als superras, ja, als enig echt menselijk ras: *“Al datgene, wat wij heden aan menselijke cultuur, aan kunstvoortbrengselen, aan producten van wetenschap en techniek voor ons zien, is bijna uitsluitend te danken aan het scheppend genie van de Ariër. Maar juist dit feit leidt ons tot de niet ongemotiveerde conclusie, dat hij ook de stichter van de eerste generatie hoger ontwikkelde mensen zal zijn geweest, en dus het oertype is van datgene, wat wij onder „mens” verstaan. Hij is de Prometheus der mensheid; van zijn blanke voorhoofd sprong ten allen tijde, door de gehele geschiedenis, de goddelijke vonk van het genie, en ontstak steeds op-*

81 *Nazi Mass Murder: A Documentary History of the Use of Poison Gas*, Edited by Eugen Kogon, Hermann Langbein and Adalbert Rückerl, Yale University Press, New Haven and London, English-language edition 1993 by Yale University. (Oorspr.: *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas: Eine Dokumentation*, by S. Fischer Verlag GmbH, Frankfurt a.M. 1983), pp. 36-37.

nieuw dat vuur, dat het licht van het inzicht en het begrijpen in de nacht van de zwijgende geheimen droeg, en dat de mens maakte tot wat hij is: de heerser over al de andere wezens dezer aarde."⁸²

Zo klonk het in het hoofd van de gefrustreerde drugs-verslaafde die de zieken en de ouderlingen massaal ombracht alsook de 'rassen' die hij mensonwaardig achtte. Hoogmoed komt voor de val, eigendunk en grootspraak monden vaker uit in catastrofes en deze gek die helaas nog steeds het hoofd op hol brengt van een zeker segment der onwetenden, ontketende een wereldoorlog en liet alleen een slagveld achter. Toen Hitler zag dat hij de oorlog ging verliezen, liet hij nog gauw de lijken uit de vernietigingskampen opgraven om ze in grote ovens te verbranden in een poging om de sporen uit te wissen van een misdaad die zijn gelijke niet kent in de hele geschiedenis van het mensdom.⁸³

4. Voortekenen van de genocide

"Deutschland über alles": Hitler wil met zijn Ariërs niets minder dan de wereldheerschappij maar het is precies dit streven dat hij in de schoenen schuift van een zwervend volk dat dan nog helemaal geen eigen thuisland heeft, al heeft Theodor Herzl in 1896 met zijn *"Der Judenstaat"* de verzuchting als zodanig al

⁸²Adolf Hitler, *Mein Kampf*, Nederlandse vertaling 2018 (oorspr.: 1925), pp. 358-359. Zie: https://archive.org/details/AdolfHitlerMeinKampf_201808/page/n1/mode/2up

⁸³Tekst d.d. 2 april 2024.

geuit - tot groot wantrouwen van Hitler, die daarover schrijft: *“Er is geen haar op hun hoofd, wat er aan denkt, om inderdaad in Palestina een Joodse staat op te bouwen, om hem bijgeval te bewonen, maar zij wensen enkel een wereldcentrale, die met hoogheidsrechten is uitgerust, en veilig is voor de macht van andere staten, van waaruit zij dan hun internationale wereld bezwendelarij kunnen bedrijven: een toevluchtsoord voor betrapte schoften en een hogeschool voor de leerlingen.”* (Mein Kampf, voortaan afgekort als MK, gevolgd door de bladzijde in de Nederlandse uitgave, 405-406)

Hitler bekijkt de Duitse steden met xenofobe ogen: *“Dit mengelmoes van rassen, dat het dagelijks gezicht van de hoofdstad van het rijk vertoonde, stuitte mij tegen de borst, en evenzeer deze gehele lappendeken van volkeren met zijn Tsjechen, Polen, Hongaren, Roethenen, Serven, Kroaten, enz., en midden daartussen natuurlijk als de eeuwige splijtzwam van de mensheid - Joden en nog eens Joden. Mij scheen deze reuzenstad de belichaming van de bloedschande te zijn.”* (MK, 148) Hij ziet *“twee gevaren, waarvan ik voordien nog maar nauwelijks de naam kende, en waarvan ik zeker nog niet begreep, welk een ontzettende bedreiging zij vormden voor het bestaan van het Duitse volk: Marxisme en Jodendom.”* (MK, p. 21) *“Het ware gezicht van het marxisme: een grijnzende satanskop.”* (MK, 59)

Hitlers jodenhaat en angst voor het Zionisme zijn een ware obsessie: *“Waar ik nu liep, zag ik ook Joden, en hoe meer ik er zag, des te scherper zag ik het verschil*

tussen hen en de andere mensen.” (MK, 65) “Bestond er eigenlijk wel ergens iets vuils, een schaamteloosheid, in welke vorm ook, vooral op cultureel gebied, waaraan niet minstens één Jood had meegewerkt?” (MK, 66) Hij noemt de joden “bacillendragers van het ergste soort.” (MK, 67) “Het aandeel van het Jodendom in de prostitutie en meer nog in de handel in jonge meisjes zelf, kan men in Wenen beter bestuderen dan in enig andere West-Europese stad, afgezien misschien van Zuid-Franse havensteden.” (MK,69) Hij beschouwt de joden als lafaards en heeft het over “de overvloed van Joden op veilige postjes te vergelijken met de buitengewone schaarste van deze lieden aan het front.” (MK, 235)

Karl Marx was een jood en dus zijn joden voor Hitler Marxisten: *“De marxistische leugenkranten kan men hierbij gevoeglijk buiten beschouwing laten; voor hen is het liegen een even onoverwinnelijke eigenschap als het muizen voor de kat; het is immers hun taak, om het volk in volks- en nationaal opzicht de ruggengraat te breken, om het rijp te maken voor het juk van het internationale kapitalisme, en van zijn meesters, de Joden.” (MK,298) “Daarom is het tweede wapen, waarvan het Jodendom zich bedient naast de vrijmetselarij, de pers. Hij gebruikt al zijn taaiheid en handigheid, om haar in handen te krijgen. Daarmee begint hij langzaam aan het gehele publieke leven te omklemmen en in te spinnen, te leiden en te sturen, omdat hij nu in staat is, die macht voort te brengen en te dirigeren, die men thans sinds enige tientallen jaren goed kent onder de naam*

„openbare mening”. Daarbij doet hij zich persoonlijk altijd onbeschrijflijk weetgierig voor, prijst iedere vooruitgang en die welke tot de ondergang van de anderen moet leiden wel het meest.” (MK, 392)

De jodenhaat neemt ziekelijke vormen aan waar hij schrijft: *“De zwartharige Jodenjongen loert urenlang, met duivelse vreugde op het gelaat, op het meisje, dat hij dan met zijn bloed schendt, en daarmee aan haar volk ontroof.”* (MK, 406) Verderop herhaalt hij *“dat honderdduizenden meisjes door afstotende krombenige Joden bastaards verleid werden.”* (MK, 519)

Frappant is wel dat Hitler de joden ervan beschuldigt de mensen tot massa te herleiden, terwijl uitgerekend dit euvel later de kritiek was van de joodse filosoof Hannah Arendt op de nazi's. Hitler schrijft: *“Het marxisme echter blijkt de onomwonden poging van het Jodendom te zijn, om op alle gebieden van het menselijk leven de overwegende betekenis van de persoonlijkheid uit te schakelen en door het aantal der massa te vervangen.”* (MK, 566)

Hitler verwijt de joden wat hij zelf met Duitsland nastreeft, namelijk de wereldheerschappij: *“Dat marxisme schiep het economische wapen, waarvan het internationale Jodendom zich nu bedient, om de vrije onafhankelijke staten hun economische grondslag te ontnemen, om hun nationale industrie en handel lam te leggen, en om daardoor vrije volkeren onder het slavenjuk van het internationale Joodse grootkapitalisme te dwingen.”* (MK, 758-759) *“Het zijn Joden, die de*

beurs in de V.S.regeren.” (MK, 810) “Tegenwoordig is het het onvermurwbare internationale Jodendom, dat strijdt om de heerschappij over de volkeren.” (MK, 826)

Genocide volgt op libricide, zoals Heinrich Heine aankondigde maar moord wordt even vaak voorafgegaan door karaktermoord. Waar hier een heel volk gedemoniseerd werd, volgde een ware genocide: in Hitlers uitroeiingskampen kwamen zes miljoen onschuldige maar niettemin met alle denkbare misdaden beschuldigde Duitsers om het leven waarvan het merendeel joden waren.⁸⁴

5. De shoa: het plan van een occulte sekte

In het eerste deel van deze artikelenreeks werd reeds vermeld dat Hitler tijdens zijn gevangenschap sereen kon werken aan *Mein Kampf* dankzij de nazaten van de antisemiet Richard Wagner en het was diens vrouw Cosima die eerder had verzocht om een Duitse versie van het (eerste) boek over de rassentheorie, *Essai sur l'inégalité des races humaines* uit 1853-1855 van Arthur de Gobineau. Rond de onwetenschappelijke rassentheorie volgens welke de superieure Germanen de plicht hebben om de andere rassen te onderwerpen, stichtte na W.O.I de avonturier Adam Glauer in München het Thule-Gesellschaft (naar de *Ultima Thule*, het Uiterste Noorden van de hyperboreaanse volkeren) voor de verering der Germanen, Ariërs afkomstig uit Tibet, geasso-

⁸⁴Tekst d.d. 2 april 2024.

cieerd met Xanadu, een dertiende-eeuws zomerverblijf van Kublai Khan, kleinkind van Dzjengis Khan. Zij stichtten de DAP waaruit Hitlers NSDAP ontsproot. Gobineau waarschuwde voor degeneratie van de menselijke soort bij vermenging van het superieure met de inferieure rassen en raszuiverheid was de boodschap. Wagner ruilde de christelijke voor de Germaanse mythologie onder invloed van Thule-lid Guido von List (1848-1919) die samen met onder meer de vader van de Orde van de Nieuwe Tempeliers, de Oostenrijkse racist Jörg Lanz von Liebenfels (1874-1954), de Völkische Bewegung stichtte en de ariosofie, een pseudowetenschappelijk allegaartje van esoterie, theosofie, antropologie, archeologie, paleontologie en eugenetica waarrond in 1926 de Ariosophische Sociëteit ontstond, in 1931 de Ariosophische Kulturzentrale genoemd. Volgens von List stamden de Germanen af van enerzijds Theozoa of interstellaire goden die zich zouden voortplanten middels elektriciteit (sic!) en anderzijds de lagere rassen, Anthropozoa, nakomelingen van Evadad nadat zij door een demon was bezwangerd alsook kruisingen tussen mensen en aapmensen. Dit onderscheid gaat terug op de *Geheime Leer* uit 1888 van spiritiste Helena Blavatsky die (zoals aangetoond bedrieglijke) seances hield die toentertijd modieus waren en waarop ook antroposoof Rudolf Steiner en Nobelprijswinnares voor de Natuurkunde Marie Curie aanwezig waren. Ook was er het runengeloof: runen zijn Germaanse tekens die een alfabet vormen dat in de Noordse mythologie verband houdt met waarzeggerij en magie. De nazis gebruikten onder meer de sig-rune of dubbele blik-

semschicht als teken voor de SS en ook neonazi's en skinheads gebruiken runetekens die daarom vaak bij wet verboden worden. De crisis gaf aanleiding tot allerlei geheimdoenerijen, een opium waarin sommigen vluchtten voor de harde realiteit.⁸⁵

Over de hoger genoemde H.P. Blavatsky schrijft Wikipedia: *“Ook de meest kritische biografen erkennen echter dat zij een belangrijke rol heeft gespeeld in de opkomende westerse belangstelling in de negentiende eeuw voor hindoeïsme, boeddhisme en filosofisch gedachtegoed uit het Oosten meer in het algemeen. (...) Ook had haar esoterie een enorme impact op het racistische denken in zowel Duitsland als Oostenrijk.”*⁸⁶

Om een idee te geven van de 'wetenschap' waarop de nazi's hun politiek hebben gebouwd: in het tweede deel van *De Geheime Leer* behandelt Blavatsky het ontstaan van de mens. Zij gelooft in *“de gelijktijdige evolutie van zeven mensengroepen op zeven verschillende delen van onze aardbol (...) In The Divine Pymander of Hermes (...) vinden we dezelfde zeven oorspronkelijke mensen die evolueren uit de natuur en de ‘hemelse mens’, in de collectieve betekenis van mensheid, namelijk uit de scheppende geesten; en op de (...) Chaldeeuwse kleitabletten, waarin de Babylonische schepingslegende is gegrift, in de eerste kolom van het Cutha-tablet, worden zeven mensen met gezichten van*

⁸⁵Deze paragraaf bevat een verkorte weergave van onze tekst d.d. 29 november 2023, getiteld: *Gevaren, van extreemrechts*. Zie: <https://www.bloggen.be/Tisallemaiet/archief.php?ID=3329037>

⁸⁶https://nl.wikipedia.org/wiki/Helena_Blavatsky

raven (donkere gelaatskleur) genoemd, die werden 'geschapen door de [zeven] grote goden'. (...) Dit zijn de zeven koningen van Edom, naar wie in de kabbala wordt verwezen; het eerste ras, dat onvolmaakt was, d.w.z. dat werd geboren vóór het 'evenwicht' (de sek-sen) bestond, en dat daarom werd vernietigd. Zeven koningen, broers, verschenen en verwekten kinderen, 6000 in getal waren hun volkeren. De god Nergas (de dood) vernietigde hen. 'Hoe vernietigde hij hen?' Door hen die nog niet bestonden in evenwicht te brengen. Ze werden als ras 'vernietigd' door op te gaan in hun ei-gen nageslacht (door uitzweting); dat wil zeggen, het geslachtloze ras reïncarneerde in het potentieel twee-slachtige; laatstgenoemde in het androgyne; dit weer in het seksuele, het latere derde ras."⁸⁷

De Germanen zijn afgezakt uit Skandinavië, waarover Blavatsky schrijft: *"Het land van de Hyperboreeërs, de streek die zich uitstreckte voorbij Boreas, de koelbloedige god van sneeuw en orkanen, die ervan hield zwaar te slapen op de bergketen Rhipaeus, was geen denkbeeldig land zoals de mythologen vermoeden, en ook geen land in de nabijheid van Scythië en de Do-nau. Het was een werkelijk continent, een bona fide land dat in die vroege tijd geen winter kende, en waar-van de armzalige overblijfselen zelfs nu per jaar niet meer dan één nacht en één dag hebben. De nachtelijke schaduwen vallen nooit op dit land, zeiden de Grieken;*

87H.P. Blavatsky, *De Geheime Leer*, deel II, pp. 1-2 (in de Nederlandstalige versie) Zie: https://www.theosofie.net/onlineliteratuur/geheimeleer/GL_deel2.pdf

want het is het land van de goden, de favoriete verblijfplaats van Apollo, de god van het licht, en de bewoners ervan zijn zijn geliefde priesters en dienaren. Dit wordt nu misschien als dichterlijke fictie beschouwd, maar het was toen dichterlijke waarheid.”⁸⁸

Blavatsky zou in Tibet hebben verbleven waar zij de stanza's bestudeerde uit het zogenaamde “geheime Boek van Dzyan”, geschreven in een taal die miljoenen jaren oud zou zijn en handelend over de oorsprong van de kosmos en die van de mens. Echter, volgens de grote filosoof en historicus Gershom Scholem zouden deze teksten grotendeels overgenomen zijn uit de Zohar, een belangrijk boek uit de joodse mystiek. Met andere woorden: zonder het te weten, geloofden de nazi's in religieuze boeken die toebehoorden aan hun aartsvijanden, de joden...

Dit alles kan alvast een idee geven van de gammele gronden waarop het nazisme zijn ideologie bouwde: het bestaan van mensenrassen is wetenschappelijk gezien de grootste onzin maar Hitler zag het als zijn roeping om met zijn 'Lebensborn' met de Ariërs aan de kweek te gaan en alle anderen in vernietigingskampen op industriële wijze uit te moorden. Op die manier vonden zes miljoen onschuldigen de dood bij het einde van de oorlog; had de oorlog langer geduurd, het aantal slachtoffers van die waanzin kon een veelvoud daarvan geweest zijn en men mag er niet aan denken wat er zou

⁸⁸H.P. Blavatsky, *De Geheime Leer*, deel II, p. 7 (in de Nederlandstalige versie) Zie: https://www.theosofie.net/onlineliteratuur/geheimeleer/GL_deel2.pdf

kunnen gebeurd zijn als Duitsland de oorlog had gewonnen. Maar de waanzin gaat door...

6. God en Mammon: twee handen op één buik

Wie zich afvragen hoe de waanzin van de holocaust is kunnen gebeuren, vernemen het antwoord van zodra zij de historische, economische en socio-psychologische puzzel in elkaar zien vallen: met de crisisjaren als voedingsbodem voor de maatschappelijke malaise, wordt naar zondebokken gezocht terwijl een politiek onbekwame elite die (zoals uitnemend verwoord en verbeeld door John Heartfield) geen andere oplossing meer ziet dan oorlog, die zich met heroïne en andere chemicaliën naar de zevende hemel van de megalomannen katapulteert en die dan de absurde en waanzinnige, moordende wensdroom koestert waarin zij verrijst als held en als heerser over een nieuwe wereld.

Bijna stond er: “waarin zij verrijst als held en als heerser over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde”. Want inderdaad, die waanzin is millennia oud maar wat nog erger is: zij continueert zich in enigszins gewijzigde vormen en voor de toekomst belooft dat niet veel goeds. Want is de shoa het plan van een occulte sekte, dan dient men te bedenken dat een sekte een godsdienst is zoals een andere, met dan dat ene verschil dat zij als een afscheuring geboekstaafd wordt, dat zij als het ware maatschappelijk terzijde staat terwijl zij in feite inhoudelijk helemaal niet verschilt van de gevestigde religies. Met hun megalomane plannen.

Alle religies zijn in hetzelfde bedje van de groothedswaanzin ziek: zij bestaan telkenmale uit een horde van zelfverklaarde vertegenwoordigers van de ene god bij wie wij allen in het krijt staan met ons bestaan als zodanig en aan wie wij bijgevolg ons eigen leven verschuldigd zijn. Het gaat derhalve om een eigenlijk niet af te betalen schuld, een schuld dus met een afbetaling die nooit kan ophouden en die afbetaling dient uiteraard te gebeuren aan de (zelfverklaarde) vertegenwoordigers van de godheid die zich de priesters noemen, van het Latijnse 'prae-stare', letterlijk vertaald 'vooraanstaande' (ook verwant met 'presbyter' of 'voorganger' (in de tijd) en dus 'voorzaat' of 'senior').

Alle religies: dat betekent meteen dat er geen uitzonderingen zijn, hoezeer het christendom ook zijn best deed om zichzelf als de uitzondering te profileren, meer bepaald in het katholicisme, dat zich "het ene ware geloof" acht. Met alle mogelijke middelen, gaande van rede, logica, wetenschap, theologie en mystiek tot bijgeloof, kunst en cultuur, poogt het de wereld te overtuigen van het bestaan van een onzichtbare maar ook onvergankelijke hemel waarvan de toegangspoort in handen van de clerus is, die als het ware de wacht houdt aan die poort met tickets waarvoor dient betaald te worden met munten waarop de kop staat van de keizer of de wereldheerser, zodat aldus de clerus zichzelf verdraagt als vertegenwoordiger van niemand minder dan de god van het geld, de afgod Mammon, de 'openbaar verborgen' ene god achter alle goden. Met dat geld bouwt de kerk haar kathedralen en financiert zij haar

ook vandaag weer treedt hetzelfde tweespan hand in hand naar voren en het presenteert zich schaamteloos ter gelegenheid van de aanstaande verkiezingen: extreemrechts en 'onze' tradities, de soldatenmutsen en de mijters, de oorlog en de liefde voor de naaste, thanatos en eros, het technische vernuft en de absolute immoraliteit, het vermeende heldendom en de jammerlijke stompzinnigheid. Een nieuwe sekte is reeds aan de macht, een Holocaust van ongeziene omvang wacht.⁹⁰

7. De uithangborden van de doodsangst

“Turkije is geen Europees land en hoort dus niet thuis in de EU”, zo luidt het op de webstek van Vlaams Belang maar ten tijde van de zogenaamde gastarbeid klonk het liedje wel een beetje anders: met *“Ik, Ali”* (oorspronkelijke titel: *“Ganz unten”*), publiceerde undercover-journalist Günter Wallraff in 1985 een ophefmakend boek over de uitbuiting van Turkse gastarbeiders in Duitsland (vergelijkbaar met de toestand in heel Europa) die in de zestiger en zeventiger jaren van de vorige eeuw gerekruteerd werden voor de zware industrie omdat men alhier niemand meer bereid vond voor die jobs.

Tot een nog vreselijker lot want op onvrijwillige basis veroordeelden de rijke noordelijke landen de bevolking van het Afrikaanse en het Aziatische continent tot een trans-Atlantische slavenhandel die zich voltrok gedurende drie eeuwen: sinds Columbus (1492) werden de

Endlösung der Judenfrage.”

⁹⁰Tekst d.d. 4 april 2024.

Afrikanen gevangen genomen en opgekocht en dan zoals vee per slavenschip getransporteerd naar de plantages van het rijke noorden waar zij *de facto* tot levenslange dwangarbeid veroordeeld waren en onder hard labeur en zweepslagen crepeerden en (pas) in 2018 werd van de hand van Zora Neale Hurston "*Barracon: The Story of the Last 'Black Cargo'*" gepubliceerd, het unieke getuigenis uit 1927 van de laatste negerslaaf Oluale Kossola, een boek dat omtrent de onverschilligheid van de betrokken criminelen helemaal niets aan de verbeelding over laat. Dick Harrison wijdde aan de trans-Atlantische slavenhandel in zijn lijvige "*Geschiedenis van de slavernij van Mesopotamië tot moderne mensenhandel*" uit 2019 een uitgebreid deel.⁹¹

Na de beëindiging van dat tijdperk echter dienden de zwarten (maar ook de Aziaten) opnieuw als slaven in de Europese kolonies terwijl zij ook nog eens werden beroofd van de bodemschatten van hun land, een onrecht dat gecontinueerd werd met het neokolonialisme dat het kolonialisme van destijds verkapt middels de aanstelling door de oud-kolonialen van omgekochte stromannen zoals Mobutu Sese Seko in de te plunderen regio's.

Wanneer zij vandaag middels hekken de toegang tot Europa ontzegd worden, trappen de vluchtelingen uit

⁹¹Harrison, Dick. (2019). *De geschiedenis van de slavernij van Mesopotamië tot moderne mensenhandel*, Uitgeverij Omniboek, Utrecht 2019. (Oorspr.: *Slaveriets historia*, *Historiska Media*, Zweden 2015).

de onder westers wapengekletter leeggeroofde gebieden in de val door over de omheining heen te klauteren omdat dit uitgerekend de bedoeling van de Europese en Noord-Amerikaanse politici is: door illegaal het land binnen te komen, moeten de vluchtelingen zich immers tevreden stellen met eveneens illegale en bijgevolg onderbetaalde en rechteloze tewerkstelling die door politici niet alleen geduld maar tevens aangemoedigd wordt omdat aldus de marktprijzen van talrijke producten gedrukt kunnen worden ten voordele van de Europese consument.

Aan de allochtonen die hier wél legaal verblijven, verwijt Vlaams Belang dan dat zij profiteren van de sociale zekerheid terwijl het een feit is dat allochtonen ingevolge discriminatie op de arbeidsmarkt niet aan hun trekken komen, zoals zeer tegen de zin van Vlaams Belang ook zwart op wit wordt aangetoond door undercover sollicitanten van Unia en van het Vlaams Mensenrechteninstituut, dat door extreemrechts wordt weg gewenst. Het eerste punt van het door Vlaams Belang nooit afgezworen 70-puntenplan van zijn voor discriminatie veroordeelde voorganger Vlaams Blok, luidt: *Opdoeken van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding*”.

Terwijl de boer zijn trouwe trekpaard als het versleten is, niet slacht maar het uit dankbaarheid en vriendschap een rustige oude dag bezorgt, luidt de moraal van Vlaams Belang dat 'vreemdelingen' er zijn om uitgebuit te worden en van zodra zij geld gaan kosten, moeten zij ophoepelen en verder maar hun plan zien te

trekken. Edoch, die wreedheid bestaat niet alleen jegens migranten die hier alle ondankbaarheid en ongastvrijheid ten spijt hun beste krachten hebben gegeven: ook de mensen van eigen bodem krijgen het hier hard te verduren. Wanneer zij bejaard en hulpbehoevend worden, krijgen zij als dank voor een leven van hard werken, levenslang. In een feitelijk gesloten instelling dan nog, uitgestoten door het eigen kroost, overgelaten aan hun lot en vaak slecht verzorgd en volgestouwd met antidepressiva, slaappillen en tranquillizers. Gehandicapten moeten het stellen met minder middelen, officieel omdat het nu eenmaal crisis is voor iedereen maar in feite omdat men vreest dat zij economisch onrendabel zijn. Ook de LGBTQIA+-gemeenschap wordt niet door extreemrechts verwelkomd: in Aalst weigert de burgemeester zebrapaden in regenboogkleuren in zijn stad, onder het motto '*ik ben normaal*' en hij krijgt navolging van een onnadenkende en vaak ook haatdragende massa die in wezen bevreesd is voor de wreedheid waarvan de moraal van extreemrechts getuigt.

En hier dient te worden verwezen naar het veelzeggende onderzoek van de Nederlandse socioloog Abram de Swaan zoals in 2014 gepubliceerd in zijn *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*.⁹² Ter verklaring van de genocide in Rwanda maar ook elders wordt in dat werk aangetoond dat de wreedheid van het regime de massa ertoe aanzet om

92Abram de Swaan, *The Killing Compartments. On genocidal regimes and their perpetrators*, 2014. (Nederlandse vertaling: *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*, Prometheus, 2014).

aan die wreedheid deel te nemen en dat gebeurt meer bepaald vanuit de angst om er zelf slachtoffer van te worden.

de Swaan onderzoekt de moordpartijen tussen de Rwandese Hutu's en Tutsi's aan wie door hun gewezen Belgische kolonisatoren werd aangepraat dat zij tot verschillende rassen behoren. De twee groepen zijn echter nauwelijks van elkaar te onderscheiden en wanneer een van beide geviseerd worden, proberen allen zich als de andere voor te doen om aan de wreedheden te ontkomen maar zij moeten zich dan wel bij de wreeddaards voegen en aan de moordpartijen deelnemen.

Welnu, eenmaal de massa door heeft dat de huidige politieke kentering in Europa gelijkaardig is aan die uit de dertiger jaren van de vorige eeuw die tot een heuse genocide leidde en tot een wereldoorlog, eenmaal de massa gaat beseffen dat extreemrechts principieel tot gelijkaardige wreedheden in staat is, kijken de mensen niet alleen de andere kant op maar groeit ook het aantal volgelingen van de extremisten in sneltempo omdat de mensen ineens gaan vrezen dat zij in het andere geval zelf zullen worden geviseerd. Die polarisatie schept angst en zelfs doodsangst en zo worden de symbolen van extreemrechts niet zozeer gedragen uit politieke overtuiging maar om er zichzelf mee te beschermen. Zij verraden als het ware wat hun eigenaars bezielt: "Doe mij geen kwaad want ook ik ben een rechts extremist!" Vlaggen en andere symbolen van extremisme willen weliswaar doorgaan voor tekenen van strijd lust

en van dapperheid maar ze zijn aldus in feite in de eerste plaats verkapte tekenen van angst en lafheid. En die angst gaat diep, want was de vlag slechts een beschuttingsmiddel, dan zou de komedie ophouden in het stemhokje waar immers niemand ziet wat er gebeurt. De angst dringt echter zo diep door dat zij de vrije geest heeft uitgeschakeld vooraleer de verkiezingen het lot van de partij van de wreedheid heeft beslecht.⁹³

⁹³Tekst d.d. 4 april 2024.

Paternalisme

Moeten de rijke landen de arme landen helpen? Er zijn figuren die zoveel geld bijeen gestolen hebben dat zij, danig blasé, van geen hout pijlen meer weten te maken en die dan op het idee komen de filantroop te gaan uithangen om dan met hun tronie in de boeken te kunnen staan tussen Gandhi en pater Damiaan.

Echter, geen combinatie is gevaarlijker dan die van rijk en dom en zo kijkt de wereld terecht met argusogen naar de multimiljardairs van deze tijd die in hun dooie eentje hele satellietentreinen de aarde rond sturen om die in oorlogstijd dan uit te kunnen baten, ruimteschroot naar Mars lanceren en aluminiumsplinters in de atmosfeer verspreiden omdat hun ongeletterde, immer gedrogeerde maar door henzelf voor geniaal gehouden kop hen voorhoudt dat zij aldus àlle anderen het nakijken kunnen geven met hun portret in de boeken naast Einstein en Tesla.

Deze uitvinders van het neo-wetenschappelijke gezegde dat iets onschadelijk is zolang zijn schadelijkheid onbewezen is, lanceren raketten geladen met atoombommen richting die kometen die wel eens terecht zouden kunnen komen op de planeet; zij wijzigen het menselijk DNA met door corrupte politici feitelijk verplichte vaccins voor het ganse mensdom en zij installeren G5-zendmasten omdat zij persoonlijk van mening zijn dat wie geloven dat de navenante stralingen kanker veroorzaken, angsthazen zijn.

Hoe armzaliger het vernuft van deze lieden, des te omvangrijker hun onvoorzichtigheid: zij durven ronduit alles en hierbij riskeren zij wel te verstaan andermans leven en in de eerste plaats dat van de kinderen, de gekoloniseerden en al die andere categorieën van mensen wiens fortuin van nul komma nul euro, yen of dollar, hen weerloos maakt. Zij spelen zowaar Russische roulette met andermans hoofden en zij beleggen in wapens, drugs en mensenhandel, zij het dat zij dat middels hun gewetenloze topadvocaten welteverstaan allemaal weten te arrangeren op een legale manier en derhalve sowieso helemaal straffeloos hun gang gaan.

Zij zijn de uitgevers van malafide producten voorzien van honderdduizend bladzijden lange bijsluiters met microscopisch kleine lettertekens in hiërogliefen waarmee zij elke kant op kunnen omdat zij, onder het allergeeueste motto van *“het zal onze tijd wel duren”*, met hun valuta alle gerechtszaken op de bijzonder lange baan weten te schuiven, wat wil zeggen dat zij die helemaal teniet doen, heel simpel door ze te rekken tot net voorbij hun levenseinde, een truc waarmee zij zich a priori hebben vrijgekocht van alle mogelijke schuld, terwijl de door hen gepluimde ongelukkigen wachten op hun gelijk tot in de eeuwen der eeuwen, amen.

Jan met de pet is er beducht voor sinds oudsher want zij lopen er zo dik als het haar op een hond: de commercianten die de armen eens gaan helpen om onder dat voorwendsel hun zakken leeg te schudden en in luttele seconden aan de haal te gaan met datgene waarvoor de ander een leven lang heeft moeten bekknibbelen. Met de

noorderzon verdwijnen zij maar zoals een splinternieuwe zon staan zij binnen de kortste tijd weer op in volle glorie, hijsen zij zichzelf weer helemaal naar boven in het firmament en nemen zij godbetert hun slachtoffers van daags voordien andermaal te grazen.

De mensenhelpers aan de top spannen ook de kroon inzake het vermogen om hun slachtoffers met totale zinsverbijstering te slaan en zo kennen wij de held die nog steeds doorgaat voor een groot staatsman en een filantroop, koning Leopold II die, onder het welluidende voorwendsel van beschaving en christianisering (getuige de missiebusjes in de klaslokalen en de omhalingen van 'zilverpapier' voor de 'negertjes'), op ongeëvenaarde wijze in geen tijd met een waar terreurbewind de Congolese bevolking tot slaven maakte en decimeerde tijdens een ongeëvenaarde rooftocht naar ivoor en rubber. Met een deel van dat fortuin richtte de ook architecturaal begaafde vorst megalomane bouwwerken op zoals onder meer de Koninklijke Gaanderijen in de mondaine badstad Oostende, de zoo en het stationsgebouw van Antwerpen, het justitiepaleis alsook het jubelpark van Brussel waar ooit negers werden tentoongesteld achter een hekken met daarop het bordje “verboden te voederen” - het jubelpark dat naar verluidt zal opgekalefaterd worden tegen het jubileumjaar 2030 wanneer al die heldendaden zullen worden herdacht, inclusief het neokolonialisme en de moord met de medewerking van de Belgische regering op Patrice Lumumba die de verdere plundering van het Afrikaanse gewest bedreigde sinds hij tijdens een bezoek van koning Bou-

dewijn aan de Congo onze vorst toesprak met de woorden dat het gedaan moest zijn met het uitmoorden van zijn volk.

Zoiets kan vanzelfsprekend niemand zeggen tegen een koning zonder daarvoor de hoogste prijs te zullen betalen en dat heeft het lot van het handvol échte filantropen die de geschiedenis heeft opgeleverd ook bewezen maar zij verglijden alras uit onze herinnering, soms nog voor ze worden vermoord: Assange, Navalny, Khashoggi, Mandela, Van Noppen...

De Britse vorsten en vorstinnen hebben hun beste krachten geschonken aan de ontwikkeling van hun Indische kolonie, getuige de immense rijkdommen die ze in ruil voor hun humanitaire hulp van de autochtone bevolking aldaar cadeau kregen en waarvan de reusachtige edelstenen zodanig wegen op de royale kroon dat de queen zaliger in haar oude dagen riskeerde haar nek te breken als deze levenloze getuige van megaslavernij niet door helpende handen van bodyguards werd ondersteut. Ene meneer Blair met een hoge functie in de kolonie van het Britse imperium had een zoon die ging schrijven onder de naam van George Orwell en die was toentertijd danig onder de indruk van de koloniale dictatuur waaraan zijn vader medewerkte dat hij er enkele wereldberoemd geworden dystopische romans aan wijdde - achteraf werden de verhalen uiteraard uitgelegd als een kritiek op godbetert het communisme!

We gaan het hier niet hebben over Max Havelaar van Edward Douwes Dekker en zijn beschrijvingen van de

wreedheden der Hollanders in de Nederlands-Indische kolonie en over het bloed aan de handen in alle overige Europese vorstenhuizen en regeringen die vandaag de mond vol hebben van mensenrechten en die op de met slavenbloed doordrenkte grond heuse justitiepaleizen hebben opgericht waar zij naar hun maatstaven criminele leiders ter verantwoording roepen: het rijtje van de kolonisatoren is ellenlang en dat van de neo-kolonisatoren is nog langer maar de kroon van de mensenhelpenrij wordt ongetwijfeld gespannen door de katholieke kerk die, als wij Dostojevski mogen geloven, al tweeduizend jaar lang functioneert als de rechter hand van de duivel die immers het werk van de Schepper afkeurde en verbeterde: in de persoon van de Grootinquisiteur van Sevilla bekende in de gelijknamige vertelling de kerk dat zij aan de kant staat van niemand minder dan de duivel die het paternalisme botviert door de katholieken voor hun eigen goed een hele resem leugens op de mouw te spelden.

Katholieke hypocrisie van de bovenste plank met vandaag een herhaling teweeg van de politiek van niemand minder dan Adolf Hitler, krijgen wij met het zich naar het voorplan werken van het kopstuk van de zogenaamde Christelijke Mutualiteit die op de koop toe in Ter Zake van gisteren, 8 april 2024, tekst en uitleg gaf bij zijn 'progressief' (zoals die lui het graag horen benoemen) voorstel om euthanasie mogelijk te maken *“voor ouderen die levensmoe zijn en wiens bestaan niet langer gerecht moet worden”*. Daar komt aldus het katholicisme aanzetten! Het was al aangekondigd en-

kele maanden geleden en de meneer in kwestie geeft bovendien een 'vergoeljkende' verklaring: hij vertelt er nog bij dat het geld op is!

Hitler dus, maar het zal dit keer erger zijn want de media gaan aan de zaken melken totdat het de mensen het strot uit komt en zij het uitschreeuwen: "*Doe maar op en laat ons nu eindelijk met rust!*" - een beproefde tactiek.

En wij die dachten dat de kritiek alom op de woonzorgcentra waarin onze senioren worden gedeponeerd als beloning voor een leven van hard labeur, een kentering teweeg zou brengen! Wij die dachten dat een maatschappij die haar ouderen gewoon afvoert naar gestichten waar zij de facto levenslang krijgen en waar hun samen met hun laatste duit ook nog hun privacy ontnomen wordt, eindelijk op de vingers zou getikt worden! Wij die dachten dat de depressies die aldaar onderdrukt worden met slaaptabletten, antidepressiva en tranquillizers, nu eens voorgoed zouden beëindigd worden op een menselijke manier en meer bepaald door de ouderlingen voortaan thuis te laten wonen, onder ons, en hen te laten assisteren door degenen voor wie zij een leven lang hebben gewerkt! Wel neen, wij hadden het mis en wat een vergissing! Alsof het aan hen zelf lag, wordt aan de verstoten oudjes nu eensklaps verweten dat zij levensmoe zijn, en nu komt het: en dat zij derhalve *recht* hebben op de *beëindiging* van een bestaan dat niet *odeloos* gerekt moet worden, zij zijn immers niet meer nuttig, zij zijn overbodig, en vooral kosten zij aan wie wél (nog kunnen) werken,

handenvol geld dat er niet is. Of beter: geld dat er niet *meer* is want al die oudjes hebben wel levenslang betaald voor hun pensioen en voor de zorg die zij heden behoeven. Niets van dat alles, het geld is op, men heeft er het raden naar waar het naartoe is, en ze hebben trouwens hun tijd gehad, veel valt er voor hen trouwens niet meer te rapen, met meer last dan lust in het verschiet, zoals anderen het in hun plaats vergoelijken, is het beter dat ook zij een beroep kunnen doen op dit dan toch wel progressieve mensenrecht zodat zij kunnen gaan als zij dat wensen, want dat wensen zij, zo leggen experts het uit die geloven dat ouderen een speciale categorie van mensen zijn waartoe zijzelf nu eenmaal niet behoren. Vooralsnog niet, maar voorzichtigheid is hier allang niet meer van de partij. Ouderen moeten verzorgd worden, er moet voor hen gezorgd worden, wij moeten ervoor zorgen dat ook zij die rechten kunnen genieten wanneer zij er niet langer zelf kunnen om vragen, maar het valt af te lezen aan hun droeve blik dat zij erom smeken eenmaal zij hebben opgehouden met spreken, zo leggen het ons experts uit op televisie en in de andere media. Of moeten wij dan het spuitje dat wij menselijkerwijze zelfs niet onthouden aan onze huisdieren, eenmaal oud en levensmoe geworden, onthouden aan onze eigen ouders? En waar hebben we die loense redeneringen nog gehoord? De veredeling van groenten en fruit middels ingrepen op het DNA wordt allang gepraktiseerd, waarom die dan verbieden voor de veredeling van de menselijke soort? Rotten appels halen wij uit de mand om te verhinderen dat zij de goede appels aansteken: als wij dit

met appels doen, waarom dan niet met mensen die ons toch veel dierbaarder zijn dan appels? En moeten wij niet ingrijpen in het leven van wie dat zelf niet of niet meer kunnen, voor hun eigen goed en welzijn?

Paternalisme: men doet alsof men vader is van degenen die men aldus in de luren legt. En hoe!⁹⁴

⁹⁴Tekst d.d. 9 april 2024.

Massa-executie verkapt als volksgezondheid

1. Verklaren en verduisteren

Reeds de Helleense filosoof Plato die leefde van 427 tot 347 A.X. beschouwde de zintuiglijke wereld als slechts een schaduwbeeld van de ware werkelijkheid, de ideeënwereld, waar wij de toegang toe hebben via de zintuiglijke wereld. Die gedachte duikt ook in vele andere culturen op: in het hindoeïsme alsook in het boeddhisme spreekt men over de zintuiglijke wereld als over het maya, de sluier van de begoocheling, die de waarheid verbergt. De gehele middeleeuwse wijsbegeerte is doordrongen van de idee dat de goddelijke werkelijkheid verborgen blijft maar dat wij er de toegang toe hebben via drie kanalen, met name de natuur, de heilige schrift en de ziel. De hedendaagse wetenschap verschilt hierin niet van deze wijsgerige inzichten, al is zij wel een beetje agressiever: zij gelooft dat de mens in staat is om via experimenten de realiteit te dwingen zijn ware gelaat te tonen; op die manier tracht de wetenschapper de natuur naar zijn hand te zetten of aan zich te onderwerpen, waardoor hij zichzelf eigenlijk een goddelijke status probeert toe te kennen. In feite streeft de mens ook in de theologische en in de filosofische kennis die goddelijke status na omdat kennis sowieso gericht is op het objectiveren en derhalve op het beheersen of het bezitten van de werkelijkheid. Maar dat hij er op die manier meteen buiten valt, wijst

op het uiteindelijk oneigenlijke van de kennis maar dat is dan al een heel ander paar mouwen. De boodschap luidt dat wij vanuit ons armzalig leven niet moeten wanhopen omdat hetgeen wij zien, slechts een verpakking van de dingen is: wij moeten leren de verpakking open te maken en er de ware dingen uit te halen zoals men doet met een cadeautje. De taak van de filosofie maar ook die van de wetenschappen, waarvan zij de moeder is, bestaat derhalve in de ontsluiting van de waarheid. Bij Plato heet het in de wijsbegeerte van Socrates de 'maieutiek' of de 'verloskunde': het naar buiten brengen van de waarheid die al in de ziel aanwezig is, middels het gesprek dat licht werpt op de dingen welke anders in duisternis gehuld blijven. Heidegger, die de Griekse wijsbegeerte zeer genegen was, wijst daar op en noemt dit de taak van de filosoof: de dingen ontsluiten, ze van hun sluier ontdoen en ze aan het licht te brengen.

Maar die wijsgerige activiteit werd reeds Socrates alles behalve in dank afgenomen: hij werd erom gehaat en wel in die mate dat men hem valselijk beschuldigde van allerlei kwaad teneinde hem te kunnen veroordelen tot de dood - in het Athene van die tijd werd hij veroordeeld tot het drinken van de gifbeker. Hetzelfde gebeurde doorheen de geschiedenis met een hele reeks van mensen die zich tot doel hadden gesteld om de wereld te verheffen door het aan het licht brengen van de waarheid. De wereld immers blijkt van geen licht te willen weten, hij blijft liever in de duisternis verzonken omdat het donker als geen ander in staat is om het

kwaad dat in de wereld welig tiert, verborgen te houden.

En die activiteit van het *verbergen* van de waarheid, geheel tegengesteld aan het 'ontbergen' ervan in de wijsbegeerte, kennen wij genoegzaam als het liegen en bedriegen in hun vele vormen: de voorwendsels die de eigenlijke beweegredenen versluieren in de middeldoelomkeringen, de verkappingen, de maskerades, de verschoningen en de excuses, de ad-hocredeneringen, de opsmuk en de mascara, het verbergen, verhelen, verhullen, versluieren, verduisteren en verdonkeremanen. En een vandaag wel heel vernuftige techniek waarmee de wereld zijn kwaad kan wegsteken, is de projectie, ons bekend uit de psychologie.

Met een zekere vorm van projectie wordt het immers niet alleen mogelijk om van het slachtoffer de dader te maken maar tevens gaat het kwaad er uitzien als een goed. En dat is heden hier te lande maar ook wereldwijd aan de orde in de tactiek die andermaal wordt opgezet om massamoord te kunnen plegen op onschuldigen waarbij men het tevens zo laat uitschijnen dat zij er zelf om vragen omdat dit voor hen het beste zou zijn wat hun ook maar kon overkomen. Een gruwel die geschiedt in het volle licht, op klaarlichte dag en onbeschaamd, naar het voorbeeld van De Verborgene Brief van Edgar Allen Poe. Uitgerekend dat voltrekt zich heden andermaal met de installatie in het volksgezondheidsbeleid van een euthanasieprogramma bestemd voor het 'ter hulp komen' van alle burgers die niet of niet langer in staat zijn om het gouden kalf te spekken.

2. *Macht*

Drie punten.

Punt één. George Orwell heeft ons met zijn dystopische roman *1984* geleerd dat men macht heeft over iemand als men iemand kan doen liegen: macht is het vermogen om iemand te doen belijden dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie - wat in feite betekent dat macht het vermogen is om iemand te verbieden om de waarheid te spreken.

Er zijn voorbeelden bij de vleet van wat dat concreet inhoudt en de meest bekende dateren uit een nog niet zo ver verleden, met name uit de hoogdagen van de katholieke kerk die geduurd hebben tot in de jaren zestig en zeventig van de twintigste eeuw, een tijdperk waarvan zowat de helft van de huidige Belgen nog getuige zijn geweest - alleen de generatie van de hoogbejaarden heeft nog de hellepreken gekend, de aflaten en het 'belezen' van de zieken. Het machtsinstrument dat de kerk is, was in staat (maar dat komt gebeurlijk terug) om mensen dingen te doen belijden die kant noch wal raken, meer bepaald in de geloofsbelijdenis. Met zijn gezond verstand is principieel elke mens in staat om ook klaar en duidelijk in te zien dat de beleden geloofsartikelen helemaal niet waar kunnen zijn, bijvoorbeeld omdat zij vloeken met de wetten van de natuur. Niettemin haalde destijds niemand die bij zijn hoofd was het in zijn hoofd om de inhoud van de religie in twijfel te trekken: de paus was (en is nog steeds) de zelfverklaarde plaatsvervanger van god op aarde en wat met pause-

lijk gezag verkondigd werd, was de waarheid; wat de traditie leerde, moest gevolgd worden; aan hetgeen in de bijbel stond, kon niet getornd worden.

Punt twee. Men heeft macht als men mensen kan doen liegen maar nog meer macht heeft men als men mensen er kan toe brengen om anderen te vermoorden.

Dat is trouwens wat dictators, maffioso en nog andere bandieten doen wanneer zij vertrouwelingen willen rekruteren: moordenaars maken promotie want moord is de ultieme test van trouw en van gehoorzaamheid die overigens tot in de tijd van Abraham moest worden afgelegd door alle gelovige vaders en wel op *goddelijk* bevel: Jahweh eiste het leven op van elke eerstgeboren zoon die dus door zijn vader geslacht moest worden en op een brandaltaar geofferd.

Punt drie. Men heeft iemand in zijn macht als men hem kan doen liegen, nog meer macht heeft men als men iemand kan doen moorden maar ongeëvenaard veel macht heeft men als men iemand zichzelf om het leven kan doen brengen.

Men zou niet verwachten dat dit ook echt mogelijk is maar dit is bijvoorbeeld het geval telkenmale iemand dood gepest wordt en onderzoek toont aan dat deze vorm van machtswellust veel vaker voorkomt dan wij bereid zijn te geloven. Het leeuwendeel van de zelfmoorden moeten, zoals onderzoek steeds overtuigender aantoon, in die context worden verklaard.

Om nu iemand zo ver te brengen dat hij zichzelf van het leven beneemt, moet men uiteraard eerst die ander kunnen laten geloven dat hij dat zelf ook wil. Zoals bijvoorbeeld ook de machtsinstelling van de kerk de ander moet kunnen laten belijden dat hij gelooft dat elk kind geboren wordt als een kind van de duivel. Of zoals men de frontsoldaat moet kunnen laten geloven dat degene die hij moet vermoorden, 'de vijand' is. Het top-punt van macht manifesteert zich waar men een grote menigte daarvan kan overtuigen dat het voor hen beter is dat zij dood zijn en begraven, zodat zij overgaan tot het ombrengen van zichzelf. (Trouwens ook het beliegen van zichzelf is in dezer van de partij om redenen die hierna duidelijk moeten worden.) De hele tactiek geschiedt middels projectie en wel als volgt.

In twee woorden gaat het hierom dat (overeenkomstig de wet dat de mens een wolf is voor zijn medemens) een zekere categorie van mensen door een andere groep verwenst wordt: de laatst genoemden willen de eerstgenoemden ombrengen. Maar de wet verbiedt en bestraft moord en opdat het snode plan zich zou kunnen voltrekken, dient een activiteit in het leven geroepen te worden die allerm minst als moord bestempeld kan worden (en die er nog het liefst als hulp uitziet) maar die niettemin resulteert in de dood van de geviseerden.

Wat bedoeld wordt, is een voorwendsel waarachter zich de ware toedracht van de handelingen in kwestie verbergt. Het is de tactiek die wordt beoefend door elke commercant en die vereist wordt door de huidige

economie op straffe van het faillissement van de betrokken commerce.

Met de opkomst van de aanbidding van het gouden kalf, werd dat huzarenstukje gerealiseerd door een bezittende klasse, een elite, die het geld invoerde en het dan verdeelde onder de eigen klasse terwijl de lagere klasse ermee gechanteerd werd van zodra alles tot koopwaar werd gemaakt. Mensen van de lagere klasse werden in de waan gebracht dat het geldwezen de orde en de rechtvaardigheid zou dienen maar in feite werden zij middels de geldhandel (als mens) uitgeschakeld of herleid tot slaven.

Sociale hervormingen hebben die methode in zekere zin gefnuikt zodat nu en dan oorlogen nodig waren om het doel te bereiken dat voordien met de economie werd beoogd. Nu de verdere emancipatie van het volk ervoor gezorgd heeft dat ook de bereidheid van de mensen om aan een front elkaar te gaan ombrengen, flink geslonken is, wordt uitgekeken naar weer andere methoden waarmee massa's gedecimeerd kunnen worden zonder dat ook maar iemand (behalve de elite die het plan voltrekt) in de gaten kan krijgen wat er aan de hand is en beschuldigd zou kunnen worden van genocide.

De geschiedenis toont ons ook tal van voorbeelden van die verkapte moorddadige activiteiten en de meest voor de hand liggende en ook de bekendste (maar zeker niet de enige gebeurtenissen van die soort) zijn de holocaust onder de nazi's in de jaren voor en tijdens de

Tweede Wereldoorlog, in Duitsland en in de door de nazi's ingelijfde gebieden in de rest van Europa alsook de zich door de jaren heen en door een gesofisticeerde omerta beschermde, zich alom voltrekkende massamoord op ongeboren kinderen.

De moord op zes miljoen joden kon zich voltrekken nadat het volk als zodanig werd ontmenselijkt en gedemoniseerd want zoals vaker gebeurt, wordt moord maar ook massamoord voorafgegaan door karaktermoord. De praktijk van abortus provocatus wordt verantwoord op grond van precies dezelfde argumentatie: ongeborenen zijn nog geen mensen want pas het burgerschap introduceert het mens-zijn dat immers een politieke constructie is, althans voor wie niet in een god geloven. Derhalve hebben ongeborenen geen rechten, zoals Europese rechters oordelen.

Zwakkelingen worden uiteraard ook zonder een holocaust vernalen onder de pletwals van de kapitalistische economie, de pikorde en allerlei vormen van sociale druk maar bij tijden moet een tandje worden bijgestoken en vinden letterlijk ongeziene genociden plaats.

Het recht op abortus kan zich handhaven middels de gruwel van het recht van de sterkste, dat gelijk is aan de wetteloosheid: het recht van ongeboren kinderen, op welke manier zij ook verwekt zijn en ongeacht door wie zij al dan niet gewenst worden, komt in de hele discussie niet aan bod terwijl het gaat om een massa van onschuldige slachtoffers die met de hele politieke

heisa rond de manier waarop zij in de wereld zijn beland, helemaal niets te maken hebben.

De genocide op de joden onder de nazi's werd voorgesteld als een zuivering, een ware 'gezondmaking' van de bevolking of een volksgezondheidsbeleid. Voor het gezond maken van het volk moesten weliswaar onderdelen van de bevolking worden omgebracht maar het doel wettigde de middelen omdat het alternatief, naar men geloofde, de totale ondergang van het volk zou zijn. De ingreep was hard maar noodzakelijk en uiteindelijk ook goed, en wel omdat men geloofde dat zich anders een catastrofe zou voltrekken.

En let hier op het gebruik van de term 'geloof': het geloof dat zich een catastrofe zou voltrekken als men alles liet begaan, werd erin gedramd met een bijzondere ideologie, een heuse rassenleer, waarmee het volk gehersenspoeld werd en feitelijk veroordeeld om in te stemmen met de moordpartijen of om tenminste de andere kant op te kijken waar zij ook maar vermoed konden worden.

Het onderzoek van Abram de Swaan indachtig, herinneren we ons tevens dat in dergelijke precaire omstandigheden mensen zich verdacht maken en zelf bij de slachtoffers dreigen te belanden van zodra zij kritiek uiten op de gang van zaken: de nazipropaganda voltrok zich onder meer in cinemazalen gevuld met medici aan wie de rassenleer verkondigd werd alsook de zogenaamde 'Endlösung' voor het Jodenvraagstuk, terwijl in de zijgangen van de zaal militairen in uniform ijsbeer-

den met het geweer in de aanslag. Het bleef muistil en de propagandafilm werd door eenstemmig applaus gevolgd. Onder de geleerden die toekeken en die allen de eed van Hippocrates hadden afgelegd (waarvan de eerste belofte luidt dat men zijn kennis niet zal aanwenden om aan anderen schade toe te brengen) was er niet één die het in zijn hoofd haalde om te protesteren tegen wat een 'voorstel' was tot medewerking aan wat de geschiedenis heeft geboekstaafd als een van de meest gruwelijke massamoordpartijen ooit.

En kijk, het is nog altijd eender.

Projectie werkt in dit geval als volgt: men wil de ander dood (en 'de ander' staat hier voor een massa mensen) en derhalve projecteert men zijn wil op de ander en liegt men zichzelf voor dat het de wil van de ander is om dood te gaan. Als men de ander doodt, kan men zichzelf voorliegen dat men hem alleen maar helpt bij het voltrekken van diens eigen wil.

En hierin schuilt dan ook de interne tegenspraak die van euthanasie een praktijk maakt die in feite onmogelijk is: men kan niemand verplichten om een mens om te brengen en derhalve kan men ook aan niemand het recht toekennen om door een ander gedood te worden. Het recht om gedood te worden bestaat niet zonder de plicht tot moord.

Euthanasie is een gedrocht, een spook, een waandenkbeeld dat zijn bestaan te danken heeft aan het onvermogen van de mensen om te verhinderen dat zich nu en dan mensen bereid tonen om, in een wettelijk kader

dat vervolging wegens doodslag uitsluit, anderen om te brengen op hun eigen verzoek.

Waar vandaag onder druk van de economie de vermeende, zwevende wens geuit wordt dat een niet langer rendabele menigte zich bewust zou worden van de verborgen wens om het eigen leven niet langer te rekken en van het recht het te laten beëindigen door naar men dan hoopt voorhanden zijnde beulen, ontwikkelt dit gedrocht zich zowaar zoals een groeiend levend organisme dat, ofschoon het zelf geen recht heeft op bestaan, een enorme mensenmenigte naar het leven staat. Het kaduke voorwendsel dat hier van de partij is, is de bestrijding van leed; het eigenlijke motief is onbestrafte diefstal. Men doet alsof men aan mensen rechten schenkt (het 'recht om niet te lijden') terwijl men hen berooft van het leven en meteen ook van alle rechten (omdat de doden er geen hebben).

3. Vertrouwen

“Als u dat juist eens zou willen ondertekenen...”: we kennen het voorstel dat gepaard gaat met het onder onze neus geschoven krijgen van papier én pen en een wijsvinger maakt het ons heel makkelijk: *“Hier, in dit vakje, prachtig, dankuwel...”*, waarna een zucht van verlichting vanwege de - ik schreef bijna: 'de aanrander'. Want, inderdaad, soms vele jaren later krijgt men ter gelegenheid van een of andere als onrecht ervaren beslissing in de rechtbank hetzelfde papier onder de neus geschoven met als tegenwerping op uw teken van onthutsing het commentaar: *“Is dit niet uw handteke-*

ning?” En kom dan maar aandraven met de uitleg dat u dit in vertrouwen hebt gedaan omdat u dacht... ja, wat dacht u? Want iemand die u iets laat ondertekenen, is iemand die u iets laat zeggen dat hij eigenlijk zelf gezegd heeft; hij wil iets van u en hij dringt u zijn wil op door u te laten verklaren dat u het bent die dit wilt. Hij projecteert zijn wil op u en hij doet dat wel heel nauwgezet, het welbekende Latijnse gezegde indachtig: *“Verba volent, scripta manent.”* Hij probeert zelfs te verhinderen dat u gaat lezen wat er staat op het papier waarvan hij wil dat u het ondertekent; hij laat u heel goed voelen dat u hem pleziert wanneer u hem een signaal geeft van uw blind vertrouwen door onmiddellijk te tekenen zonder acht te slaan op wat er staat. Pas na het afscheid met de verraderlijke handdruk die immers een variant is op de judaskus, begint het met mondjesmaat tot u door te dringen dat u het eigenlijk aan zichzelf verplicht was om het papier in kwestie eerst te lezen of, wanneer u dat alsnog deed, om vragen te stellen over de passages die u niet direct begreep of waarvan u de gevolgen op dat onmiddellijk weggewaaide ogenblik onmogelijk kon overzien. Maar dat deed u niet en nu moet u verder met een onzekerheid die zich op een door het lot bepaalde dag verduidelijkend zal vertalen als het onmiskenbaar afstand gedaan hebben van een recht en tevens van een meestal aanzienlijke som geld.

De dader doet het welbewust maar omdat hij het schuldgevoel dat misdaad meebrengt uit zijn ziel wil bannen, zorgt hij ervoor dat hij zich zo weinig mogelijk bewust wordt van wat hij deed: hij verdringt zijn

daad, duwt hem als het ware kopje onder, dat wil zeggen richting onderbewustzijn, in de hoop dat hij nooit meer boven komt drijven. Waar er een papier mee gemoeid is en een handtekening, moet alles vanzelfsprekend in het bewustzijn komen en weet men heel goed wat men bekokstooft als men iemand doet 'tekenen' maar dan zorgt men er wel voor dat de tijdsduur tussen het maken van de schriftelijke overeenkomst en het uit de mouw komen van de aap, groot genoeg is om het schuldgevoel te kunnen verdoezelen middels de vergetelheid, u kent dat wel: de tand des tijds en ach, het is al zo lang geleden, zegt men dan: het is begot verjaard en wat zat daar nu precies achter, zegt u? Het is toch uw naam die hier onder staat? Dan is het uw eigenste verklaring! U zegt dat ik dit heb verklaard? Waarom staat uw naam er dan onder en niet de mijne? Ik heb u bedrogen, zegt u? Maar u kunt toch lezen, mijn beste meneer? U hebt getekend zonder het te lezen, zegt u? Tja, dat is op zijn zachtst gezegd heel vreemd, meneer: ik raad u aan eens een hersendokter te raadplegen...

Louter juridisch gezien heeft de 'aanrander', zoals we hem hadden willen noemen, gelijk en als de zaak voor een rechter verschijnt, zal hij dat gelijk wellicht ook krijgen: er is niets onredelijk aan de eis om een som geld te innen als de tegenpartij een schuldbewijs ondertekend heeft. Alleen is het zo dat het leven zich niet voltrekt middels juridische, logische of redelijke afspraken maar veeleer in een sfeer van zaken zoals trouw, ontrouw en verleiding waarbij het slachtoffer van de verleider vaak iemand is die best verleid wil

worden, bijvoorbeeld omdat hij in het geveel wil komen van degene die hem een peer poogt te stoven. "Als u dat juist eens wil 'tekenen'?" En men wil die vriendelijke vraag niet abrupt beantwoorden met een weigering omdat men de ander niet wil beledigen door hem verdacht te maken, men vertrouwt hem gewoon en via die weg krijgt men op een keer het onvriendelijke bezoek van de deurwaarder die uw meubels op de stoep plaatst waar ze dan openbaar worden verkocht, zodat de mensen zeggen: "Wat heeft die uitgespookt?", waarna zij u gaan mijden als de pest. En u telt niet meer mee, zo simpel is dat, waarde heer.

Dit alles om maar te zeggen dat de regelingen die getroffen worden om een mens - en in dit geval een hele menigte - iets te ontnemen - en in dit geval is de buit het leven van de betrokkenen - weliswaar juridisch gezien correct verlopen maar in feite producten zijn van de kunst van het liegen, die bedrogenen achterlaten en dat zijn in het onderhavige geval niets anders dan een enorme massa lijken. Of hebben wij dan ergens iets over het hoofd gezien?

4. Nut

Macht is meetbaar als het vermogen om anderen te doen liegen en meer macht als het vermogen om anderen te doen moorden maar de hoogste macht manifesteert zich waar men mensen zichzelf kan doen ombrengen. Dat is het geval met de installatie in het volksgezondheidsbeleid van een heus euthanasieprogramma: mensen worden massaal omgebracht onder het voor-

wendsel dat men hen helpt om zichzelf om te brengen en zij willen zichzelf ombrengen om een einde te maken aan een zogenaamd zinloos voortbestaan: “*Men moet het leven niet nodeloos rekken*”, zo zeggen het de 'vooraanstaanden' in samenspraak met hun 'experten'.

Het betreft daarbij niet toevallig de categorie van mensen die economisch niet langer rendabel zijn en het punt is nu precies dat het leed van deze mensen wordt veroorzaakt door het besef niet langer nuttig te zijn, terwijl de kapitalistische moraal zin vereenzelvigt met nut - althans voor de zogenaamde 'werkmensen'. De gang van zaken is derhalve de volgende.

Eerst wordt aan de (werk)mensen geleerd dat de zin van hun leven bestaat in hun nut en zij worden daarvan ook overtuigd middels sanctionering, die een vorm van africhting is: wie werken, ontvangen loon en wie niet werken, moeten loon derven en zij zullen lijden. Wanneer deze brave mensen zich niet langer nuttig kunnen maken, ervaren zij derhalve geen zin meer en nog meer dan dat: zij voelen zich tot last en dat is als het ware een 'negatief nut'. De ervaring van zinloosheid doet hen uiteraard lijden en dat lijden kan vanzelfsprekend alleen nog beëindigd worden door het beëindigen van hun leven zelf.

Uiteraard is een wereld waarin *een zekere klasse van* mensen pas zin ervaren als zij (economisch) nuttig zijn, een wereld waarin die mensen geen doel op zich zijn: het gaat dus om die mensen die niet voor zichzelf leven en die geloven dat zij, eenmaal nutteloos gewor-

den, alleen nog anderen tot last kunnen zijn. Het is hen zo aangeleerd en zij weten niet dat dit niet de moraal is van iedereen: zij hebben geen weet van andere klassen van mensen, namelijk mensen die het normaal vinden dat zij anderen in hun dienst hebben en die er zelf niet aan denken om anderen van dienst te zijn.

Onderzoek toont aan dat zwarten door de eeuwen heen danig geïndoctrineerd zijn dat hun kinderen de vraag wie van beide de besten zijn, de blanken of de zwarten, spontaan beantwoorden in hun eigen nadeel. Zij beseffen niet dat zij evenwaardig zijn aan de blanken en dat hun minderwaardigheid hun aangepaat is, of beter: *aangedaan*, meer bepaald middels verdrukking en slavernij. Op dezelfde manier beseffen werkmensen niet dat zij behalve van nut voor anderen, ook nog zelf mens zijn zonder die anderen, die er niet aan denken om op hun beurt hen van dienst te zijn.

Werkmensen beseffen nauwelijks dat leven meer is dan alleen maar werken en dat eenmaal zij met werken hebben opgehouden, zij best nog verder kunnen leven zonder zich daarbij schuldig te moeten voelen. Maar voor dat schuldgevoel zorgt uiteraard de wet der gewoonte. Ondanks het feit dat zij levenslang bijgedragen hebben tot de opbouw van het pensioen en dat zij derhalve helemaal geen schuldgevoelens hoeven te koesteren, blijkt de nuttigheidsmoraal zo diep in hun ziel geworteld dat zij er weliswaar niet zelf gaan om vragen om hun leven te beëindigen maar dat zij het er dan toch mee eens kunnen worden wanneer over hen geoordeeld wordt dat ze eigenlijk al lang genoeg ge-

leefd hebben, dat het voor iedereen zo wel niet is, en dat zij anderen tenslotte alleen nog maar tot last zijn.

Het pensioen wordt weliswaar betaald door een staatskas maar de rusthuizen waarin de ouderlingen worden opgesloten, hangen steeds meer af van de plaatselijke OCMW en zoals iedereen weet, zitten deze commissies in de rode cijfers en zo gaan de gemeenten er stilaan toe neigen om de naaste familie van de ouderlingen aan te spreken met betrekking tot de kosten van het levensonderhoud van hun ouders en grootouders. De reactie van een steeds egoïstischer wordende bevolking laat zich raden en het hele gedoe zal resulteren in de uitvinding en het goedpraten van allerlei voorwendsels om de levensbeëindiging van de senioren te kunnen faciliteren. Dat alles is vandaag reeds volop aan de gang en het blijkt niet eens zo moeilijk, in de eerste plaats omdat de klasse van mensen waar het om gaat, ervan overtuigd zijn dat zij hun leven danken aan hun nut.

5. Roversbenden

Jenseits von Gut und Böse. Vorspiel einer Philosophie der Zukunft uit 1886 en *Zur Genealogie der Moral* uit 1887 zijn een belangrijke kritiek van de Duitse filosoof Friedrich Wilhelm Nietzsche op de Joods-christelijke moraal waarin wordt aangetoond hoe morele begrippen door toeval en ook geleidelijk werden gevormd en hoe aldus de oorsprong van het 'redelijke' alles behalve redelijk is. Nietzsche onderscheidt de herenmoraal met als centrale waarden adeldom en trots en dus overheersing en onderdrukking en de reactie daarop, vooral in

het jodendom en het christendom, namelijk de slavenmoraal die de gehoorzaamheid predikt met het oog op overleven.

De gehoorzaamheidsmoraal frustreert en kweekt haat en wraakgevoelens die resulteren in de wreedheid en de sluwheid van vooral de priesters van deze religies: zij zijn meesters geworden die met de slavenmoraal waarin zij zelf helemaal niet geloven, wraak nemen en het volk onder de knoet houden.

Het is nu deze slavenmoraal waardoor het volk is gaan geloven dat het leeft om in gehoorzaamheid en nederigheid zijn meesters te dienen, welke er voor zorgt dat het succes van het massa-euthanasieprogramma, dat wordt voorgesteld als een zaak van volksgezondheid, verzekerd is. Het kost de heersende klasse met andere woorden niet zoveel moeite om het volk daarvan te overtuigen dat een leven dat niet langer nuttig is, een leven is dat *“nodeloos gerekt wordt”*, zoals zij dat nu ook letterlijk en geheel schaamtevrij in de Poe-eske 'verborgenheid van de openbaarheid'⁹⁵ uitdrukken.

Uiteraard blijven mensen zich er wel van bewust dat, zoals de term 'euthanasie' het zelf zegt, het als 'goed' voorgestelde levenseinde waartoe zij gedreven worden, de grootst denkbare gruwel verkapt, welke de dood tenslotte voor alle levenden is. Edoch, net zoals de gefrustreerde priesters die zich in rancune wreken door

95In *De gestolen brief* beschrijft E.A. Poe hoe de beste plaats om iets onvindbaar te maken, het volle daglicht is, waar het verborgene immers geen argwaan wekt.

het volk te onderdrukken, worden nu ook de jongere generaties daartoe verleid waar zij het in de mot krijgen dat de ouderen naar de slachtbank worden geleid en zij gaan prompt meewerken aan de druk die de heersende klasse op de oudjes uitoefent om met hun eigen veroordeling in te stemmen.

In de absurde waan dat zij zelf nooit oud zullen worden, bezwijken de jongere generaties nu ook nog voor een andere druk: zij gaan (uiteraard voor een zeer korte termijn) prompt de kant kiezen van hun overheersers en zij zetten zich op laffe wijze tegen de ouderen af; zij sussen het eigen geweten met allerlei argumenten die de senioren nog dat extra duwtje geven dat hen volkomen weerloos maakt tegen een lot dat voor hen werd geregeld en waarvan zij zich al te laat de ernst realiseren, zoals menigeen doet wanneer hij ontdekt met een of ander door hem ondertekend contract bij den bok gezet te zijn.

Wij weten allen tot welk een altruïsme ouders in staat zijn en ook hier verschonen zij, alle wreedheid ten spijt, sowieso voor zichzelf wat hun kinderen aldus met hen uitspoken. Dat zij zodoende de massa-executie van de heersende klasse (*“Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen”*⁹⁶) in de kaart spelen, ligt dan al ver buiten hun vizier. De overheersers hebben het over het *recht* van ouderen om te sterven als zij dat *willen*, maar hier is allang geen sprake meer van wil en

⁹⁶John Heartfield maakte onder deze titel een collage waarop te zien is hoe een bloedhond met medailles en met hoge hoed over de lijken op een slagveld wandelt.

in geen geval van gerechtigheid, zodat een mensdom dat dit toelaat en promoot, niets anders is dan een heuse roversbende, zoals anderhalf millennium geleden reeds Augustinus van Hippo heeft opgemerkt: “*Remota iustitia quid sunt regna nisi magna latrocinia*” (“Zonder gerechtigheid, wat zijn naties anders dan grote roversbenden?”)⁹⁷

6. De droom van volmaaktheid

Nietzsche was een filosoof, geen moralist en hij liet zich derhalve niet uit over de kwestie van goed en kwaad, hij probeerde alleen de oorsprong te verklaren van de moraal die mensen aanhangen. Als Hitler Nietzsche als zijn held beschouwde, deed hij dat vanuit de onbeholpenheid van de idolatrie die men meestal bij pubers aantreft als zij hun idool nabootsen omdat ze hem bewonderen en tegelijk benijden want de twee zijn nauwer verwant dan wij willen toegeven. Hitler bouwde zijn 'arendsnest' (cynisch genoeg vandaag een toeristische trekpleister⁹⁸) en achtte zichzelf dan de Nietzsche van het gedicht '*Aus hohen Bergen*' waar 'vriend Zarathustra' hem vereert met een bezoek.⁹⁹

Zarathustra of Zoroaster was een Iraanse profeet die leefde meer dan drie millennia geleden en die op grond van een visioen van de oppergod (Ahura Mazda) pre-

⁹⁷Aurelius Augustinus, *De Civitate Dei*, IV, 4.

⁹⁸<https://www.reisroutes.be/blog/beieren/adelaarsnest-berchtesgaden-bezoeken/>

⁹⁹Cf.: F. W. Nietzsche, *Jenseits von Gut und Böse: Was ist Vornehm: Aus hohen Bergen (Nachgesang)*.

dikte dat de zin van het menselijk bestaan ligt in het voeren van de strijd tegen het kwaad (Ahriman) en hij is daarin vrij en derhalve verantwoordelijk.¹⁰⁰ In Nietzsches *Also sprach Zarathustra* (tevens de titel van een symfonisch gedicht uit 1896 van Richard Strauss) keert Zarathustra terug die de *Übermensch* predikt die hij als volgt typeert: “*De Übermensch staat tot de mens als deze tot de aap.*”¹⁰¹ en “*De mens is een koord gespannen tussen de Übermensch en het dier.*”¹⁰²

De *Übermensch* staat op zichzelf en overtreft als zodanig de kuddemens maar hij is tevens de 'godmens'. Nietzsche schildert hem af als een nar die vanuit een heldhaftige extase zijn leven schenkt. “*En dit is de grote middag: als de mens staat op het midden van zijn baan tussen dier en Uebermensch en als hij zijn weg ten avond viert als hoogste hoop; want het is de weg tot een nieuwe morgen. Dan zal de ondergaande zelf zich zegenen, dat hij overgaande is en de zon van zijn inzicht zal hem in de noen staan. “Dood zijn alle goden: nu willen wij, dat de Uebermensch leve” – dit zij eenmaal in de hoogste noen onze laatste wil! - Aldus sprak Zarathustra.*”¹⁰³ De zin uit Nietzsches boek van 1883 verwijst naar de slotverzen uit het lied *Mut in Die*

100Het heilig boek van het zoroastrisme is de Avesta. De profeet werd in Afghanistan vermoord. De leer telt nog honderdvijftigduizend volgelingen in Iran en India.

101F.W. Nietzsche, *Also sprach Zarathustra*,

102F.W. Nietzsche, *Also sprach Zarathustra*,

103Friedrich Nietzsche, *Aldus sprak Zarathoestra. Een boek voor allen en voor niemand*. Wereldbibliotheek Amsterdam 2021 (39ste druk) in een vertaling van dr. P. Endt en H. Marsman, pag. 73.

Winterreise (vaak omschreven als een zoektocht van de eenzame mens naar zichzelf) van Wilhelm Müller (1794-1824) (die een bewonderaar was van Lord Byron met zijn *Don Juan* (1819-1824)) en op toon gezet in de beroemde liedcyclus *Winterreise* van Franz Schubert (1797-1828): “*Will kein Gott auf Erden sein,/Sind wir selber Götter.*”¹⁰⁴

Met Friedrich Nietzsche, Wilhelm Müller, Lord Byron, Franz Schubert en Richard Strauss bevindt men zich nota bene in het tijdperk van de romantiek dat gekenmerkt wordt door subjectivisme, emotie en verbeelding, in Wikipedia kernachtig omschreven als volgt: “*De naam romantiek is ontleend aan de middeleeuwse romances - verhalen waarin feilbare mensen de droom van volmaaktheid najagen.*”¹⁰⁵

In de uitwassen van de romantiek vindt men derhalve het najagen van het onmogelijke, de *hubris* of de overmoed, uitmondend in de zelfvergoddelijking, de groothedswaan, de brutaliteit en de onbeschaamdheid. Zie daar de megalomanie van niet alleen de overtijdse puber maar tevens de overjaarse romantieker Adolf Hitler, die niet de Nietzscheaanse held is die de massa overstijgt maar wel de verpersoonlijking van het on-

104 De oorspronkelijke tekst van het gedicht Mut luidt als volgt “*Fliegt der Schnee mir in's Gesicht,/Schüttl' ich ihn herunter./Wenn mein Herz im Busen spricht,/Sing' ich hell und munter./Höre nicht, was es mir sagt,/Habe keine Ohren./Fühle nicht, was es mir klagt,/Klagen ist für Toren./Lustig in die Welt hinein/Gegen Wind und Wetter!/Will kein Gott auf Erden sein,/Sind wir selber Götter.*”

105 [https://nl.wikipedia.org/wiki/Romantiek_\(stroming\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Romantiek_(stroming))

verstand van de kuddegeest. Het is die verwaandheid, die zelfoverschatting, die brutaliteit en die onbeschaamdheid die men nu terugvindt in de massa en in de politiek van vandaag die de wil van de massa vertegenwoordigt. De huidige volksgezondheidspolitiek is in het spoor van Hitlers 'zuiveringsoperaties' niets minder dan gemene massa-executie.

7. *Massa-suicide*

“Is een wereld zonder 'mongooltjes' dan geen betere wereld?” Het is de welbekende oratorische vraag van een moraalfilosoof van destijds, een van de zich progressief achtende wegbereiders van de legalisering van euthanasie in België, Etienne Vermeersch. Zijn uitspraak over mensen met het syndroom van Down, die nogal wat kritiek oogstte, staat niet alleen want niet alleen de 'mongooltjes' wenste de professor weg: hij trad ook nog natuurminnaar sir David Attenborough bij in diens mening over de oplossing van de hongersnood,¹⁰⁶ toen hij na de rampzalige aardbeving in Haïti op 12 januari 2010 die zowat vijftigduizend mensenlevens kostte, pleitte voor het steriliseren van de armen en wel als volgt: *“We hebben veel geld opgehaald om te hel-*

¹⁰⁶De volledige paragraaf luidt als volgt: *“Ik zou een belangrijk deel van de ontwikkelingssamenwerking laten uitdelen in premies aan vrouwen die zich laten steriliseren. Neem nu de aardbeving in Haïti. We hebben veel geld opgehaald om te helpen. Maar eigenlijk hadden we beter gezegd dat elke vrouw die zich laat steriliseren 100 of 200 dollar krijgt.”* <https://www.dailymail.co.uk/news/article-2424129/Sir-David-Attenborough-Sending-food-Africa-solve-famine-barmy.html>

pen. Maar eigenlijk hadden we beter gezegd dat elke vrouw die zich laat steriliseren 100 of 200 dollar krijgt.”¹⁰⁷

Deze malthusianisten, zoals men de volgelingen noemt van Thomas Malthus (1766-1834), de man die vreesde dat de wereld (nog tijdens zijn eigen leven) zou ten onder gaan aan overbevolking en die daarom pleitte voor de afschaffing van de armenhulp,¹⁰⁸ doelen uiteraard op het uitroeien van de honger, van het mongolisme en van nog andere tekorten, zoals ook Adolf Hitler met zijn euthanasie- en eugeneticaprogramma's doelde op de uitroeiing van (aan bepaalde categorieën van mensen toegeschreven) gebreken. Hitler ging onmiddellijk over tot de liquidatie op industriële schaal van alle mensen die in zijn ogen van de geviseerde gebreken de dragers waren maar dat doen ook de genoemde geleerden van deze tijd waar zij overgaan tot het weigeren van voedselhulp aan mensen met honger en tot het aan hen ontfeggen van het recht op kinderen. Die maatregelen zijn bovendien én wetenschappelijk én ethisch

¹⁰⁷<https://www.foodlog.nl/artikel/vlaamse-ethicus-vermeersch-steriliseer-arme-vrouwen/> Hoofdredacteur (van Foodlog) Dick Veerman: “Op de vraag van de interviewer van Knack of het opleggen van geboortebeperving aan arme vrouwen niet onethisch is, antwoordt Vermeersch dat geld in ruil voor sterilisatie de hongerproblemen in Afrika kan verzachten terwijl de Afrikanen 'blijkbaar nog niet begrepen hebben' dat hun voedselgebrek minder nijpend zou zijn als ze maar van kinderen af zouden zien.” (Ib.)

¹⁰⁸Zie de hoofdstukken over het afschaffen van de 'armenwetten' in:
<https://web.archive.org/web/20130828222107/http://www.econlib.org/library/Malthus/malPlong.html>

verwerpelijk omdat de al dan niet vermeende overbevolking waarin zij de oorzaak van die plagen zien, in de eerste plaats een zaak is van ecologische voetafdruk: de ecologische voetafdruk van de armen is sowieso aanzienlijk kleiner dan die van de rijken, aan wiens recht op kinderen helemaal niet wordt geraakt (nota bene omdat zij niet arm zijn en derhalve niet zo vatbaar voor lafhartige chantage waaraan de armen feitelijk ten prooi zijn). Een veel aannemelijkere maatregel zou kunnen bestaan in een drastische inperking van consumptie en afvalproductie die voor de kwalen toegeschreven aan de zogenaamde overbevolking verantwoordelijk zijn. We gaan het hier niet hebben over het schromelijke gebrek aan inzicht dat bewindslieden doet beslissen om de natuur een handje te helpen waar zij geloven dat economische argumenten van tel kunnen zijn om ervoor te kiezen zieken laten sterven in plaats van ziekten te genezen of dus door hoogopgeleide artsen simpelweg door beulen te vervangen.

Bovendien zijn armen, gehandicapten en nog andere categorieën van mensen helemaal niet weg te werken, in het bijzonder waar zij producten zijn van het immer onsterfelijke blinde noodlot: gezonde mensen worden nu eenmaal gebrekkig ingevolge onder meer geweld, ongevallen en ouderdom en waar jacht gemaakt wordt op hun gebreken, voelen zij zichzelf ook gevisieerd en ongewenst. Op dit punt valt principieel zelfs niemand uit de boot van minachting en schande en zeker niet waar men, zoals heden het geval is, de hoogbejaarden in het vizier neemt en men over hen spreekt als over

mensen zonder nut, lastposten voor anderen én voor zichzelf, mensen die niets goeds meer te verwachten hebben en wiens 'lijden' "*niet nodeloos gerekt moet worden*": bejaarden zijn geen aparte categorie van mensen; als wij geluk hebben, worden wij allemaal oud en de veroordeling van de oude dag spreekt onze drang naar eeuwig leven tegen.

Geen armen meer en geen mongooltjes, geen homo's en ook geen gehandicapten, geen vreemdelingen, geen te korte of te lange benen, geen onverstandige mensen meer en ook geen waanzinnigen, geen oudjes meer en zelfs geen stervenden: deze liedjes over een paradijs van menselijke makelij klinken weliswaar welluidend in de oren van velen maar zij zijn de verschrikkelijke kinderen van de droom van volmaaktheid, die gedroomd wordt door een 'elite' van op vlak van moreel bewustzijn minder begaafde lieden: misschien kunnen die het helemaal niet helpen maar zij kunnen wel bijzonder gevaarlijk en moorddadig worden op het ogenblik dat zij gaan beschikken over geld en macht, zoals de geschiedenis laat zien.

Edoch, het punt is verder dat het die lieden niet alleen ontbreekt aan ethisch bewustzijn: omdat ook kennis en wetenschap in wezen een zaak zijn van recht, daar de wetenschappelijke waarheid deze is die eeuwig voor het tribunaal verschijnen moet, ontbreekt het hen tevens aan inzicht en verstand, en dat is nog een heel ander paar mouwen.

8. De ballade van Arie Hop of de consumptie van het eigen lijf

Met dit luchtige gedicht over een nagelbijter die zichzelf opat, zo vaak uit volle borst gezongen in middens van wat aangeschoten studenten, waarschuwt John O'-Mill, alias Johan van der Meulen (1915-2005), de toehoorder zich niet te laten verleiden tot de consumptie van het eigen lijf: "wordt nooit uw eigen kannibaal!", zo luidt in het slotvers de moraal van het verhaal.

Onder die vrolijkheid wordt al dan niet gewild gewezen op het gevaar van dit tijdperk van het consumentisme dat niet alleen alle dingen maar tevens alle mensen tot hun marktwaarde herleidt nadat zij eerst gedepersonaliseerd werden of tot dingen teruggebracht. Dat gebeurde meer bepaald onder de invloed van een kapitalistische economie die verwant is met het microreductionisme en met de mening dat alles, inclusief het leven en de geest, is opgebouwd uit elementen en derhalve principieel fabriceerbaar en reproduceerbaar of dus goedkoop - een visie voortspruitend uit het zich godgelijk wanen van mensen die de toon willen aangeven in de wetenschappelijke wereld maar die paradoxaal genoeg aldus het leven (en de geest) beschouwen als principieel niet wezenlijk onderscheiden van de (dode) stof en daaruit voortgekomen.

Bovendien verleidt de opkomst van de computer nu menigeen tot het propageren van een heruitgave of een 'updating' van *l' homme machine* van de achttiende-eeuwse arts-filosoof Julien Offray de La Mettrie: de

opvatting dat de mens niet wezenlijk verschilt van een machine.

Het is niet alleen zo dat de mens nu dikwijls wordt gezien als slechts een machine, een robot of een computer maar bovendien wordt de computer door sommigen beschouwd als een potentiële Übermensch, een 'wezen' dat op termijn de mens aan zich zal onderwerpen. Het Turingcriterium dat zegt dat een robot als een mens moet worden beschouwd van zodra die er in de communicatie niet langer op betraapt kan worden geen mens te zijn, wordt verdedigd door wie het verschijnsel van het zelfbewustzijn categoriseren als een kostelijke illusie. Maar die opvatting is oneigenlijk omdat ze abstractie maakt van het niet langer herleidbare wezen van het (zelf)bewustzijn.

Schaakcomputers kunnen menselijke schakers pas verslaan omdat zij door meesterschakers (in samenwerking met informatici) ontworpen werden en er kan nooit meer uit komen dan erin gestopt werd, ook al is het mogelijk om er bijvoorbeeld leerprocessen in te stoppen. Een computer, hoe gesofisticeerd ook, is en blijft een werktuig in handen van mensen en niet het menselijke zelfbewustzijn is een illusie maar wel de aanwezigheid van bewustzijn in de robot.

Paradoxaal genoeg gaat de zelfvergoddelijking van de mens nu eenmaal onvermijdelijk hand in hand met zijn zelfverstoffelijking omdat het meesterschap dat hij nastreeft en het statuut van schepper, van hem eist dat hij

samen met al het andere dat hij wil beheersen, ook zelf beheersbaar is.

Dictators streven naar de uitschakeling van het unieke dat het menselijke is om alleen nog allemaal dezelfde robots of soldaten over te kunnen houden die dan inzetbaar zijn, zowel in economieën als in oorlogen, als ook vervangbaar en dus zonder intrinsieke waarde.

De mens wordt abusievelijk herleid tot zijn soort die beantwoordt aan een vast genenpatroon en de soort als zodanig lijdt geen verlies als een aantal exemplaren verloren gaan. Het liquideren van bejaarden is in die optiek al helemaal geen misdaad meer te noemen en wie van die optiek hun overtuiging hebben gemaakt, geloven dat zij enkel nog alle anderen over de streep te trekken hebben. Hun waan zorgt ervoor dat zij zich evenmin van kwaad bewust zijn als de executeuren van het volksgezondheidsplan van de nazi's van destijds wiens overtuigingen en plichtbewustzijn uitmondde in de holocaust.

De combinatie van de micro-reducionistische kijk op het leven en op de mens en de invloed van een kapitalistische consumentistische economie zorgt er ongetwijfeld voor dat de mensen kunnen beschouwd worden als wezenlijk niet onderscheiden van de dingen: enerzijds zouden mensen tot stof te herleiden zijn waaruit zij dan anderzijds principieel reproduceerbaar zouden zijn of dus niet langer wezenlijk uniek en dus even vervangbaar als massaproducten.

Het zelfbeeld van de mens heeft van de genoemde ideologische en economische invloeden te lijden omdat zelfbeeld samenhangt met geluk terwijl geluk een zaak is van sociale vergelijking: de mens spiegelt zich aan voorbeelden uit de wereld van de media en de reclame, voorbeelden die tentoon staan in associatie met symbolen van welstand en geluk.

Mede onder de invloed van het veelvuldige gebruik van technologie in onder meer de medische zorg, gaat de mens zich ook steeds vaker spiegelen aan de machine en hij kijkt daar ook hoe langer hoe meer naar op. Het gebruik van implantaten werkt de verwarring van het levende lichaam met de levenloze machine nog meer in de hand. Zoals een versleten auto onbetrouwbaar wordt en daarom moet worden vervangen, zo gaat de mens ook redeneren over het eigen lichaam, waarbij hij over het hoofd ziet dat zijn lichaam niet een bezit van hem is maar dat hij ermee samenvalt. Ten onrechte ervaart hij steeds vaker zijn leven als een te consumeren product waarvan hij afstand kan doen eenmaal het is opgebruikt en daarvan getuigen misleidende uitdrukkingen zoals "uit het leven stappen". Er schiet immers niemand over om uit het leven te stappen waar het om het eigen leven gaat en vreemd genoeg gaat de genoemde uitdrukking terug op de opvatting dat men van zijn lichaam de eigenaar is en dat men er de beschikking over heeft alsof men er helemaal buiten stond zoals de eigenaar van een auto, een computer of ongeacht welk ander werktuig. Euthanasie wordt makkelijker ingelepeld in de mate dat de genoemde verwarringen

worden gepromoot. Het leven laat zich verleiden tot de dood onder de invloed van een grove doch algemeen geaccepteerde leugen.

9. De slang die zichzelf in de staart bijt

Zij die zeggen dat men het leven niet nodeloos moet rekken, blijken te geloven dat zij zelf de bron zijn van het leven; 'rekken' betekent immers 'langer maken dan het is', waarbij uiteraard verondersteld wordt dat een mens in staat is om zijn leven te verlengen. Op de keizer beschouwd kunnen wie zeggen dat men het leven niet nodeloos moet rekken, slechts bedoelen dat men het leven dat aan de gang is, mag beëindigen. Men moet het leven van meneer niet rekken, betekent dan in wezen: men mag meneer vermoorden. Nog anders gezegd, betekent dit dat in dit geval de moordenaar van meneer door niemand zal beschuldigd worden voor zijn daad; hij zal ook niet vervolgd worden of gestraft. Het geval in kwestie wordt dan ook omschreven als een daad die weliswaar het uitzicht heeft van een moord omdat het daarbij onmiskenbaar zo is dat een zekere persoon een ander ombrengh maar de daad zal niet als moord geboekstaafd worden omdat men middels juridische procedures *afspreekt* dat een fictie in de plaats treedt van de realiteit.

Een fictie treedt in de plaats van de realiteit.

Spontaan zal men hier denken aan de nieuwe kleren van de keizer omdat ook daar een fictie in staat blijkt om te verdringen wat men meent te zien: de keizer

draagt geen kleren, aldus leren mij mijn ogen maar omdat het nu eenmaal niet hoort om een keizer van zedeloosheid te beschuldigen, moet men wel aannemen dat men zich vergist, dat hetgeen men ziet, onecht is en dat de waarheid datgene is wat beantwoordt aan een afspraak waaraan wij ons ook dienen te houden omdat de wet die ons aan die afspraak bindt, sterker is dan de natuurwet die ervoor zorgt dat onze ogen helemaal geen kleren zien. Verkiezen wij dan niet onszelf een heel klein beetje te beliegen als het alternatief niets minder is dan het schavot?

Bij euthanasie is de realiteit onmiskenbaar deze dat een zeker iemand een ander iemand vermoordt, in dit geval met vergif, maar een afspraak zorgt ervoor dat waar wij met onze eigen ogen kunnen vaststellen dat dit ook effectief gebeurt, wij onszelf krachtens een wet die de natuurwet verdringt, moeten voorliegen dat wat wij met onze eigen ogen zien, helemaal niet het geval is. Ja, wij moeten ertoe komen om te aanvaarden dat onze eigen ogen ons bedriegen en dat wat anderen, die uiteraard met andere ogen kijken, zien wat wij niet kunnen zien, met name dat een zeker iemand een ander helpt bij het voltrekken van zijn wil.

En wat wil die persoon dan? En waarom moet of mag een ander hem daarin bijstaan?

De persoon in kwestie zegt dat hij dood wil en de reden waarom hij dood wil, is naar zijn eigen zeggen het feit dat hij ondraaglijk lijdt. Indien hij niet zou lijden, hij zou ook niet dood willen: hij wil dood omdat hij ge-

looft dat de dood een einde zal maken aan zijn lijden. In feite wil hij alleen maar een einde maken aan zijn lijden maar omdat hij gelooft dat de dood het enige middel daartoe is, zegt hij dood te willen. En nu moet men zich toch afvragen of het mogelijk is dat de persoon die aldus redeneert, zich soms niet ergens schromelijk vergist, want het is tevens zo dat niet hijzelf de moord zal voltrekken maar wel een derde, en dan nog een vrijwilliger, die echter noch beschuldigd noch vervolgd zal worden of gestraft.

Het is een waarheid als een koe dat moord wordt vergemakkelijkt door het groter maken van de afstand tussen de dader en zijn slachtoffer en op die manier kunnen van achter hun pc militairen vijandige elementen in het vizier nemen en dodelijk treffen alsof het slechts ging om een spannend spel.

Tijdens oorlogen zitten hoge militairen rond een reusachtige tafel met op een landkaart hun legers tegenover die van de vijand in de vorm van tinnen soldaatjes, kanonnen uit plastic of karton, raketten, vliegtuigen en schepen - al zal dat vandaag een wat moderne versie zijn.

In een vuurpeloton wordt een veroordeelde door elf scherpschutters in het vizier genomen waarvan één - onbekend wie - met losse flodders schiet zodat voor elk van de schutters het vermoeden van onschuld gelden zal.

Een politieke leider die aan een ander land de oorlog verklaart, doet een uitspraak met dramatische gevolgen

waarvan geen enkel op hem persoonlijk betrekking heeft.

Een parlement verplicht een massa jonge mensen om naar het front te trekken in de wetenschap dat misschien geen van hen nog levend huiswaarts zal keren en het doet dat op grond van een anonieme stemming waarbij de stemmers zelf helemaal niet persoonlijk betrokken kunnen raken omdat zij zichzelf niet hoeven op te offeren.

Een rechter spreekt een doodvonnis uit en luistert daarbij naar de geluiden van zijn eigen stem om voor de inhoud van zijn woorden op de vlucht te kunnen gaan terwijl degene op wie zijn woorden slaan er niet meer moet aan denken om op de vlucht te slaan: morgen reeds zal hij hangen.

Een minister van verkeer besnoeit inzake veiligheidsmaatregelen voor zwakke weggebruikers omdat hij er niet aan denkt dat ook hijzelf en zijn dierbaren door die besparingen getroffen kunnen worden.

Een arts spuit een diabetespatiënt van hem in met insuline en begeeft zich dan naar een volgende patiënt voor een spuitje dat zijn leven zal beëindigen; diezelfde avond zal hij in de stedelijke opera een concert bijwonen om zijn zinnen te verzetten.

De afstand tussen dader en slachtoffer wordt dermate groot dat wij het op den duur niet meer in de mot hebben dat de twee onherroepelijk zijn

10. De afgrond

“Wer mit Ungeheuern kämpft, mag zusehn, daß er nicht dabei zum Ungeheuer wird. Und wenn du Lange in einen Abgrund blickst, blickt der Abgrund auch in dich hinein.” (F.W. Nietzsche, *Jenseits von Gut und Böse: Vorspiel einer Philosophie der Zukunft*, IV, *Sprüche und Zwischenspiele*, 146.)

Men wordt gelijk aan datgene waar men zich aan spiegelt. Met argusogen kijkt men toe hoe hoogbejaarden zich door de gangen van een tehuis verplaatsen en men begrijpt niet waarom men er door gebiologeerd wordt. Men tracht zichzelf voor te houden dat men een feitelijk gesloten instelling ziet die alleen bestemd is voor oudjes en men kan de oorsprong van de huivering die zich daarbij van de toeschouwer meester maakt, niet vatten. Als een besje een verpleger aanspreekt en hem vertelt dat zij vijfennegentig geworden is, wenst hij haar proficiat, hij wenst haar nog vele jaren toe maar als hij zichzelf probeert te troosten met de gedachte dat hij nog zeventig jaar te gaan heeft vooraleer hij zelf zo ver zal zijn, realiseert hij zich dat ook voor hem de tijd niet uit de weg zal gaan. Hij schouwt naar de bejaarden en denkt eraan dat zij ooit zijn leeftijd hadden, dat zij ooit kinderen waren die ouders hadden, dat hun moeder ooit in blijde verwachting van hen waren, dat er ook voor hen een dag geweest is waarop het leven nog moest beginnen.

Hij staart in de afgrond en op zijn beurt gaat de afgrond in hem staren. *“Wenn du Lange in einen Ab-*

grund blickst, blickt der Abgrund auch in dich hinein."

Komt het einde dan niet al snel genoeg dat men het nog wil bespoedigen? Kijkt men dan niet op tegen de duur van de eeuwigheid die wel ondraaglijker moet zijn dan wat men in dit leven lijden kan? Zou men, eenmaal in de eenzaamheid van de oneindigheid beland, niet alles geven om al was het maar één enkel ogenblik terug te mogen keren? Edoch, men heeft niets meer!

Draai nu de zaken niet om, zo waarschuwt vanuit het graf een jong gestorvene: het is de dood die u beloert op elk moment dat gij gelooft te leven; draai nu de zaken alstublieft niet om door jacht te maken op de dood, die er immers vroeg genoeg zal zijn en al te vroeg omdat het daarna wachten is zonder ooit nog een einde in het verschiet te krijgen!

Maar neen, geen oren hebben zij naar deze woorden, de andere kant kijken zij op en zij gaan door, alsof er nooit een eind kan komen aan het leven dat van dromen bol staat, de ene al verleidelijker dan de andere. Gevaarlijke gedachten koesteren zij, zij brouwen fantasieën over een hiernamaals dat nog zoeter is dan deze schone aarde en op de wereld beland door het oog van een naald, weten zij niet dat het jaloerse zielen zijn die hen verleiden om door te lopen onder de gewelven van de gigantische poort, recht in de armen van de dood.

Wij hebben het leven bijna helemaal in onze macht - zo orakelen hun reusachtige monden: en nu worden we ook nog meester van de dood - aldus spreken zij hun

eigen vonnis uit. En zij verdwijnen alsof zij er nooit waren geweest, geen mens zal over hen nog spreken, geen herinnering aan hun grootspraak echoot na.¹⁰⁹

¹⁰⁹Tekst d.d. 11-16 april 2024.

De grote gijzeling

(Een gesprek met Omsk Van Togenbirger)

– *Omsk Van Togenbirger! Maar kom toch binnen... Welke wind heeft u hierheen gebracht en dan nog zo vroeg in de morgen... Is alles goed met U? Ga zitten, ik zet alvast een kopje koffie en... vertel!*

OVT: Gelukkig leven wij hier niet in Rusland, beste vriend, maar het wordt hier binnenkort eender, dat moet gij toch weten?

– *Hoezo?*

OVT: Hoezo! Hoezo! Volgens mij moet gij oppassen met beschuldigingen aan het adres van de medische sector...

– *De farmareuzen?*

OVT: *Nee, die kritiek is zeer terecht. Alhoewel...*

– *De volksgezondheidspolitiek?*

OVT: Wel, we zijn het er, geloof ik, over eens dat volksgezondheid maar weinig heeft te maken met gezondheidszorg, nietwaar?

– *Ja, daarover hadden we het al een keer: de volksgezondheid is gebaat met minder zieken en de meest doeltreffende manier om hier tot goede cijfers te komen, is het uitroeien van de zieken.*

OVT: Inderdaad: volksgezondheid is meer gebaat met beulen dan met dokters, zoals reeds Adolf Hitler wist.

– *Wat is dan het punt?*

OVT: Waarom bestaat er een orde?

– *Een orde!?*

OVT: Een orde der geneesheren!

– *Ja, ik begrijp het...*

OVT: De orde bestaat om dezelfde reden waarom de paus van Rome bestaat. En om die reden ook wil men een moslimexecutieve. En een vakbond en noem maar op!

– *Tja, men wil een aanspreekpunt, een verantwoordelijke...*

OVT: Precies. En een aanspreekpunt voor wie?

– *Voor ongeacht wie, denk ik...*

OVT: Het geneesherenkorps, de vakbond, de kerk: het zijn allemaal machtige instrumenten, nietwaar?

– *Wat bedoelt gij? Dat ze kunnen staken?*

OVT: Bijvoorbeeld. Maar zij kunnen dat pas doen als zij verenigd zijn onder één noemer, als zij een woordvoerder hebben die de zaak bestuurt. Ja, een stuur moeten ze hebben!

– *En?*

OVT: Wie bestuurt de orde, mijn beste?

– *De geneesheren zelf, veronderstel ik?*

OVT: Wie betaalt de geneesheren?

– *De patiënten?*

OVT: Wie zorgt ervoor dat de geneesheren betaald worden? Betaald, geschoold, beschermd, gerespecteerd...

– *De staat?*

OVT: Elke geneesheer heeft zijn medische studies met succes voltooid en hij heeft ook de eed van Hippocrates afgelegd: hij kent zijn vak, of tenminste datgene wat er in zijn vak gekend is, en hij heeft ook beloofd om die kennis en kunde ten goede aan te wenden.

– *Maar?*

OVT: Er is inderdaad een maar. Op zich hebben geneesheren helemaal geen orde nodig, zij kunnen zichzelf organiseren rond hun vak zoals zij dat ook maar wensen. Het zijn de politici die een orde willen, de potentaten!

– *Is dat zo?*

OVT: Net zoals de kerk en de vakbonden en noem ze maar op, die machtige instrumenten, willen de politici dat ook de orde een stuur heeft. Niet om zichzelf te besturen want dat kunnen ze uiteraard zelf: de politiciers willen namelijk aan dat stuur kunnen gaan staan! Ja,

vergis u niet: machtswellustelingen zien helemaal geen gezondheidszorgers; zij zien alleen maar een fantasistisch machtsmiddel waarmee zij naar believen willen kunnen manoeuvreren!

– *Is dat niet wat kort door de bocht?*

OVT: Herinnert gij u nog de coronacrisis?

– *Zeker...*

OVT: Dan weet gij toch dat meer dan de helft van de artsen het werk wilde neerleggen?

– *Dat heb ik gelezen, ja.*

OVT: En waarom denkt gij dat dit gebeurde? Zij werden gedictieerd door politici, mijn beste. Niet de dokters bepaalden dat men een mondmasker moest dragen om het virus een halt toe te roepen, in tegendeel: onze minister van volksgezondheid van toentertijd was zelf arts en verklaarde luid en duidelijk dat een virus dat zich niet laat tegenhouden door wereldzeeën en gebergten... herinner u dat het uit China kwam aangevaaid en daar wonen onze tegenvoeters... dat zo'n virus ook niet door mondmaskertjes wordt afgeschrikt.

– *Zij was kennelijk meer arts dan minister...*

OVT: Maar dat heeft niet lang geduurd want kort daarop riep zij iedereen op om “in zijn kot te blijven” terwijl wij ondertussen weten dat die quarantaine meer kwaad dan goed deed aan de wereld.

– *Was dat niet een beslissing van de WereldGezondheidsOrganisatie?*

OVT: Het stuur van de gezondheidswerkersvereniging wereldwijd! En wie dit stuur van het heil in het hiernumaals in handen krijgen, zijn op deze aarde voorwaar almachtig!

– *Daar lijkt het op.*

OVT: Het griezelige is wel dat dit stuur helemaal niet in handen kwam van een mens of van een elite die de wereldmacht beoogde, zoals toen sommige complotdenkers gingen verkondigen.

– *Neen dan?*

OVT: De WHO werd bestuurd door de anonieme macht van het geld, mijn beste: het winstbejag, en dat is een zucht, een verslaving, een 'geest', verpersoonlijkt *in de duivel, de mammon!*

– *Is dat zo?*

OVT: Herinner u de fraude alom inzake de handel in de producten van de farmareuzen: een miljardenhandel! En het ging daar om producten die de vergelijking doorstaan met echte wapens want niets minder dan het leven van principieel alle acht miljard mensen, of het ganse mensdom, lag toen in de waagschaal.

– *Dat zal niemand tegenspreken... Gelukkig is het nu allemaal voorbij... Maar was dat niet een uitzonderingstoestand?*

OVT: Hebt gij dan geen geschiedenis gestudeerd op school?

– *Dat vak is afgeschaft...*

OVT: Tja, wie zei ook weer: “Houdt gij ze dom, wij houden ze arm”? Nu de kerk hier tanende is, heeft de staat haar functie kennelijk overgenomen. Ik wilde u alleen maar andermaal herinneren aan de volksgezondheidspolitiek van de nazi's en de holocaust.

– *Faciliteerden de artsen de holocaust?*

OVT: Extreemrechts spande met geweld het hele medische korps voor zijn kar, en ook de geleerden: zij werden aangemaand om mee te werken aan een massamoord en er was geen enkele arts die protesteerde. Wellicht waren er wel uitzonderingen, zoals ook tijdens de coronacrisis, en daar kom ik weer aandraven met Karel Van Noppen, maar die helden worden sowieso uit de kijker gehouden en het liefst in alle stilte omgebracht, er zijn methoden genoeg voorhanden, zoals er ook methoden zijn om massaal mensen om te brengen terwijl men hen godbetert laat geloven dat zij van veel geluk mogen spreken.

– *Maar gij wilt toch niet te beweren dat dit nog steeds het geval is?*

OVT: Spreekt gij mij tegen als ik beweer dat extreemrechts terug is, maar dit keer wereldwijd?¹¹⁰

¹¹⁰Tekst d.d. 17 april 2024.

Isfahan en het sprookje van de kernbom

I

De plaats Isfahan is ons bekend van een gedicht over de noodlottigheid der dingen waarin verteld wordt dat niemand in staat is om voor het einde op de vlucht te gaan. Het gedicht heet: “*De tuinman en de dood*”¹¹¹ (1926) van de Nederlander Pieter Nicolaas Van Eyck (1887-1954).¹¹² Die zou het 'ontleend'¹¹³ hebben aan de Franse artiest Jean Cocteau (1889-1963)¹¹⁴ die het op zijn beurt zou gehaald hebben bij hetzij de Soenniet Fudail ibn Ayad (+803)¹¹⁵, hetzij bij de Perzische soefi-mystici Hafez (ca.1320-ca.1390)¹¹⁶ of Roemi (1207-

111 “*De tuinman en de dood*”: “Een Perzisch Edelman: Van morgen ijlt mijn tuinman, wit van schrik,/Mijn woning in: 'Heer, Heer, één ogenblik!//Ginds, in de rooshof, snoeide ik loot na loot,/Toen keek ik achter mij. Daar stond de Dood./Ik schrok, en haastte mij langs de andere kant,/Maar zag nog juist de dreiging van zijn hand./Meester, uw paard, en laat mij spoorslags gaan,/Voor de avond nog bereik ik Ispahaan!’ –//Van middag - lang reeds was hij heengespoed –/heb ik in 't cederpark de Dood ontmoet./‘Waarom,’ zo vraag ik, want hij wacht en zwijgt,/‘Hebt gij van morgen vroeg mijn knecht gedreigd?’//Glimlachend antwoordt hij: ‘Geen dreiging was ’t,/Waarvoor uw tuinman vlood. Ik was verrast,/Toen 'k 's morgens hier nog stil aan 't werk zag staan,/Die 'k 's avonds halen moest in Ispahaan.’”

112https://nl.wikipedia.org/wiki/Pieter_Nicolaas_van_Eyck

113<https://www.trouw.nl/voorpagina/p-n-van-eyck-pleegde-plagiaat~b2985a02/>

114Cf. de roman: *Le grand écart* (1923).

115https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Fudayl_ibn_%27Iyad

116[https://nl.wikipedia.org/wiki/Hafez_\(dichter\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Hafez_(dichter))

1273)¹¹⁷. Nog andere versies vindt men in de vertellingen van *Duizend en één nacht*¹¹⁸, verteld door de Perzische Sjeherazade¹¹⁹. Deze worden allemaal voorafgegaan door de Babylonische¹²⁰ Talmoed,¹²¹ (commentaren van geleerden op de Tenah of het Oude Testament), waar de engel des doods twee dienaren komt halen van koning Salomon die hen nog snel laat wegbrengen naar Luz¹²²... tot groot genoegen van deze engel die ze immers daar moest gaan halen.¹²³

Isfahan is het laatste woord van het gedicht van P. N. Van Eyck en de eerste woorden beschrijven degene die het gedicht debiteert, met name: “ *Een Perzisch Edelman*. ” Isfahan ligt in Iran en tot 1935 heette Iran, Perzië (naar de bewoners, de 'Pars'). Edoch, de oorspronkelijke naam van Perzië was Iran, het land van de Ira niërs of de 'Ariërs', wat wil zeggen 'edelen'.

117https://nl.wikipedia.org/wiki/Jalal_ad-Din_Rumi

118<https://nl.wikipedia.org/wiki/Duizend-en-ee-nacht>

119*Sjeherazade* is tevens de titel van een symfonische suite uit 1888 van Rimski-Korsakov.

120Er bestaat ook een Jeruzalemse Talmoed.

121*Babylonische Talmoed*, Sukka 53a.

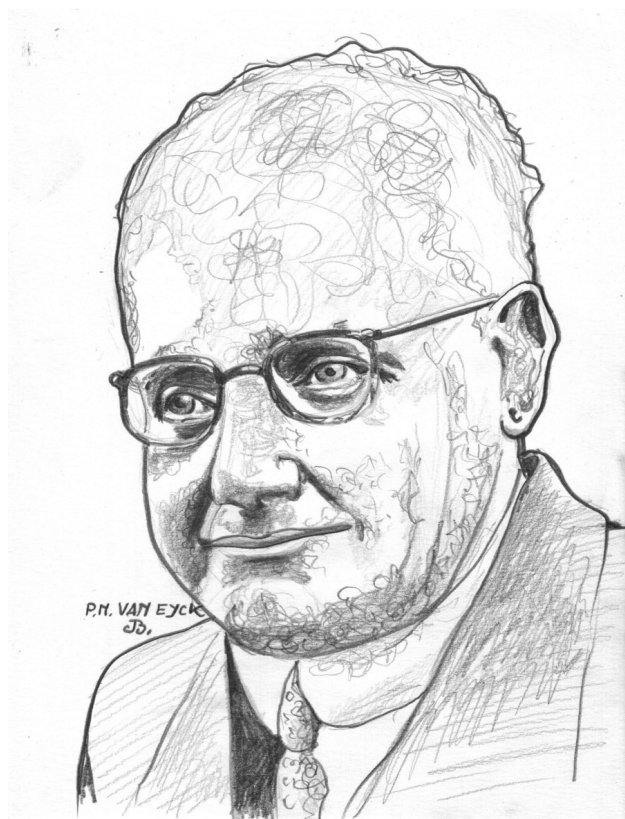
122Ook: Bethel, in het kand van Kanaan. Zie:

[https://www.biblija.net/biblija.cgi?](https://www.biblija.net/biblija.cgi?Bible=Bible&set=10&l=en&pos=1&qall=0&idq=0&idp0=34&idq=34&q=Luz)

[Bible=Bible&set=10&l=en&pos=1&qall=0&idq=0&idp0=34&idq=34&q=Luz](https://www.biblija.net/biblija.cgi?Bible=Bible&set=10&l=en&pos=1&qall=0&idq=0&idp0=34&idq=34&q=Luz)

123Voor de oorspronkelijke tekst, zie:

<https://www.sefaria.org/Sukkah.53a.10?lang=bi>

Van Eyck schreef zijn gedicht voor de opkomst van de NSDAP, de nazi-partij van Adolf Hitler maar in 1926 was er al sprake over de rassentheorie waarop Hitler tuk was: hij geloofde dat het Duitse volk, de Germanen, Ariërs waren, het 'edele ras', met dezelfde oorsprong als het volk van Iran, een oorsprong die ook de bewoners van Indië delen: de term 'Ariër' is het Sanskriet (Oud-Indisch) voor 'edele', wat slaat op de Indiërs.

De Ariërs of 'edelen' werden in door de nazi's benutte, pseudo-wetenschappelijke explicaties beschouwd als de (spirituele en dus te fokken) superieuren. Met de (materialistische en dus te steriliseren) 'inferieuren' bedoelde men dan logischerwijze de sprekers van 'de andere taalgroep', namelijk de Semieten, de joden.

De vijandigheid tussen de Ariërs en de Joden is wellicht zo oud als hun respectievelijke taalgemeenschappen en in 2012 moesten wij reeds het volgende neerpennen: *“Vandaag (19-02-2012) lopen de spanningen tussen Iran en het Westen hoog op. Zoals bekend, verdenken de Verenigde Staten Iran ervan aan de bouw van kernwapens te werken. Het is een project waarvan sommigen berekend hebben dat die wapens er weldra al kunnen zijn. De na de Tweede Wereldoorlog gestichte jodenstaat Israël vreest er nu voor door zijn aartsvijand daadwerkelijk aangevallen te zullen worden.”*¹²⁴

Isfahan, de stad die ten tijde van de Safawiden de bloeiende hoofd- en cultuurstad was waarmee de Portugezen en de Oost-Indische Compagnie handel dreven in onder meer parels, zijde en Arabische gom totdat in 1766 de Perzen opnieuw aan de macht kwamen, haalde het nieuws als de plaats in Iran met de dertien universiteiten en de omstreden kerncentrales.

Vanmorgen (19 april 2024) blokten de kranten dat deze nucleaire installaties in Isfahan in de vroege ochtend

¹²⁴Zie ons artikel d.d. 19.02.2012, getiteld: “Iran en P.N. Van Eyck”: <https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=1638609>

werden gebombardeerd met drones en raketten vanuit Israël als een wraakactie op de Iraanse aanval op Israël die dan weer een wraakactie was van de Iraniërs op de Israëlische aanval op een van hun consulaten enkele weken geleden.

Isfahan of Isphahan - de stad klinkt sprookjesachtig zoals de vertellingen van Duizend en één nacht, maar zij klinkt ook wiskundig, denk maar aan de wet van Meden en Perzen waarvan sprake in de Bijbelboeken Ester (1:19) en Daniël (6:9)¹²⁵ en zij doet ook denken aan de oorsprong van 'onze' Arabische cijfers (al komen die uiteindelijk uit India en meer bepaald uit het Brahmi-schrift.) Maar meer nog doet de streek daar denken aan de chemie: het woord 'chemie' vindt zijn oorsprong in Arabië als het woord 'Al-kimia', wat betekent: '(de leer van) het zwart', de zwarte kunst, verwijzend naar de scheikundige wetenschap voor het omzetten van onedele metalen in goud, de alchemie, die de oorsprong is van de chemie.

Er is geen logisch aantoonbaar verband maar het bekende chiasme van Czerpko Von Reitgersfeld (1605–1660) indachtig dat luidt: “*Anfang im Ende. Ende im Anfang*”¹²⁶, is uitgerekend de streek van de oorsprong

¹²⁵https://nl.wikipedia.org/wiki/Wet_van_Meden_en_Perzen

¹²⁶“*Anfang im Ende, Ende im Anfang: Das Ende, das du suchst, das schleuß in Anfang ein,/Wilt du auf Erden weis', im Himmel seelig seyn.*” (Daniel Czepko von Reigersfeld: *Geistliche Schriften*, Breslau 1930, S. 220.) <http://www.zeno.org/nid/20004664981> Daniel Czepko von Reigersfeld schreef ook een rede vanuit zijn graf. Zie: Zie: Daniel Czepko von Reigersfeld, *Rede auß meinem Grabe* : <http://www.zeno.org/Literatur/M/Czepko+von+Reigersfeld>.

van de chemie meteen de plek waar zij heden rondspookt op zoek naar haar ultieme bestemming, haar grootste maar ook giftigste vrucht.

2

Zelfs de wijze koning Salomon weet geen raad met het noodlot, zo blijkt uit de commentaren op een van de oudste geschriften van onze beschaving¹²⁷: hij tracht het noodlot te verschalken door de dienaren van de wijsheid op te bergen in een afgelegen oord maar het is uitgerekend daar dat de dood hen halen moet¹²⁸ - de plek in kwestie heet in het gedicht van P. N. Van Eyck: Isfahan, de historische cultuurstad, ooit een belangrijk centrum in de wereldhandel, waar nu dertien universiteiten staan alsook opwerkingsfabrieken, naar men zegt voor de aanmaak van een kernbom.

Dat alles in het oord waar vandaan onze cijfertekens afkomstig zijn waarmee wij tellen wat wij verzameld hebben, de instrumenten van de hebzucht, attributen van de rijkdom, het oord waar de zwarte kunst ontstond, de Al-kimia of de alchemie, de wetenschap omtrent de 'steen der wijzen' waarmee alles in goud kon worden veranderd, de wetenschap van Mammon die nu over de hele wereld heerst en die de naam 'chemie' draagt en van wie het neusje van de zalm, de kernbom is, die evenals de geldgod heerst over de wereld en die

+Daniel/Gedichte/Rede+au%C3%9F+meinem+Grabe/Rede+au%C3%9F+meinem+Grabe

127Namelijk de *Babylonische Talmoed*, Sukka 53a.

128Zie: <https://www.sefaria.org/Sukkah.53a.10?lang=bi>

er daarom mee samenvalt: wie over kernbommen beschikken, bezitten ook al het goud van deze aarde; zij bezitten dan zoveel goud dat ze de hele wereld kunnen vernietigen in één klap, want dat is wat gebeurt als alle dingen in goud worden veranderd, dat was het lot van de machtige koning Midas die lelijke ezelsoren kreeg en die uiteindelijk door honger om het leven kwam. *“Les extrêmes se touchent”*.

Of alles nu verandert in goud ofwel in as: het maakt niet uit, het eindproduct is steeds hetzelfde: één god die heerst over de dingen en de mensen (die er niet meer zijn), één waarheid en één kunst, één wetenschap, één winnaar.

“Les extrêmes se touchent”: het goud en de atoombom, alle macht over de wereld en de totale vernietiging, de rijkdom en de bittere ellende, de schittering van goud en het zwarte roet, de zwarte kunst en de heilige wetenschappen, Lucifer en het genie, het summum van kunde en de onbestuurbaarheid van alles, de illusie van wereldheerschappij en de totale slavernij, de arrogantie van de zelfverzekerdheid en het verlies van alle zekerheden, de felste lichtflits en de diepste duisternissen, de zon en de hel, het leven en de dood, de eerste oorsprong in de oerknal en de terminale knal van de bestemming.

“Wij zijn de heersers der aarde”, maar dit keer zijn het de kernbommen die dit liedje zingen, nu alles letterlijk uit de hand gelopen is. Want niemand houdt de teugels nog in de hand: het vierspan paarden uit de Apocalyps

galoppeert in deze dagen teugelloos een nieuwe zondvloed tegemoet terwijl het vuur ontbrandt: water en vuur, de extremen komen samen, water in de felste hitte wordt omgezet in waterstof: de waterstofbom, het eindproduct van de extremen die met elkander botsen, het begin in het einde, het einde in het begin.

“O Mensch/ du Grab der Eitelkeit”, aldus vangt zij aan, de rede vanuit zijn graf, van Czerpko von Reigersfeldt: “Triet her zu diesem Grabe: Schau was ich dir/ du Raub der Zeit/Darein geleget habe.”¹²⁹

En het vierspan draaft door de luchten: het witte paard met de teruggekeerde Christus:

“En ik zag hoe het Lam het eerste van de zegels opende en ik hoorde een van de vier dieren met een stem als van een donderslag zeggen: Kom en zie! En ik zag en zie, een wit paard, en Hij Die erop zat, had een boog. En Hem was een kroon gegeven en Hij trok uit, overwinnend en om te overwinnen.”¹³⁰

Het vuurrode paard van de oorlog:

“En toen het Lam het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! En een ander paard, dat rood was, trok uit, en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te

129Daniel Czepko von Reigersfelds Rede vanuit zijn graf. (*Rede auß meinem Grabe*) :

<http://www.zeno.org/Literatur/M/Czepko+von+Reigersfeld,+Daniel/Gedichte/Rede+au%C3%9F+meinem+Grabe/Rede+au%C3%9F+meinem+Grabe>

130 Openbaring 6:1-2.

nemen, en te maken dat men elkaar zou afslachten. En hem werd een groot zwaard gegeven.”¹³¹

Het zwarte paard van de honger:

“En toen het Lam het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart paard, en hij die erop zat, had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde te midden van de vier dieren een stem zeggen: Een maat tarwe voor een penning, dat is het dagloon van een arbeider. en drie maten gerst voor een penning. En breng de olie en de wijn geen schade toe.”¹³²

131 Openbaring 6:3-4.

132 Openbaring 6:5-6.

Het vaalgele paard van de dood:

“En toen het Lam het vierde zegel geopend had, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie: een grauw paard en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde. En toen het Lam het vierde zegel geopend had, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie: een grauw paard en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde.”¹³³

3

¹³³Openbaring 6:7-8. De citaten telkens volgens de herziene Statenvertaling:
<https://herzienestatenvertaling.nl/teksten/openbaring/6>

“*Wij zijn de heersers der aarde*”¹³⁴: het piratenlied van de katholieke scouts waarin onder meer de arend en de leeuw figureren, doet denken aan het “*lied van de overwinning*” uit de *Apocalyps* van Johannes en lijkt wel daarop geënt.¹³⁵ Alvast wordt het nu gezongen vanuit de vier uithoeken der aarde en niet door koorknapen

134 Dit is de tekst van het zeeroverslied “*De machtigste koning*” van de katholieke jeugdvereniging, de scouts: “*De machtigste koning van storm en van wind/is de arend geweldig en groot./De vogels zij sidd'ren en vluchten van angst/voor zijn snavel en klauwende poot./Als de leeuw verheft zijn gebrul des nachts/dan verschrikt hij de dieren er mee./Ja, wij zijn de heersers der aard,/de koningen van de zee./Tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, hoi hoi./Ja, wij zijn de heersers der aard,/de koningen van de zee./Verschijnt er een schip op de oceaan/dan juichen wij luide en wild./Ons trotse schip als een pijl uit de boog/vliegt terstond door de wateren zilt./En de koopman wordt bang en hij siddert van angst,/de matrozen verwensen die dag./En daar klimt de mast langs omhoog,/onze bloedrode zeeroversvlag./Tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, hoi hoi./Ja, daar klimt de mast langs omhoog,/onze bloedrode zeeroversvlag./Wij werpen ons op het vijandige schip/als een wegslingerende speer./De kanonnen dreunen, 't geweer knalt rondom/en de enterbijl hakt keer op keer./En reeds zinkt de vlag van de vijand omlaag,/overwinningsgeroep klinkt alom./Lang leve de bruisende zee,/lang leve de zeeroverij./Tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, hoi hoi./Lang leve de bruisende zee,/lang leve de zeeroverij./En is overwonnen ons laatste gevecht,/en is de laatste overwinning behaald./Dan fluks onze wrakkige schuit naar de duivel/gestuurd en ter helle gedaald./En als satan dan onze wil niet doet,/ai, dan rooste-ren wij hem eens fel./Want wij zijn de heersers der aard/en willen het ook zijn in de hel./Tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, tirallala, hoi hoi./Want wij zijn de heersers der aard/en willen het ook zijn in de hel.*” Zie: [https://nl.scoutwiki.org/Zeeroverslied_\(de_machtigste_koning\)](https://nl.scoutwiki.org/Zeeroverslied_(de_machtigste_koning))

of engelen maar door minstens een kleine dertienduizend kernkoppen.¹³⁶ Deze kernkoppen zijn vandaag de heersers der aarde.

Kernkoppen te land, ter zee en in de lucht, al dan niet gewild refererend naar de beesten uit *Openbaring*. Alvast roept het aantal van die kernkoppen een nieuwtestamentisch verhaal op zoals het wordt verteld door de oudste evangelist, Marcus; het is het verhaal van een duiveluitdrijving waarbij de boze geest over zichzelf declameert: “*Mijn naam is Legioen, want wij zijn met velen.*”¹³⁷

Kernkoppen kunnen weliswaar niet zingen maar het lied wordt gezongen en de zangers van het lied zijn naar eigen zeggen of zingen “*de heersers der aarde*” en dat zijn nu ontegenzeggelijk de kernkoppen. Kern-

135 Zie: *Openbaring*, 15:3-4: “*Zij bespeelden de harpen Gods en zij zongen het lied van Mozes, de dienstknecht van God, en het lied van het Lam: Groot en wonderbaar zijn uw daden, Heer, God Albeheerser./Rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen,/o Koning der eeuwen. Wie zou, o Heer, niet vrezen/en uw naam niet verheerlijken?/Want Gij alleen zijt heilig./En alle volken zullen komen/en U aanbidden,/omdat uw gerechte oordelen/openbaar zijn geworden.*” (Willibrordvertaling 1975:

<https://rkbijbel.nl/kbs/bijbel/willibrord1975/neovulgaat/apokalyps/15>
)

136Morgen 22 april 2024 worden de cijfers geüpdatet van het SIPRI (*Stockholm International Peace Research Institute*) dat zichzelf betitelt als “*The independent resource on global security*” maar op 12 juni 2023 waren er op de wereld 12.512 kernkoppen waarvan 9576 operationeel en het aantal stijgt voortdurend. Zie:

<https://www.sipri.org/>

137 Zie: *Marcus* 5:1-20.

koppen kunnen ook niet heersen, het zijn instrumenten in handen van mensen maar het zijn *uit de hand gelopen* instrumenten en derhalve instrumenten *uit de handen* van mensen. Dat betekent dat de mensen deze instrumenten niet meer beheersen en er dus door beheerst *worden*: kernkoppen zijn muitende instrumenten of piraten.

De heersers der aarde zijn onpersoonlijk maar dat impliceert niet dat het louter dingen zijn en het zijn ook geen instrumenten omdat zij niet langer door mensen worden beheerst: het zijn entiteiten die de mensen geïnstrumentaliseerd hebben; entiteiten die mensen tot hun instrumenten hebben.

Nu zegt men vaak dat mensen het instrument kunnen zijn van idealen maar dat is hier zeker niet het geval: waar piraten heersen over mensen, worden mensen gechanteerd en zijn mensen gijzelaars. Het mensdom wordt gegijzeld door de huidige heersers der aarde, de kernkoppen.

Nu zijn de kernkoppen allerm minst producten van verstandig overleg: zij zijn producten van angst, van overheersingsdrang en van haat en dat zijn dierlijke emoties. Kernkoppen zijn materialisaties van lagere, dierlijke emoties en driften. In het wereldwijde kernarsenaal hebben de meest beestachtige instincten waarvan wij dachten dat zij ficties waren ofwel louter gewaarwordingen, een stoffelijke vorm gekregen. De kernkoppen zijn de lichamen van boze geesten.

De heilige wetenschappen hebben geen hemel op aarde gerealiseerd, zij hebben er niet voor gezorgd dat de mens onafhankelijker werd en vrijer, dat hij zelf zijn lot in handen kon krijgen en kon gaan heersen over de aarde. De menselijke drang naar kennis weerspiegelt de eerste zonde, het eten van de verboden vrucht van de boom van de kennis op aandrang van de slang die de eerste vrouw verleidde: *“Heeft Hij u verboden om te eten van de appel? Heeft Hij gezegd dat, als gij er van eet, gij zult sterven? Hij liegt! Want gij zult niet sterven als gij van de appel eet, wel neen: als gij van de appel eet, zult gij aan Hem gelijk worden!”*¹³⁸ De hoogmoed heeft de mens in de hel gestort.

Immers, bestaat er een vuur dat brandt zoals een kernbom brandt? En indien wij vergingen door het vuur van de bom, dan was onze pijn slechts van korte duur - een flits - maar nu blijft de pijn duren, daar de hel zich in puur geestelijke vorm manifesteert, met name als een dreiging: een dreiging is een voortduren van het gevreesde kwaad vooraleer het zich voltrokken heeft,

138 Zie: *Genesis 3:1-5*. De oorspronkelijke tekst luidt: *“De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.”* (Vertaling volgens de herziene Statenvertaling: <https://herzienestatenvertaling.nl/teksten/genesis/3#1>)

waardoor het zich alsnog voltrekt maar dan wel met de meest denkbare wreedheid. Wreder is ondenkbaar want er kan geen einde aan komen omdat dit einde niet gewild kan worden omdat dit alleen nog het lichamelijke einde kan zijn.

4

*“Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen,
en het verstand der verstandigen zal Ik verdoen.”*
(1 Korintheërs 1:19-21)

Dreiging is het sleutelwoord. Onzekerheid. Onwetendheid. En uitgerekend dat is het resultaat van de wetenschappelijke bedrijvigheid, van de wil tot weten.

La volonté de savoir is een collegereeks (en tevens de titel van het eerste volume van het boek *Histoire de la sexualité*) van een der grootste wijsgeren van de afgelopen eeuw, de Franse filosoof en psycholoog Michel Foucault uit 1971. Foucault is structuralist, wat wil zeggen dat hij geen verklaring van de dingen ziet door hun genese maar wel door hun structuur.

We hebben Foucault eerder ontmoet in verband met de problematisering van het spreken van waarheid - de zogenaamde *parrhêsia* - naar aanleiding van de coronacrisis, waar hij betoogt dat *“het spreken van waarheid in een democratie structureel onmogelijk is”*.¹³⁹ de de-

139 Zie: Foucault, Michel. *De moed tot waarheid. Het bestuur van zichzelf en de anderen II, Colleges aan het Collège de France (1983-1984)*, met woord vooraf en redactie door François Ewald en Alessandro Fontana. Situering en redactie door Frédéric Gros. Vertaling door Ineke van der Burg. Uitgeverij Boom, Amsterdam

mocratie kan immers de goede van de slechte redenaar niet onderscheiden omdat zij gehoor moet geven aan de meerderheid (de slechtsten) terwijl de besten in de minderheid zijn.¹⁴⁰ Immers, de vrijheid om het woord te nemen, is aan allen, wie dan ook, gegeven,"¹⁴¹ dus ook aan dronkaards, gekken, dieven en vleiers, wiens meningen het algemeen belang schaden maar ook het belang van het individu dat dit spreekrecht goed gebruikt.¹⁴² Op die manier wordt de waarheid door de wereldse machten *structureel* verbannen.¹⁴³

De wereldse machten verbannen de waarheid structureel maar ook God, die de waarheid is, wordt aldus structureel verbannen. En dan volgt uiteraard ook de mens, die wordt herleid tot een knooppunt van relaties. De structuren maken dat het werktuig meester van zijn meester wordt, dat kernkoppen gaan heersen over mensen, dat zij van mensen hun instrumenten maken en hun 'wil' situeert zich zoals eerder gezegd niet in verstandelijk overleg: zij zijn producten van angst, overheersingsdrang en haat en dat zijn dierlijke emoties. Het in werking treden van kernkoppen wordt 'gestuurd'

2011, [Oorspronkelijk: *Le courage de la vérité. Le gouvernement de soi et des autres II. Cours au Collège de France (1983-1984)*, Paris: Gallimard/Seuil 2009].2011), pp. 60-67. Zie ook: *Panopticum Corona. Artikels Pasen 2018 – Pasen 2021*, Jan Bauwens, Serskamp 2021 (ISBN: 978-90-775-3200-3): zie daarin de paragraaf, getiteld: *De structureel verbannen waarheid*, in het vierde deel, getiteld: *Het tijdperk van de leugens*, p. 689.

140 Foucault, Michel. (2011), pp. 57-58.

141 Foucault, Michel. (2011), pp. 57-58.

142 *Panopticum Corona*, p. 690.

143 *Panopticum Corona*, p. 877. Zie ook vanaf p. 689.

door *onbewuste* structuren, zodat wij konden zeggen dat kernkoppen materialisaties zijn van lagere driften. De kernkoppen zijn de lichamen van boze geesten.

Foucault grijpt inderdaad terug naar de dieptepsychologie volgens welke het menselijke handelen geregeerd wordt door onbewuste structuren, zodat van (bewuste) wil en van vrijheid geen sprake meer kan zijn.¹⁴⁴ Sommigen verwijten dat aan Foucault, als zou hij aldus voor verantwoordelijkheid op de vlucht gaan maar dat neemt de oorsprong van de dreiging in dierlijke gevoelens van angst, machtswellust en haat niet weg en de heerschappij van zijn wapens over de mens illustreert dat overvloedig.

De wil tot weten resulteert in onwetendheid: contraproductiviteit of tegendoelmatigheid blijkt een juk waaronder het mensdom gebukt gaat van in de vroegste tijden en de tragediespelen uit de Oudheid staan er bol van. Meer nog: onwetendheid is een vaste ingrediënt geworden van het weten zelf daar de kennis zich vandaag alleen nog kan uitdrukken in waarschijnlijkheden. De waarheid zelf is zoek, is dood, zoals ook god dood is en wat overblijft, is de gissing of de gok, de overgave aan een blind lot dat alsnog wordt getart middels het kansspel waarin elke wetenschap getransformeerd werd zodat zij niet langer 'positief' mag heten omdat de waarheid niet langer gelijk is aan 'ce qui peut être posé'.

¹⁴⁴Zie ook: Bernard Delfgauw, *De wijsbegeerte van de 20e eeuw*, Wereldvenster Baarn, 1976 (1957), p. 177v.

De waarheid wordt gecalculeerd en wel op structurele gronden met het oog op winst omdat de *condition humaine* nu eenmaal van ons vraagt dat wij er *zijn* vooral-
eer wij zullen kunnen *kennen*. Winst heeft het laatste woord waar het lichaam, dat moet zien te overleven waar de geest aan het woord wil komen, zich bevindt op een territorium dat belaagd wordt - in de eerste plaats door de onwetendheid die gelijk is aan de onzekerheid en dus door de wil tot weten, die de wil is tot godengelijkheid, welke zich manifesteert in de gehoorzaamheid aan de slang, de list, de verschalking van uiteindelijk de waarheid en die verschalking is de leugen zelf, de onwaarheid of wat niet waar *kan* zijn.

Het lijkt in de structuur van de werkelijkheid zelf ingebakken dat wie zich verzetten tegen God of dus tegen de waarheid, wel moeten belanden in een 'werkelijkheid' die helemaal niet waar *kan* zijn: zij glijden naar een fictie af, een spel dat slechts verliezers heeft, zoals dat bij uitstek voor de oorlog geldt, de zogenaamde 'vader aller dingen'. Wie zich verzetten tegen de waarheid, belanden in een kansspel waarbij zij spelen met wat allerm minst een spel is en dat is het leven. Men kan niet liegen zonder zijn leven op het spel te zetten en daarvan getuigen de dertienduizend kernkoppen die aldus aan alle uithoeken van de wereld alsnog aan de waarheid herinneren.¹⁴⁵

145 Tekst d.d. 19-22 april 2024.

De lugubere sprookjes van extreemrechts

– *Omsk Van Togenbirger, de verkiezingen staan voor de deur, binnen een goede maand is het zo ver en op 9 juni zal de teerling geworpen zijn. Er wordt gevreesd dat extreemrechts aan het bewind zal komen. Is die vrees terecht?*

OVT: Als je bedoelt of de vrees dat extreemrechts aan het bewind komt, terecht is, dan denk ik dat dit het geval is. Bedoel je echter in vraag te stellen of het bewind van extreemrechts te vrezen valt, dan denk ik andermaal bevestigend te moeten antwoorden.

– *Waarom dan is een bewind onder extreemrechts te vrezen?*

OVT: Om meer redenen uiteraard maar in de plaats omdat de programma's van extreemrechts ons de dieperik zullen in helpen.

– *Hoezo?*

OVT: Omdat zij niet ontsprongen zijn aan verstandelijk overleg. Extreemrechts is populistisch en populistten zetten in hun programma wat de kiezers vragen. Of het ook nog uitvoerbaar is, laat hen in eerste instantie koud.

– *Een voorbeeld?*

OVT: Neem het onderwerp bij uitstek, twee onderwerpen eigenlijk: de koopkracht en het vreemdelingenbe-

leid. Extreemrechts wil de illegalen weg en tegelijk beloven zij meer koopkracht maar die twee zijn onverenigbaar.

– *Waarom?*

OVT: Omdat illegalen slavenwerk verrichten. Als deze goedkope arbeidskrachten er niet meer zijn, wordt alles veel duurder.

– *Is dat aantoonbaar?*

OVT: Ik herinner mij een artikel van twintig jaar geleden van de hand van Sara Frederix, het verscheen in het magazine MO*.¹⁴⁶ Zij verwijst naar de Nederlandse socioloog Godfried Engbersen die betoogt dat zonder illegalen onze economie in elkaar zou storten.

– *En waarom dan?*

OVT: In België leven naar schatting tenminste honderdvijftigduizend mensen zonder papieren, maar wellicht een pak meer: zij leven ondergedoken want zij worden tewerkgesteld in het zwarte circuit. Frankrijk telt er driehonderdduizend, gans Europa drie miljoen en de V.S. tien miljoen.

– *En dat zijn cijfers van twintig jaar geleden?*

OVT: Inderdaad: sindsdien gaat het alleen maar in stijgende lijn. En ik citeer uit het artikel: “*Hoe meer de*

¹⁴⁶Sara Frederix, *Pak alle illegalen op en de economie stort in elkaar*, MO*, 28 maart 2006. Zie: <https://www.mo.be/artikel/pak-alle-illegalen-op-en-de-economie-stort-elkaar>

voordeur van Fort Europa wordt vergrendeld, hoe meer mensen door de achterdeur binnenkomen.”

– Hoeveel verdienen zij dan?

OVT: Waag het maar niet hen aan te spreken of je krijgt te maken met hun werkgevers! Noord-Afrikanen en Oost-Europeanen werken hier voor een uurloon van één euro, dat is twintig keer goedkoper dan de legale arbeidskrachten en zij doen dubbele shifts en meer; zij kosten niks aan de ziekenkas en aan het pensioenfonds, ze doen meestal afmattend, ongezond en gevaarlijk werk en hebben geen rechten, behalve dan onderwijs voor de kinderen en dringende medische hulp. Reken maar uit: zij zijn zeker dertig keer goedkoper dan legale arbeiders.

– Dan zouden zij hetzelfde presteren als tweeënhalf miljoen geregulariseerde werkers?

OVT: Dat is goed gerekend. Het aantal werkende Belgen bedraagt vijf miljoen, maar dat is alleen op papier zo; iedereen weet dat meer dan de helft van hen weliswaar een job hebben maar in feite weinig bijbrengen.

– Dan wordt zowat de helft van de arbeid gepresteerd door onze illegalen?

OVT: Zeer zeker. En reken nu maar uit wat er zou gebeuren met de levensduurte als zij allemaal het land werden uitgezet, zoals extreemrechts het zegt te zullen regelen.

– Maar de politici weten dat dan toch!?

OVT: Zeer zeker. Sara Frederix beschrijft met voorbeelden dat Europese politici illegale arbeiders met rust laten zolang ze onzichtbaar werken. Ze gaan te werk op dezelfde manier als de mensenhandelaars en de huisjesmelkers die zij geacht worden te bestrijden. En men dacht dat de struisvogelpolitiek niet zou kunnen blijven duren.

– *Extreemrechts zal er een eind aan maken?*

OVT: Ten koste van de koopkracht? Vergeet het! Dan krijgen ze geen enkele stem meer. Hun programma is gewoon onuitvoerbaar. Wie stemmen voor extreemrechts geloven in sprookjes. Zij willen dus alleen de macht en eenmaal ze die hebben, zullen ze die *vasthouden met alle beschikbare middelen*.

– *Zoals?*

OVT: Hoe behoudt Poetin zijn macht? Een dictatuur vestigen, alle tegenstanders vergiftigen en oorlogen beginnen. Hoe gaat het refrein ook alweer?

– *“Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen!”*

OVT: Goed zo!

– *Hemeltje...*¹⁴⁷

¹⁴⁷Tekst d.d. 24 april 2024.

Extreemrechts en drogredeneringen

De waarheid heeft zoals geweten heel veel te maken met eerlijkheid maar uiteraard hangt het feit of men de waarheid te horen krijgt ook af van de kwaliteit van het redeneren: correct redeneren is voor de waarheid even belangrijk als voedsel dat is voor ons leven. En correct redeneren heeft alles te maken met de logica, die daarom ook wel redeneerkunst wordt genoemd en het gaat hier om eenvoudige doch onontbeerlijke filosofische en mathematische principes. De logica houdt zich dus ook bezig met foutieve redeneringen of dus met zogenaamde drogredenen en een van de meest hardnekkige drogredeneringen bestaat erin dat met er soms toe neigt om implicaties om te keren. In eenvoudige bewoordingen wil dat zeggen dat er een sterke drang bestaat om de implicatie met de equivalentie te gaan verwisselen. Het gaat om dezelfde drang als de drang om waarheid met waarschijnlijkheid te gaan verwisselen. Om dit met een voorbeeld te verduidelijken, nemen we de volgende 'als-dan-redenering' ('implicatie'): "*Als het regent, dan wordt de straat nat.*" Uit dat gegeven volgt echter niet: "*Als de straat nat is, dan regent het*" en wel omdat het nat worden van de straat ook andere oorzaken kan hebben dan regen. Het is weliswaar *waarschijnlijk* dat het geregend heeft als de straat nat is, maar *zeker* is dat in geen geval.

In het gegeven voorbeeld is het zeer duidelijk dat men de implicatie niet mag omdraaien: iedereen kan zich onmiddellijk indenken dat een natte straat ook het gevolg kan zijn van hagel en sneeuw of van aan de gang

zijnde rioleringswerken en wat al niet meer. Maar het bedrog in de redenering kan ook bijzonder onduidelijk zijn en dat is nu het geval inzake de genoemde drogreden waar zij te maken heeft met het verband tussen gezondheid en volksgezondheid.

Het is namelijk zo dat als alle mensen gezond zijn, de volksgezondheid daar dan wel bij vaart maar het is niet noodzakelijk zo dat een uitstekende volksgezondheid altijd het gevolg is van de gezondmaking van alle mensen. Adolf Hitler bijvoorbeeld koesterde het (voor een groot stuk ook uitgevoerde) wrede plan om de volksgezondheid te verbeteren door alle zieken en gehandicapten te vermoorden: hij verving hoogopgeleide artsen gewoon door beulen en klaar was kees. Een uitstekende volksgezondheid weliswaar maar die was helemaal niet het gevolg van de gezondmaking van de alle mensen en nog veel minder was zij de vrucht van een voortreffelijke geneeskunde.

Want dat is wat men wel geneigd is om te gaan denken als men vaststelt dat bijna iedereen in het land blaakt van gezondheid: hier zijn artsen aan de slag die hun vak meester zijn - dat is men geneigd om te geloven. Als onder het nazistisch regime van het Duitsland van de oorlogsjaren en van het daaraan voorafgaande decennium het percentage van gezonde burgers toenam, was dit resultaat te wijten aan de massamoord op principieel alle zieke mensen.

Met dezelfde onbezonnenheid wordt op grond van dit goedkope bedrog dan ook alras de conclusie getrokken

dat het nazisme een toe te juichen regime is *want* dit regime levert de allerbeste volksgezondheidscijfers.

Hetzelfde geldt voor het liberalisme waarvan reeds het extreemrechts karakter zelf verdonkeremaand wordt door de bedrieglijke vlag van de vrijheid die de liberalen in hun vaandel voeren. De vrijheid van de ene bestaat niet zonder de vrijheidsinperking van de ander omdat vrijheid grotendeels een te verdelen koek is, precies zoals rijkdom. En zo belanden we bij de welstand en bij de economie: zoals er niet noodzakelijk een oorzakelijk verband is tussen een nazistisch regime en een goed ogende volksgezondheid, net zo min bewijst een zogenaamd 'gezonde economie' de welstand van alle burgers afzonderlijk.

Het omgekeerde is zelfs waarschijnlijker. Het gemiddelde inkomen van de doorsnee burger kan een weliswaar mooi cijfer zijn maar als wij weten dat de helft van alle rijkdom in handen is van slechts 1 procent van wereldbevolking¹⁴⁸, dan gaan wij ook inzien hoe bedrieglijk het fabeltje is dat een liberale economie ook zorgt voor een toename van de welvaart en van de vrijheid. In de twee genoemde gevallen zijn politieke regimes aan de orde waarvan de vlag de lading geenszins dekt.

Ook in de opvattingen over de zogenaamde oorzaken van de overbevolking, schuilen redeneerfouten of

148<https://www.hln.be/economie/nieuwe-studie-helft-van-alle-rijkdom-in-handen-van-slechts-1-procent-van-wereldbevolking~a64b876f/>

drogredeneringen en zo zijn er lui die geloven dat Afrikaanse armen aan de basis liggen van het overbevolkingsprobleem omdat zij geloven dat het hogere aantal kinderen dit probleem veroorzaakt, terwijl toch iedereen kan weten dat niet één doch twee factoren maken dat een territorium overbevolkt is en dat zijn enerzijds het bevolkingsaantal maar anderzijds uiteraard ook het verbruik en de afvalproductie per kop: hetzelfde territorium dat honderd rijken kan dragen, kan duizend armen aan die tien keer minder verbruiken en vervuilen. Als wij weten dat de rijkste één percent evenveel uitstoot als twee derde van de totale wereldbevolking (wat berekend werd door Oxfam),¹⁴⁹ hoeven wij helemaal niet te twijfelen aan het feit dat het culpabiliseren van de armen met betrekking tot dit probleem, een in moreel opzicht bijzonder verwerpelijke zaak is. Deze lafhartige stellingname wordt niettemin verdedigd door lui die zich bedienen van drogredenen waarvan aangenomen mag worden dat principieel elkeen ze kan detecteren en waarbij zij derhalve niet kunnen toegeschreven worden aan vergeeflijke vergissingen: veeleer volgen zij uit een opzettelijk bedrog, aangedreven door hebzucht en machtswellust. En dat is wel iets heel anders dan vrijheidsdrang.¹⁵⁰

¹⁴⁹<https://oxfambelgie.be/rijkste-1-procent-stoot-evenveel-uit-als-twee-derde-van-de-wereld>

¹⁵⁰Tekst d.d. 26 april 2024.

Het nationalisme en de dood

1

Nationalisme laat zich meestal definiëren als de overtuiging die stelt dat staat en natie *zouden moeten* samenvallen. De staat is het politieke gezag, de natie zijn de mensen die een (culturele) gemeenschap vormen. Nationalisten wensen in feite enkel natiestaten.

Jammer genoeg voor de nationalisten, bestaan natiestaten alleen maar in de fictie. In de werkelijkheid kunnen weliswaar taalgemeenschappen onderscheiden worden alsook cultuurgemeenschappen maar gelukkig zijn de leden daarvan geen gevangenen: zij verrijken zich met elkanders culturen, leren elkaars talen en kunsten aan, vermengen zich middels huwelijken en middels culturele en wetenschappelijke prestaties, volksverhuizingen, arbeid en zo voort.

Nationalisten zijn in hetzelfde bedje ziek als totalitaristen in de zin waarin Hannah Arendt het totalitarisme heeft verklaard: zij houden de fictie voor werkelijkheid en tegelijk miskennen zij de werkelijkheid; zij geloven in een fictie en spannen zich in om de werkelijkheid daar in te passen. Zij passen met andere woorden de voeten aan de schoenmaten aan in plaats van andersom. En voor het gemak produceren zij één schoenmaat, dezelfde voor iedereen. Zij herleiden de mensen tot een massa van allemaal gelijkaardige, vervangbare, reproduceerbare en manipuleerbare exemplaren. Arbeiders,

robots, soldaten, lijken. *Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.*

Het totalitaire systeem wordt aangehangen door een bijzondere categorie van simplisten of werkelijkheidsvereenvoudigers. Dat zijn mensen die de complexiteit van de realiteit niet aankunnen en die er dan naar streven om die te reduceren tot vereenvoudigingen die passen in hun eigen opvattingen *over* die werkelijkheid. En dat is uiteraard de wereld op zijn kop.

Een mooi voorbeeld daarvan is het geloof dat een Bijbelse God man en vrouw schiep en dat alle mensen zich derhalve moeten bekennen tot ofwel het man- ofwel het vrouw-zijn, inclusief al degenen die eigenlijk tot geen van de twee categorieën kunnen behoren omdat zij bijvoorbeeld geslachtskenmerken van de beide seksen hebben ofwel helemaal geen. Wie geloven in de Bijbel, miskennen aldus het bestaan van bijvoorbeeld hermafrodieten omdat die inderdaad helemaal niet bestaan in de door de Bijbel beschreven fictieve versie van de realiteit. Zij kunnen niet bestaan en zij moeten dus worden doodgemaakt, zo simpel als dat. Vandaar het bestaan van uitroeingskampen.

De Bijbel heeft zijn fictie maar de zaak is nu wel dat er meer religies bestaan: er bestaan meer hoofden die fantaseren en dus ook meer fictieve werelden. In hun streven naar het inpassen van de werkelijkheid in hun eigenste ficties, zijn die fictieve werelden derhalve gedoemd om met elkaar in botsing te komen. Jammer genoeg botsen dan niet zozeer de ficties onderling maar

vooral de levende mensen die ze aanhangen en die daardoor sterven.

Dat nog buiten beschouwing gelaten, ligt het voor de hand dat wie er naar streven om de werkelijkheid in fictieve voorstellingen ervan in te passen, gedoemd zijn om oorlog te gaan voeren. En zo stelt men vandaag vast dat de nationalist Poetin met zijn leger de Oekraïne binnenvalt om de Russen die daar wonen, weg te halen en in Rusland te gaan huisvesten. Ieder op het zijne. *Jedem das Seine*. En is dat niet de tekst in ijzeren letters boven het hek van Buchenwald?

Verder ligt het ook voor de hand dat de genoemde 'reparaties' dan ook eindeloos moeten doorgaan omdat de voorgeschiedenissen van alle volkeren uit niets anders bestaan dan uit vermengingen en verbasteringen.

Op die manier is het nationalisme ook verwant met het racisme. Indien er mensenrassen bestonden (wat op grond van wetenschappelijke bevindingen helemaal niet het geval *kan* zijn), dan zouden racisten ernaar streven om vermengingen te voorkomen en dus ook te verbieden en om nazaten van ouders die elk tot een ander ras zouden behoren, te liquideren of alvast te steriliseren. Dat zijn dan ook praktijken die met grote gretigheid beoefend werden onder racistische regimes zoals in nazi-Duitsland, met in hun zog ontelbare slachtoffers en onnoemelijk leed.

Nationalisme: het *lijkt* een legitieme overtuiging omdat elkeen recht heeft op een eigen mening. Zoals ook racisme een legitieme overtuiging lijkt. En zijn wij ook

niet vrij om te geloven wat wij graag geloven? Alleen zijn er meer religies en is er slechts één enkele wetenschap. Er is de mening dat er rassen bestaan in een realiteit *zonder* rassen. En er zijn ook meningen die helemaal niet met de feiten *kunnen* stroken.

Wij zijn met andere woorden vrij om voor onszelf een eigen realiteit te fantaseren. Maar het gaat echt fout waar we die middels wetten ook aan *anderen* opdringen.

Nationalisten zijn mensen die geloven in hun eigen leugens en die willen dat ook anderen daarin gaan geloven. Maar menigeen huivert nu reeds bij de gedachte dat als het in de verkiezingen enkele keren goed fout loopt, zijn nazaten op zekere dag op school in 't ochtendgloren de fiere Vlaamse leeuw zullen moeten staan zingen, zoals nu al aan de overkant van de Atlantische Oceaan kinderen dat met het Amerikaanse volkslied moeten doen. Kinderen die dan plichtsgetrouw gaan sneuvelen in Vietnam, Korea of Afghanistan. Sneuvelen in de strijd met kinderen die aan hun eigen volkslied trouw zijn. Hoe romantisch toch, die volksliederen! Hoe romantisch, de volkshelden! Maar helaas zijn zij per definitie zonder ook maar een enkele uitzondering mordsdood.

2

Nationalisme resulteert in oorlogen¹⁵¹: tegen de Europese Unie valt heel wat in te brengen maar als zij valt,

¹⁵¹<http://blog.seniorennet.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2597145>

keren wij terug naar jammerlijke politieke toestanden uit de twintigste of zelfs uit de negentiende eeuw en gaan de brokstukken van de Unie met elkaar in de clinch.

Die verbrokkeling is ook wat de andere politiek-economische grootmachten beogen sinds zij met lede ogen moeten toezien hoe na de stichting en de opmars van de E.U. de wereld ging beleggen in de euro in plaats van in de Amerikaanse dollar en in de munten van de andere politieke reuzen. In Europa werden nationalistische bewegingen uit de grond gestampt (of uit de sloot gehaald) en gesteund door onder meer de V.S.

Het meest bekende voorbeeld daarvan is de partij van de Brit Nigel Farage die met zijn UK Independence Party via een referendum in 2016 uiteindelijk met de Brexit Party in 2000 de Brexit gerealiseerd heeft, de eerste stap naar het beoogde uit elkaar vallen van de E.U.

De beurshandelaar Farage was partijleider en nadat hij in 1999 in het Europees parlement was gaan zetelen om de E.U. van binnen uit te gaan ondermijnen, werd hij nimmer verkozen maar uiteraard wordt hij door Amerikaanse geldschietters op handen gedragen en sinds 2017 werkt hij voor Fox News dat eigendom is van de als 'wreed' en 'sluw' bekende conservatieve en liberale mediamagnaat, multimiljardair en eigenaar van onder meer Wall Street Journal, Rupert Murdoch, die zowel in London als in New York de grote media bezit (en uiteraard ook in zijn geboorteland Australië) en die

grote invloed heeft op de Amerikaanse presidentsverkiezingen.¹⁵²

Rivaliserende grootmachten zaaien verdeeldheid in de E.U. middels steun aan de nationalisten en dezen zaaien op hun beurt ook nog eens verdeeldheid binnen de naties zelf waar zij met populistische programma's naar de macht dingen.

De enige hoop tegen het gegarandeerde onheil dat zij brengen, ligt bij de kiezer zelf: uiteraard moet men te allen tijde de vrijheid van mening blijven respecteren maar het is dan ook van prioritair belang dat onderscheid gemaakt wordt tussen enerzijds informatie en propaganda en anderzijds grove leugens en haatcampagnes: laat men het na om die laatste te bestraffen omdat men vreest voor de tirannie van de meerderheid, dan staat de deur naar de afgrond van burgeroorlogen (die meer te vrezen zijn dan alle andere oorlogen) wagenwijd open.

3

Nationalisten willen dat de veelkleurige werkelijkheid zich inpast in hun zwartwitfictie en zo vervoegen zij de totalitaristen die immers lijden aan dezelfde wanen: nazifanaten, bijbelaanbidders en alle andere werkelijkheidsontkenners verjagen wie niet passen in het door hen bedachte plaatje, als zij hen al niet massaal elimineren - via haatcampagnes met karaktermoord gevolgd door regelrechte uitroeiing.

¹⁵²De 92-jarige Murdoch zou enkele maanden geleden besloten hebben om Fox News over te laten en met pensioen te gaan.

Op de vraag waarom zij dat dan doen, moet het antwoord helemaal niet verder worden gezocht dan in een reactionaire poging om het verbondenheidsgevoel terug te winnen dat zij kwijt speelden ingevolge egoïsme en ongeremde hebzucht, aangezwengeld door een wereld die van alle mensen onderlinge concurrenten maakt op het heilige traject van de carrière: de krankzinnige wedloop van elke loonslaaf naar zijn eigen dictatuur - het groteske loon van het kapitalisme dat in niets verschilt van een gigantische lotto. Die schenkt aan het blinde lot de macht om één winnaar aan te duiden ten koste van miljarden gedesillusioneerden. Als klap op de vuurpijl blijft uiteindelijk dit ongeluk aan helemaal niemand bespaard daar zelfs de nieuwe miljardair alras zal ondervinden dat geluk geen koopwaar is.

Nationalisten zoeken het verbondenheidsgevoel in een gemeenschappelijke oorsprong die hen dan toelaat om te spreken in het meervoud van de eerste persoon, wat dan prompt hun veiligheidsgevoel een beetje restaureert dat zij verloren bij het schrokkerige verdelen van de taart der welvaart. *“Wat is er mis met een pensioen waarvoor je hebt betaald?”*, zo koppen vandaag de kranten met de woorden van zeven oud-senatoren die naar de rechter stappen omdat zij maandelijks honderden euro moeten verliezen nu hun uitkering van 7830 euro geplafonneerd werd - zij hadden immers gehoopt op nog eens 20 percent meer.¹⁵³ Maar het meervoud

153Het Nieuwsblad d.d. vandaag, 30 april 2024, blokt: “Zeven oud-senatoren vechten plafonnering van hun pensioen aan (dat hen toeliet om het op 7.813 euro bruto per maand vastgelegde plafond met 20

van het egoïsme is een fictie omdat de ene mist wat de andere teveel heeft en zo worden al wie gaan geloven in “*ons volk*” een flinke neus gezet: zij verkeren voortaan in het onvermogen om wie hen bestelen, aan te vallen daar zij zelf belijden hun volksgenoten te zijn.

Ook in de tijd van het nazisme was deze farce al courant: zoals destijds in de media gebracht door journalist Maurice De Wilde, bleek het enthousiasme van figuren zoals Staf Declercq met zijn *VNV* niets anders dan een voorwendsel waarachter extreemrechts gigantische premies opstreek om het geliefde Vlaanderen achter de rug van hun naïeve aanhang aan de Duitsers te verkopen. Zoals zijn volgelingen hem dat nu trouwens na-doen in hun vieze handeltje met de Chinezen en de Russen die straks dankzij hen hier komen binnenwandelen alsof onze tegenvoeters onze naaste volksgenoten waren.

De onderlinge rivaliteit ingevolge een mentaliteit van 'elk voor zich' kan niet overgaan in een gevoel van samen-horigheid door de creatie van gemeenschappelijke vijanden (inwijkelingen die in feite superproductieven zijn, uitgerangeerden die doorgaan voor profiteurs en wie dan ook door die verwende bende naar de maan worden gewenst) want die tactiek levert slechts *samen-zwering* op en dat is het gevoel deel uit te maken van een misdaadbende. Misdaadbendes, dat zijn ook de natiestaten of althans de elites die hen leiden, zodat an-

procent te overschrijden): “Wat is er mis met een pensioen waarvoor je hebt betaald?””:

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20240430_91149933

dermaal het citaat van Augustinus hier van kracht is: *“Zonder gerechtigheid, wat zijn naties anders dan grote roversbenden?”*¹⁵⁴

4

Nationalisten willen een fictie in de plaats stellen van de realiteit, een vereenvoudiging van de werkelijkheid, zodat die in hun hoofden past, en vooral: zodat die door hen beheersbaar wordt. Zij willen er controle over hebben zoals huisvaders controle hebben over vrouw en kroost. De nationalisten met hun natiestaat gaan op die manier dan ook de paternalistische toer op, wat bij mensen met wat zelfrespect toch aardig wat afkeer kan opwekken want een politicus is nu eenmaal helemaal geen vader en hij moet zichzelf ook niet in die hoedanigheid proberen op te dringen: hij zal meteen door de mand vallen bij al wie aan hun zelfstandigheid gehecht zijn en aan hun privacy en dat zijn tenslotte alle gezonde geesten.

Paternalisten wekken afkeer op de wijze waarop bemoeials dat doen en betweters maar nog het meest gelijken zij op lui die al te familiair gaan doen, die aantastelijk gaan worden of die zich een relationele status en betrokkenheid aanmeten die er helemaal niet is. Vriendschap moet van beide kanten komen; waar zij van één kant wordt opgedrongen, botst zij met de wil van de ander en is er alleen dwang, opdringerigheid en ongewenst contact en dat is machtsmisbruik.

¹⁵⁴Aurelius Augustinus, *De Civitate Dei*, IV, 4.: “*Remota iustitia quid sunt regna nisi magna latrocinia.*”

Wij weten heden allemaal hoezeer senioren in tehuizen te lijden hebben onder het gebruik van verkleinwoordjes als zij daar aangesproken worden, zittend in een rolstoel of bedlegerig. Alle goede bedoelingen ten spijt uiten heel wat ouderlingen bovendien de wens om meer met rust gelaten te worden door therapeuten allerhande die hen bezig moeten houden, wat bijzonder vermoeiend kan zijn omdat men geacht wordt om al die gestes te appreciëren en erbij te glimlachen terwijl men daar vaak gewoon gedumpt werd door de bloedeigen kinderen. Mensen die helemaal geen zin hebben om te lachen, lijden dubbel als zij de schijn op moeten houden, zij verwensen het gedoe van het meedoen met de 'leuke' bende die dat voor hen allerm minst is: zij vertoeven in de laatste jaren van hun leven op een plek waar zij niet thuis zijn, zeg maar in een ballingsoord en onder vreemden die moeten doen alsof zij naaste familie van hen zijn; de oudjes zien ook wel dat het verplegend personeel acteert en zij weten dat zij door hen vergeten worden als hun dagtaak erop zit, dat zij een eigen gezin hebben waarmee de verbannen geen zaken hebben en voor wie hun zorg onvoorwaardelijk is en gewenst. Geveinsde familiariteit is erger dan helemaal geen, zo legt ook Hannah Arendt het uit in haar studie over totalitarisme: verbannen zijn het liefst ver weg van wie hen verwensen. Ook voor huwelijken die gestrand zijn geldt dat de partners elkaars nabijheid niet meer verdragen.

Nu pogen nationalisten met hun natiestaat en met hun nadruk op 'onze' gemeenschappelijke afkomst, burgers

voor wie de staat een louter instrument is dat het menselijke functioneren regelt, om te smeden tot elkaars familieleden waarover zijzelf dan kunnen bazen zoals de pater familias dat doen mocht of de eerwaarde van destijds en zo gelijken zij op kerkse lieden die van alle jongens een soort van koorknapen willen maken ofwel vlaggenzwaaiers en van de meisjes danseresjes zodat zij kunnen worden aangewend om braaf en deemoedig hun groteske kermissen en festiviteiten op te luisteren. Als kers op de taart zullen op die hoogdagen de 'politieke leiders' 'schitteren' in pogingen om zich onder een bizarre vlag te profileren als redenaars terwijl hun speech de magen van de toehoorders in een kramp brengt zodat alleen de beleefdheid deze laatsten nog verhindert om de retors aan te manen marktkramer te worden - marktkramers doen het heel wat beter en zij irriteren niemand, zij handelen op hun terrein dat zij eigenhandig financieren. Maar de jeugd kan haar geboortepark niet ontvluchten en dient zich te schikken naar de grillen van de leiders van de natie; zij moet daarom worden getemd zoals weleer: *"Geloofd zij Jezus Christus, dag mijnheer pastoor!"* Of wat dacht u van: *"Heil Hitler!"*?

Het verzoek wordt geuit door de vooraanstaanden om geheel vrijwillig een deel van de vrije tijd op te offeren aan het inoefenen van - wat dacht u bijvoorbeeld van de zevensprong? *"En nu gaan we allemaal samen zingen!"*, aldus dirigeert de plaatselijke schepen van cultuur alle inzittenden van de autobus bij een uitje naar de historische stad Damme alwaar het museum van Tijn

Uilenspiegel zal worden bezocht en wanneer op de terugreis het gezelschap verzoekt om een noodstop, weerklinkt het vastberaden vanwege de baas van de bus dat de volgende plasplaats pas voor vijftientig kilometer verderop gepland werd.

Alle gekheid op een stokje maar worden dus die potentaten verkozen en krijgen zij hun zin, dan zullen in het ochtendgloren elke dag de kinderen van morgen in 't gelid marcheren op de muziek van *de Vlaamse leeuw*, *de schone Schelde* en *Wij zijn de heersers der aarde* en niemand zal nog kunnen verhinderen dat dit 'pretpark' in de plaats treedt van de vrijheid die wij alsnog kennen maar niet meer voor lang. Want wat dan eigenlijk van ons verlangd wordt, is niet dat wij ons met muziek vermaken, met dans en met nog andere culturele activiteiten, om niet te zeggen volkse spelen: wat van ons verlangd wordt, is dat wij gehoorzamen in koor aan overheersers die ons daartoe voorbereiden met het aanpassen van uniforme kleren en gebaren, liederen en idealen. Wij leren onze eerste pasjes dansen, vervolgens wordt er gemarcheerd op de cadans van tromgeroffel en zo begeven wij ons tenslotte fier en plichtbewust richting het front om daar het land te dienen en het ereteken te ontvangen dat in een schuif bewaard zal worden als wij zelf veranderd zullen zijn in bronzen beelden die de generaties die nog komen moeten, tot stichtend voorbeeld moeten zijn. Nationalisten? Neen, bedankt: ga elders spelen!¹⁵⁵

155 Tekst d.d. 28 april – 1 mei 2024.

